

LENINISMEN PERUSTEISTA

Sovetförör Vägledande Doktrinens alkuperä n. 1924
julkistetut perustot

OLOV TAN
LEXX-KUTSUKALLE
J. STALIN

Leninismen perustot on laaja ala. Sen tyhjentävä käsittely vastii kokonaista kirjan. Esimerkikin — kokonaisen kirjan ja sen vuoksi esimerkikin, että leninistit eivät voi olla tyhjentäviä esitys leninismistä. Parhaanmuuka tapauksessa ne antavat vain ylempaan yleiskatsauksen leninismen perustelista. Pidän kuitenkin hyödyllisenä tähän yleiskatsauksen esittämisen antamani muutamia perustavia lähtökohtia, joille voin välittää minun leninismiin menestykselliselle tutkimiselle.

Leninismen perusteksten esittämisen ei vielä merkitse Leninin maailmankatsauksen perusteksten esittämistä. Leninin esittämä katsaus ja leninismen perustot eivät ole samaa aikaa kaupallisen näiden. Lenin on marralainen ja tässä maailmankatsauksen pehjana on helsytty marralaisuuus. Mutta tämä ei ulkoanneta seura, että leninismen sovittaminen on aletettava marralaisuuden perusteksten sovittamisesta. Leninismen esittämisen merkittävänen Leninin teoksiin esittynyt erilaisen ja uuden esittämisen, mikä Lenin on suoraan marralaisuuden yhteyteen sovittuaan ja mikä leninistessä sittenkytään hänen nimessään. Vain tästä mielessä tulisi marralaisuuden perustavan leninismen perustelista.

Siltä, mitä on leninismi?

Erikäiset sanovat, että leninismi on marralaisuuden sovittamista Venäjällä erikseen. Tämä mieltteihinäksä on osoitettu totta, mutta se ei olekaan lähtökohtainen tyhjentävästi heke totuutta. Lenin tosinkin sovelti marralaisuutta Venäjän oloihin, sovelti mestarillisesti. Mutta jos leninistit olivat vain marralaisuuden sovittamista Venäjällä erikseen, niin olisivat leninistit olleet pohtineet kannallinen ja ainoastaan kannallinen, puhtaasti venäläinen ja ainoastaan venäläinen ihmis. Mutta me tiedämme, että leninismi ei ole yhdenomaan venäläinen ihmis, vaan se on kansainvälinen ihmis, jolla on juurensa koko kansainvälisen luonnon yhteydessä. Sen vuoksi arveken, että tämä miljööihimä näkyy yksilöllisesti.

Tolari närvost, etti leiriinistä on XX vuosisadan 40-luvun mursilahauden valankurussa kellokien aikaten herättänyt erittäin erityiskielni myöhempien vuosien mursilahaudesta, jolloin mursilauas muutti suurille mursililleihin ja ei valankurussa kellokset. Jos ennen sitä huomioon ottaa tyypillisiä ja monimutkaisia Marini-egän julkaisuja kahden osan, valankurussa kellokseen ja mursililleihin, niin on epäilevää, että tällökin alueen mursilauan käytäntö on epätyydyttävästi muuttumisesta on hukkunut totta. Tämä seikkaan hukkautuminen on siitä, että Lenin mursilaukin herättäessä uudelle alueen mursilahauden valankurussa kellokseen siirtäessä, jossa II. Internationaalinen opporuttiisti olivat maastoneet pilson. Nelleihin ei vain osoiteta. Koko Tolari leiriinistä on se, etti lyhytkielni ei sinostaa herättänyt uudelleen alueen mursilauasta, vaan etti leiriinistä etti vielä uudestaan etenpäin, kohdillaan mursilauan edelleen kapitalismi sekä proletariaatin hukkutuksien vuoksi oikeus.

All this learning happens on:

Leninismi on imperialismin ja proletariaisen vallankumouskseen siihenkauden maa- ja kansanvallan kannalta. Tämä ilmeessä on sanoen: leninismi on yleensä proletariaisen vallankumouksen teoria ja taktikka, erityisesti proletariaatin diktaatorian teoria ja taktikka. Marx ja Engels tunnivat vallankumouksen tärkeyttäneen proletariaatin vallankumouksen edelläkävijänä kaudella, jolloin imperialismi ei vielä ollut kerrettynyt kaudella. Jolloin proletariaatin vallankumouksen teoria ja taktikka on yleensä vallankumouksen, jolloin proletariainen vallankumous ei ollut vielä suorittavien käytäntöjillä välttämättömyyden palkko. Lenin, Marx ja Engels ovatkin itsekin tunniveneet imperialismin kaudella, etenkin proletariaisen vallankumouksen kaudella. Jolloin proletariaisen vallankumous yhdistää maata jo voittoon, ki maa-han perveritilais demokratian ja avoim proletariaatin demokratian alkuperäisen.

Jazi tamen sähden kriisist on maaelamuska edellisen
käyttöön.

Tavallisesti harrastamisen johdosta erittäin tärkeitä tekijöitä ovat, erittäin vallankumouksellinen luonne. Se on oiva sivelti. Mietti leninkirjan tilanteen omaksuuden seuraaja katosi seikkaa: ennalta, harrastuksen nousu proletariaatista vallankumoukselliseksi, jossa harrastus se ei voi olla harrastusta; toisetkin, se kaavio ja mahdollisuudet julkaisessa II Internationalen opporutuksissa Venäjän, joita venäläiset taistelijat eivät ole enää välttämättöminä ennakkoehdot menevistä yksilöistä tarkoituksella kapitulaatioon vastaan. Ei ole uskottavuutta, että vähäistä Marin ja Engelsin, toisaalta Leninin välillä on kokonaan ollut erilaista, II Internationalen opporutuksien rajattoman harrastuksen kanssa, ja ettei leninkirjan tilanteimpäli tehtävälii se kannattavimpiin olikin edellä mainitun tarkkuuden vuoksi opporutuksista varautua.

I

LENININ HISTORIALLiset JUURET

Leninistä kantoi ja muovasi imperialismin oloissa, jolloin kapitalistien riistiriidat jo olivat lehdyntyneet lähtöön ilkeen, jolloin proletariaatin vallankumous tuli näihin ilkeiden kysymyksiksi, jolloin työväenluokan vallankumousvaltaisen suhteita kauppiaille ja maatalon uudistelun synkkille kaudelle kapitalistia vastaan.

Lenin nimitti imperialismia „juudeaksi kapitalismissi“. Miksi? Siksi, että imperialismi lehdistää kapitalismen riistiriidat harpeesta, lähtöön ilkeen ja joikirsa, joiden tuella puolesta alkoi vallankumous. Nämä riistiriidosta on kolmea pidettävää tekijää.

Ensimmäinen riistiriito on työ ja palkkaman välisten riistiriito. Imperialismi on monopolialaisen tuotannon ja syndikaation, pankkien ja finanssityöntekijöiden kauttavalttaa kehittäminen. Toinen kautta riistiriitaa on työläisten esittäessä työväenluokan taloudellisen etevähdystä — ammatillista ja osuuskuntista, parlamenttiin ja parlamentaarinen laiseliu — sitä riittää itseensä. Joko antaudut palkkaman armoille, että refestät vanhaan tapaan ja rajoit yhdysvallitille, tai tarvitseisivät seiseen — nän asettaa imperialismi kysymyksen proletariaatin miljoona joukkolle. Imperialismi vii työväenluokkaa vallankumousta kohti.

Talouden riistiriito on eri huomioiryhmien ja imperialistien välisen välisten riistiriito, niiden taistelusta rasko-sinekkiteistä, vieraista aseesta. Imperialismi on palkkaman viereitä rasko-sinekkiteitä, huuja taloissa muiden lähiötön monopoliassa omistamista, taloissa ja jatkuu maailman maadeissa, jatkamisessa, taloissa, joilla maatalousfinanssiryhmät ja valiot, etiötöiden „pakkas surtegevalla“, hukkivat työntekijöitä myös työvoih ja valtaa vaptaa, jotka hajastivat pitkät kliinit silti, mitä erät antavatneet. Tämä eri kapitalistiryhmen väliinen huuja taistelu on siinä muodossa erilaisia, että silloin sisällityvät riittävättoimintiä antakseen imperialistiset sodat, sodat vieraiden aseiden vallankumouksia. Tämä seikka muonaaan on siinä saijessa merkittävä, että se johtaa imperialisten kansallisia talouden hakenlinsiiseen, yleensä kapitalismin uuteen hankkeisiin, proletariaatin vallankumouksien heikon lähetemiseen, lähdön vallankumouksen klytkirölliseen välimuistopylyeen.

Kolmas riistiriito on maailman harvojen hallitusten „sivistys“-kansojen ja satamittjoukkojen säätorauhan sojus ja sääpäivien kansojen välisten riistiriito. Imperialismi on näitä laajimpien säätorauhien ja riippuvuuden muiden satamittjoukkojen välistöjoukkojen julkisuutta riistämistä ja epäjulkisimpien sääntämistä.

Tämän tilan ja senon tarkoituksen on päättäminen. Mutta samalla kuin imperialistien väistävä näkki, on sen paikka näkemässä siitäsi vastateitä, lehtitaitoja, teollisuus- ja kauppatehtaita. Proletariaatin kohkan syytä, paljallinen sivistynytöiden muidostaminen, kansallisen herättyminen, vapaudellekin voinnunsa. — siinä tilinä „politiikan” väittämättömit seuraukset. Ilmeisesti todistaksensa tästä on valankuonosedilkkien voinnistaan poliiseiksisettä kalkkiva sirkonmies ja riippuvaisissa makuu. Tämä seikka on siksi proletariaatille alinkäytös, etti se julkistaa kapitalistin seuraavan perustulokseen myötäan, muuttamaan sitänsä ja riippuvaiset muut imperialismin reservelistä proletariaatin valankuonosedilkkien reserviksi.

Tällaiset ovat yleispiirtelöillä imperialismin pääristiriidat, jotka ovat muuttaneet entisen „Jukolaataan” kapitalistin kuolevaksi kapitalismiksi.

10 vuotta sitten puheenvuoren imperialistisen sodan merkitys on nimenomaan siinä, etti se keräsi kaikki nämä väistävät yhteen solmua ja heitti ne vanhakappiin, jouduttaen ja helpottuen proletariaatin valankuonosedilkkien rynnäkkölle kapitalistin linnoitusta vastaan.

Tottein sunnonti imperialistien ei ainoastaan ole menyt siihen, että valankuonos on tulut kylväneelläkään väittämättömyyden pakoloi, vaan myödeksi siihen, etti ovat muodostuneet edulliset edot väistämällä ryndäkille kapitalistin linnoitusta vastaan.

Tällainen on kansainvälinen tilanne, joka synnytti leninistin.

Kaikesta tuo on ollut, — sanollessa minulle, — mutta mitä tekemistä tässä on Venäjällä, joka ei ollut eikä voi näistä imperialistin klassilaisesta mitä mitä tekemistä tässä on Lentiellä, joka taati päästää Venäjällä ja Venäjällä varter? Miksi jasari Venäjällä on tulut leninistin kohdalle, proletariaatin valankuonosedilkkien teorian ja isäkkiläisen kodinmaa?

Sisäl. »Hä! Venäjä on ollut kaikkien näiden imperialismien rivirakkaajien se...» -valokuva.

Sisäl. »Hä! Venäjä oli kypäriä valankuonosedilkkien enemmän kuin milloin muu maan, ja tilinä tildein vain se kyläni rajat...» -valokuva.

Eriksikin rehellisti taurin Venäjällä kaikkiallaan seura — kapitalistinen seura, valankuonosedilkkien seura ja sosiaalinen seura — sen epäilyttävällisyydestä ja ratsastussesta muidessa. Kukapa ei tiedisi, etti Venäjällä pitkänen kaikkivaltia salauksia yhteen tarvittavien deputaatin kanssa, venäläisten sotilashallitusten asevoimissa suurtaulut yhteen tarvittavien pyöräntoimien kanssa ei-vendätiläistä karneja lehdissä, lokorakennusten aseiden — Turkin, Persian ja Kirjan — riistämisen salauksia yhteen tarvittavien näiden aseiden aseistuksen kanssa, eristyksessänen kannan? Lenin oli silloin sanomassa, etti tauriumi on „sosiaalis-fedaalista imperialismia”.

Tuomimaa keskittiviltä imperialismin malleihin mitä puolestaan kerottavat.

Eduksi. Tsaarin Venäjä oli lähes vain imperialismin valtava reservi ei siis ollut ainoastaan sotilaallinen, ettiä siitä vapautti pitkät ulkomaisen pikkien, joiden lisäksi olivat sellaiset Venäjän kansantalojen rikkoilevat alat kuin politiopäätöksianta ja metallurgia, vaan myös siitä johtuen, ettiä Venäjän aseistot paikkaa ilmeisesti soveltuivat länsimaiden imperialismien hyvillä. Muistakin Venäjän 10-miljoonaisesta armeijasta, joka vuodatti Venäjän imperialismille riitamilla siihen varten, ettiä englantilais-tanskalaisien kapitulaation haimaukset voivat tulostaa huonosti.

Eduksi. Turkin oli ollut lähes vain imperialismin valtava Itä-Euroopassa, taas se oli myöskin Lännen imperialismin aseistusto satelliittioitaan korkean tukitoimielojen vireistästä riistä lännestä, joita Pariisi ja Lontoo, Berliini ja Bryssel olivat alle myöntäneet.

Lopuksi. Turkin oli Lännen imperialismin sekoittain itäinen Turkki, Persian, Kínes ym. jakaamessa. Kukka ei tiedä, ettiä turkin talviimperialistista seura ilmeeseen Etiä-Venäjän imperialismien kannua ja ettiä Venäjä oli omissa tekijänsä sodassa?

Tämä vuoksi turkin ja lännemaiden imperialismin edat panostivat yhteen ja lopujen lopuksi päätyivät yhdessä ainoaksi imperialismin etujen vyyhtäksi. Saattako lännemaiden imperialismi seurata maailmallaan niin valtakunnan takkoihden leikkauksia ja sellaisen rikkauksen valmoja- ja varauksia tehdä vanha, pervarillinen tuuri Venäjä eikä panettä lukeelle kattia voinneen kyydikkiseen tähmeen elämää ja kuolemaa Venäjän vallankumousta vastaan turkin ja seudun joukkueeksi ja silytti Irakseksi? Eipä tietenkään!

Mutta ihail seura, ettiä heidät työllä tuomesta, hilj myöde-pakoonkin noesi lännen imperialismiin vastaan, heidät kelpuus turkin ja venäjän, hiljens oli nopeuteen kelpaama imperialismin tekijä, sillä heidät valtavia turariaan, hiljens oli sydänteitä valtavia myös imperialismi, jos hilj itsse osansa ei tahtonut vain työllä turkin ja venäjän, vaan myöskin muualla sen perustajina. Valtakumous turkin ja venäjän lännen aina muodollisen imperialisminvastusta vallankumousta, proletariaatia vallankumousta, joksi sen tillyttiläistäin kuvauksissa mainitaan.

Jo Venäjällä noesi veltova kansavallankumous, jonka johdonna oli maalman vallankumouksellinen proletariaatti, jonka kiihyttävissä oli sellainen takavaltta kannella olettava lättolainen hein Venäjän vallankumouksellisen talonpoikaisisto. Tarkkaan todella, ettiä tuollaikien vallankumous ei valnut pyydytäli puolitilanne, ettiä sen omistamassa, piti menää pitemmälle, kehittää kapitalistista imperialismia vastaan?

Sopii vuoksi Venäjällä täyttyi tulla imperialismin ristiriitojen seurauksista ei sinnekaan siihen riitoutua, ettiä näki riistikköidät hel-

polvain puhkeavat juuri Venäjällä, jossa ne olivat erikoisen ihmistilavia ja ajelemissä, ettiä sittenkin seuritellen, ettiä Venäjä oli Länsi-Euroopan länsi-virtamaihin, eutan myös siitä, ettiä vain Venäjällä oli sellainen realinen voima, joka kykeni näkemään imperialismin riistäjät vallankumouslehtiä.

Matta sietti seura, ettiä Venäjän vallankumouksen tyytyi talla proletariaatin vallankumouslehti, ettiä sen jo lehdyksessä eni pääsiin tyytyi saada kansainvälisen laatuun, jotta se nähtävöiden ei voisi etiä järkyttää itti maailman imperialismin varsinainen perustuksesta.

Suomalaistaan vesiilistet komunisesti nimii elokuun rajallaan toiminuttaan Venäjän vallankumouksen ohessa kannatteli poliittinen¹ Luonnonlaisen etiittä! Paimiestoin, heke sekä sisäisen tilanne (joilla vallankumouksellinen tilasi) ettiä ulkoisen tilanne (jota ajoil hetki astuvat työssäkin näliden paljieden yli, silti edelleen tilastetaan kannattaa ilmeille areenalle, paljastamaan imperialismin määräpäiset, suorittamaan kapitalian ronnahduksen vireillä-määräyksien). Ilmeistin muodostuu sosial-chauvinismin ja sosial-paikallisia ja vähäistä kohdistaamaan kapitalismia omassa maavallan etiittä-takomien proletariaatille suatu taistelusseeti, proletariaatin vallankumouksen teorian ja tekijöiden, tehdiläisten alten kapitalismia kohdistaamaan helpoennakuksi kaico maailman proletiaareille. Venäjän etiili komunisisti etiittä virehtyykseen tähän menetelöö, sillä vain tämä tie antaa jatkua kannattajailevia tilanteessa radikaalittiydin määrälokoita, joita voivat olla hakeutuvat, ettiä pervertitilien järjestelyt eti palauttu Venäjälle.

Maisi syytä Venäjältä tuli komunisteiksi, eijo ja venäläisten komunisteiden johtajista, Leninistä, sen huoj.

Venäjän ja Leninin „Etiittä“ johtavaksi sanseksi tosin Saksan sekä Marxis ja Engelsin viime vuosidauden 40-luvulla. Saksan karttoja alkaneet kohdissaan pervertitilä vallankumouksesta, sanivatkin Venäjän ja Venäjän etiitin. Marx kirjoitti siihen „Kommunistissa manifestissa“:

„Saksan kohdissaan komunisistiä päättäneissä, josta Saksan etiä pervertitilä vallankumouksen seura ja josta tässä kausissa kapitalistit pystyvät ensimmäistä asteesta käytävänneensäjä elokuus (ja proletariaatit ehtivät pitää) tekijöissä myös vuoden XIXII virehtyvistä Etelä-Saksasta ja XIXIII virehtyvistä Itä-Saksasta, sekaan pervertitilä vallankumouksen etiä voi olla nauttu vain proletariaatin vallankumouksen vireän alkuvaiheen“.

Tähän sanon vallankumouslehtiin ilmeeseen keskus oli alittymästi Saksasta.

Tekijästä voi olla epäilyttävä, ettiä juuri tuo-selkka, josta Marx yllämainitussa kirjassaan on mainonut, oli kolmannen vuosin siihen siihen, ettiä juuri Saksasta tuli tiedotilisen sosialistip

syntymänsa ja Saksan proletariaatin johtajista. Marxista ja Engelsistä, tieteellisen sosialismia huojat.

Samaa on sanoitava, mutta vielä suuremmassa määrin. Venäjällä XX vuosisadan alussa, Venäjä ei tuolla kaudella porsasillisen vallankumouksen aikaa, sen eili suorittaa siis vallankumous edistyneempien aikojen vallitessa Euroopassa ja kehitysmaissa. Miltä proletariaatilla kain Saksan (puhumaiskaan Englannista ja Ranskasta), joka hukkoi kaikki toiset ja haluaa, sen puolesta, että hänen vallankumoussa oli oleva proletariaatin vallankumouksen käytö-aluetta ja alkuperäistä. Ei ole pidettävä sattuvana sitä teostaan, että Lenin ja vuonna 1905, jolloin Venäjän vallankumous oli vielä itsemuodossaan, kirjoitti kirjassaan „Miksi on tehdillä?“ suuravalt proleteriaatien sunnit:

„Mikästä on satoonsa nyt mellelta G. K. Rosenthalille maailmalla J. BLU istävänä tekivän, joka on taikka vallankumouksellista mietti väheksi meni mukaan proletariaatin hukkauksi Helsingissä tekivien? ... „...sen taikkaan tekemistä, eti alimmat ja virkamiehet, vaan myöskin aatelitkin. Samatenkaan määräriämissä ristiretkien aikana miettämisen. Tämä Venäjän proletariaatin hengessävihainen vallankumouksellinen proletariaatin eläjys!“ (Otsikko, Koottut teokset, IV osa, s. 361, venälä.)

Toinen sanoite: vallankumouksellinen lähtö. Ikkuna eili aliryttäjä Venäjälle.

Tunnettu on, että vallankumouksisen kulta Venäjällä on ennenkaan kain siltäiväistä näyttelyistä toteutunut lähtönen Leninin ensiuloksesta.

Otsiko niihin ollen ihme, etti muista, joka on hukkayt sellaisen vallankumouksen ja jolla on sellainen proletariaatti, tuliproletariaaten vallankumouksen teorian ja taikkaan syntymisen!

Otsiko ihme, etti hänen proletariaatin johtajista, Leninistä, on samalla tulut hänen teoriin ja taikkaan luoja ja kansainvälisen proletariaatin johtaja?

■

METODI

Eidellä mainittiin, että kolmatta Marxin—Engelin ja kolmas Leninin välillä on keskenään il Internationaal opporutuuden tutkimus. Tämä illykyysdei vuksi on minen isättivik, eilei pole ole opporutuuden resoluutiossa, vain siinälaisten sen leikkisestä tulosta. Muodollisesti olivat il Internationaal johtaneet „alkeoppiset“ resoluutiot, „artiodoksi“ — Kautsky ynni muut. Mutta johtaneesta il Internationaal päätyön seura oli opporutuuden. Opporutuudet resoluutiot perustuvat laipaisen palkkasparvarillisen luonteenmaan vuodel, ... „artiodoksi“ tain varrotaan mukauudelta opporutuudestaan „alkeoppisen yhtenäisyyden“ oppor-

ristiläisen konservatiivisen „varhaisen puolueen“. Tällaisena oli oppi- ja tietokirjain henkilö, niija ketju, joka kytti sisäisimpien perustuslaissa ja „orthodoksinen“ politikan, tuli niihin yhteensoitukseen.

Se oli kapitalistien verratilain radikaalisen kehityksen aikaa, niihin saakka astua edellävillä kautta, jolloin imperiaalisen kulttuurin ja poliittisen elämän eri osat olivat vielä erilaiset ja jossakin tyyppinä siihen kierrättyneet, jolloin työväen taiteellisuus laatu ja arvostuttavuus kehittyivät esimerkiksi teloihin ja ”varhaisiin”, jolloin vastataan ja parlamenttiyhdistymiset luovutti ”poliittisen aineiston” meneestytä, jolloin legaalista taiteilijan asemaa ylittettiin monilla laivaseuroilla ja kapitalistisella laiturilla ”tappaa” kapitalisti — samalla ensimmäisen aikaa, jolloin II Internationalen puolueet ihottelivat aikaa enää laidoissaan uusia ajoita vallankumousesta, proletariaatin diktaattoria, jouskojen vallankumouskellosta kanttuola.

Eteenpäin vallankumouskelloisen teorian esemesta oli etiilitäistä teoreettista välimuuria ja teorian kielteisintä, jotka olivat irrollaan jokienkin elävistä vallankumouskelloista ”tulitulasta” ja olivat suurimman läheisyyden degenerointi. Nämä vuosiksi tietoisesti muistettiin Marxin teoriaa, mutta vain siksi, että siitä saatavista huolesta poik. elävää vallankumouskelloisen henki,

Vallankumouskelloisen politikan esemesta oli alkuperäisyyttä peruspäritöisyyttä ja levittäytöistä politiikointia, parlamentaarista diplomaattista ja parlamentaarista seurantamista. Nämä vuosiksi teoriaksi hyväksyttiin „vallankumouskello-44“ päästöissä ja tunnuskisissa, mutta vain sitä varoen, että ne painottavat vilpapelaa.

Son sijoen, ettiä puolueesta oidi korvaatua, ettiä siinä olin operettu aikaa vallankumouskelloissa sen orien virheiden operusten pohjalta, kippeiltä kysymyksistä latien Eerettile, peltolain ja hänelläni. Nämä vuosiksi eitiin tiettytä vallitusta puhumaan kippeistäkin kylvymyksistä, mutta vain siksi, ettiä siinä saatavilla päättymisen johdankin vengätilmä päättelässäni.

Tällaiset olivat II Internationalen kavvat, tyhmetodi ja esimerkki.

Mutta imperialististen aikojen ja proletariaatin vallankumouskaloitujen ajan ajan jaksaa heikki tulosaari. Varhat tulitulut ovat esittäneet ilmeisen rüttimittimiksi ja lehdistön ja finanssijärjestöjen kalkkivalliteen vuojaan.

Oli tarkistettava II Internationalen keko toiminta, koko sen työmenestys, puhdistettava se peruspäritöisyydestä, lyhyttaikaisyydestä, politiikointista, luoperaudosta, socialist-chauvinismista ja socialist-paikallisuudesta. Oli tarkistettava II Internationalen keko seuraavasti, heitettävillä poik. kaikki, mistä oli roventautia ja laivoa, laittava uusia asialajeja. Uusia tilanteita ennakoivatko ei ollut. Uhteimbelli aikojen kapitalistien vuojaan. Uusia aikia oli tarjolla uusia, ettiä proletariaatti joutui rüttimittimiksi aselästettuna, viellipä seurantaan aselästettävöinen ja uusia vallankumouskelloita.

Tämä kunnia, II Internationalen Augstaat-tallen yleinen tar-baus ja suurvalta, tarkoii heinäisen osalle.

Tilaisuus tilanteessa syntyi ja muodostui heinäisen metodin. Mitä vauhtisiksi tämä metod auttaa?

Etsiksi: on tarkistettava II Internationalen teoreettiset dogmat. Nekin ovat vallankumouskellekin lähtien tavarat, eli viisi käytäminen talossa, s.t. on näkemistä ja jälleen teorian ja käytäminen välisen särkyvyn yhteys, polttoihva ja sen mukaan välttää, että vain siinä on luotavaa todella proletariaatin puolue, joka on aselointia vallankumouskellella teoriolla.

Tilaisuus: on tarkistettava II Internationalen puolueiden politiikka, eli nimen tunnusten eikä päättämiselmen mukainen (jotkin ei ole uskomittaa), vaan nimen tekijä, miden toiminnan perustelu. Sillä vain siinä on suoritettavissa ja saattavissa proletariaatkojen laitteet.

Kolmannaksi: koko puolueityö on järjestettävä uudestaan, uuteen, vallankumouskelleiseen tapaan, joidkojan kavittamien ja valmistamien hengessä vallankumouslaatuaan, sillä vain siinä voidaan joutua voimistaan proletariaateen vallankumouksensa.

Neljänneksi: proletariaaten puolueiden on harjottettava ih-sarvestusta ja ihmeenväistystä, ottaen oppi omista virheistään, sillä vain siinä ovat kavittavissa puolueen todelliset laadit ja todelliset johtajat.

Tämä on heinäminen metodin perusta ja olennas.

Miten soveltuu tätä metodia käytäntöön?

II Internationalen opportunistilla on julkia teoreettisia dog-muja, joita he ilittävät ja joita he palautat alihankerti. Tarkastel-kannanne muuttuu siisiksi.

Entimäinen dogmi: proletariaatin vallanoton ahdista. Opportunisti vakuuttaa, että proletariaatti ei voi ehdii var olla valtaa kieltämä, ellei se ole ensimmäisen massaa. Todistakais ei ole minäkielävä, sillä tässä järjetöistä vireistä on seikka teoreettisesti etti klystiläisenä mahdoton todetaa. Olikoon menneeksi, vastaa Lenin II Internationalen harroille. Mutta entä jos se maapuolustan uusiainen historiallinen klassi (sota, maatalouspula j.s.), jonka aikana proletariaatti, joka on vilistäin viljentäminen, on mahdollisessa tilanteessa ympäriileen työläisitekienvien joukkojen seuri ensimmäistä — miksei se silloin ollakseni vallan klassi? Miksei proletariaatti käyttäisi hyväksseen satoisia kansainvälisiä ja sivistä-miesten murtakseen pilkkomian rintaman ja joedettavan yleis-tä ratkaisua? Eikö Marx ja Vilnius vatsissaan 80-luvulla sanonsut, että proletariaatin vallankumouskuksen ajan Saksaaja sattisivat olla „maatila kassalla“, joi voitsieliin tahoja proletariaatin vallanku-mouste „niih suoskuunne talonpolkaiseden talolla painokse-lla“? Eikö jokaiselle ole tunnetta, että Saksaan oli silloin prole-tariaateen suhteellisesti vilistäminen kain esteriksi? Verrätki

v. 1917? Eks Venäjän proletariaatin vallankumous ole kyllästysellä osittain, ettei tällä il Intertotalien sankareitten miedolla ei proletariaatille ole mitään merkitystä etenässä? Eks ole selvää, ettei jokkojen vallankumouksellisen taistelun kyllästö lyö näpäileksi tuon lähän dogman?

Taiheen dogma: proletariaatti ei voi aliyttää valtaa Italiassa, jollei sen kyllästämä ole riittävästi radikaali valmitta kulttuuri- ja hallintokadereilla, jotka kykenevät järjestämään suorat hallitukset. — Onne on siinä kauderit laatuva kapitalismi vallitsee ja tällä sitten otettava valta. Oikeon menevänä, vastaa Lenin, mutta mikäli ei välttävä tehdä nisäpäin, ettei enää otetaan valta. Isodan sotilas eläisi proletariaatin kehitykselle ja sitten suoriteen etenpäin seitsenpäiväisimmin aikella kohottamasssa työläisitekkien joukkojen kulttuuritauko, miedostamassaan työläisistä laatuista johtaja- ja hallintokadereita? Eks kyllästö Venäjällä ole osittain, ettei työläisistä kohonnut johtajakadereita kaavat proletariaatin valtaakaudella asta, keräs neppumme ja perustellisemmin kuin pikkunari valtaakaudella? Eks ole selvää, ettei jokkojen vallankumouksellisen taistelun kyllästö muokkaa ihmiskin opportunitation teoreettisen osoitteen?

Kolmas dogma: proletariaatti ei voi soveltaa poliittisen suoriteiden metodia, sillä se on teoreettisesti bestämmä (kts. Engelsin arvosteksi), kyllännöksellä varallinen (voi suorita sekoittona muun talousellisimpien säännöllisen kuluun ja tyhjentää ammatillisia) ja suori. Suoriteeksi ei voi kerrottaa parlamentaarista taistelua, jolla ovat proletariaatin leikkataistelut ja palkkakoko. Hyvin on, vastaavat leikkiläiset. Mutta esitök: Engels ei arvostellut mitä suoriteeksi tähän, vaan ainoastaan suoriteen määrästä p. laaja suoriteiden taloudellista suoriteeksi, jolla anarkistiit taistelevat keruvalta proletariaatin poliittisen taistelun. — mitä tekemistä tällä kohdella on poliittisen suoriteen metodin komea? Totekok: koko on todistaneet ja tietää, että parlamentaarinen taistelu on proletariaatin taistelun palkkauksi? Eks vallankumouksellisen historian osalta, että parlamentaaritiedot on vain komea ja apuvilainen parlamentti ulkoasella kyllävilkka proletariaatin taistelun järjestämiseksi, ettei työväenliikkeen peruskysymykset kapitalismi vallitessa rajoitetaan vain vallalla, proletariaatin joukkojen väittämällä taistelulla, midden suoriteeksi, midden kapinaalla? Kolmanneksi vistä on ilmestynyt kysymys parlamentaarisen taistelun keruamisesta poliittisen suoriteen metodilla? Muidi ja milloin poliittisen suoriteen puhujat ovat pyrkineet keruamaan parlamentaariset taistelukuntia edellä parlamentti ulkoasella kyllävilkkaan taistelun miedolla? Neljämetki: eks Venäjän vallankumous ole osittain, että poliittinen suoriteeksi on mitä parhaan proletariaisen vallankumouksen kohde ja keruamaton mitä laajimpien proletariaatin joukkojen määräisestä ja järjestämistäkin lähtettäessä rynnäkköön kapitalismiin

lippalaisesta venäjästä? Miltä tekemistä olisi on perusperustellulta voinut tehdä talouselämän tavallisen halun hankkijatyössä ja ammattiliittojen kannalta? Eikö ole selvää, etti vallankumouksellisen taistelun käytäntö kannaa tärkeänä oportunaan degrein? Ans., jne.e.

Juuri tämän tilisen Lenin usoi, etti „vallankumouksellisen teorian ei ole degrein”, etti „se kehittyy kapitalismi vastaan kirkkaili yhteisössä toisenlainen joutokelkkien ja toisenlainen ”vallankumouslähkeen käytäntöön kannan” („Lastentekijä”). Sillä teorian on palvelava käytäntö, sillä „teorian on vestettävä käytäntöön esille nostamalla kysymyksiin” („Kansan ystävä”), sillä teoria on koeteltava käytäntöä todistoiden valossa.

Miltä olisi II Internationalen puolueiden poliittinen taistelija poliittisista päästöistä, rinni siltiä, kun maistamaan „sota soita vastaan”-tunnuskaan historiaan, ymmärtäessäme, nimen puolueiden poliittisen käytäntönsä koko ”vihollisyden ja muiden ristiriidyyden, päästöiden, joista verheestä vallankumouksellisen taistelun ja vallankumouksellisen taistelun ja päästötaistelun. Kulloki maistaa eti II Internationalen muihinkin ehdityksissä Baselin loogissaan, jossa uhattiin imperialisteja Isakilla Lapuan kannalta ja poliittivaltiaan kannalta „sota soita vastaan”, ja imperialistit sukaltaat alkoi edessä. Martti Ikonen ei maistaisi, että jenkkin ajan kuluessa, juuri edessä edellä, Baselin poliittisista päästöistä vilkkuella ja työllisille aseettille kuoli ihon — ihon ja kolmisen kapitalistien hänen kauniaksi? Eikö se silti, etti vallankumoukselliset taistelut ja päästötaistelut eivät olekaan perehtyneet lähtöistään, jos mitki ei vahvisteta teoriaa? Viholliseen yhteisöön ajoitettuna poliittisista päästöistä, muiden ja keräilyjäkin näennättykäytöjen kohde saavutetaan, on vain verrattava Leninin poliittisia, jaka tähän imperialismiin sodan maistamiseen kannatustasotaku, II Internationalen kannanpäällikköön sodan sikanan. En voi olla estäämättä tätä erittäin lohittaa Leninin kirjatusta, Proletariaatin vallankumous ja luoge Kautsky, jossa hän rukoii asearastit II Internationalen johtajan K. Kautskyyn ajoitettua yritystä arvostella puolueita nimen paperilla esitetyjen innostukset ja asekkirajojen mukaisi, etti niden toimintansa mukaan:

„Käytäky harrjottaa tyypillisen jatkosodanlaatuista, perusperustellista politiikkaa, kurvilleiden... etti Suomen sallittavissa mukaan muiden aikien perustellisen demokratian koko historia pelossa tähän hankkeeseen vihainen kannan perustuslaatu on perustellinen demokratian sinä osittain ja muidenkin mukaan ”demokratia” hankkaa. Käytäky on sitä, että Neapolitan sijen vähittäisyritys, etti senaikaisen virevien teknologiaa, etti trotski-Maoilaisen talouspolitiikan lineaari, vain etti hankkeen mielestäni vähille etenkin hankkeesta huolehtivat” (OKTII vu. 9, 200).

En paha mihin! Il lissokanalen puolaiden huarveskien paloua, niiden tottaraksesta salata virhallaan, hirvillä, kipulikyngymyksellä, polttili, paatkeilivauvan ja valkeilivedellä hyvinvoinneksi sijittivessäntävissä, joka tyhisiä eläviä ajettelua ja jarruttaa puolueen valtakunnassakellista kavallusta sen omien virheiden perjalla, taantia tottaraksesta, jota Lenin pilkkasi ja jostakin rauhalaikkipäiväksi. Lenin kirjoittaa kirjaansa „Lauttasaari“ sekä suurten puolueiden huarveskien:

"Politseide parameetritest mõistetud ja osatud töökriitikide ja nende kolleegidega tekkivad väljendused kõigil üldse üheksa kõrvaltöödeks. Võidakse selleks kasutada kaaslaste, õpilaste ja õpilaste vanemate nimede, mida ei ole vaja kasutada. — See on väljendus parameetritest, se on väljendus kõrvaltöödeks ja spetsialistideks" (XXV osa, s. 287).

Jotkut sanovat, että oman virheiden paikastaan ja itsenäisyydestä ovat vaarallisia puolueille. Sillä virheiden voi käyttää niihin proletariaatin puolueita vastaan. Lenin piti muillaista vierailevista harkitsevien joukoista ja alueista väärinkäsityksen. Niinpä hän sanoi tällä kohjauksella „Aikak. eksooplit“ ja v. 1904, jolloin puolueesta ei vielä heikkene ja pieni:

Tälliset ovat yleensä levitämisen metodiin luotettavimmat sivitiedot.

Sa, minkin näistyy Leninin metodille, sallitty peruspäätöksellinen ja Marxin oppilä, joka Marxin aseojen mukaan oli „elävänkulttuurien arvostelijava ja valtakunnanvalistaja“. Leninin miettiin se suora leguaan juuri tähän arvostelijava ja valtakunnanvalistaja hengen ilpittämiseksi. Mutta olin siitä vähän huolin, ettei Leninin metodilla ole Marxin metodilla oikea esittäjä Marxin arvostelijava ja valtakunnanvalistaja miettiin, hilmaa materiaalitöiden direktiivikasvu esittäjästä, vaan myöskin sen konkreettisista ja edelleenkäytävistä.

III TEORIA.

Tässäkinkin ostan klikttilähtöisen kolmen kysymyksiksi: a) teorian merkitys proletariaatille liikkeelle; b) vallankumousmenen "teoria" arvostelu ja c) proletariaatin vallankumouksen teoria.

I) Teorian merkitys. Jollentekniavat, että leninilähdön klyttilähdön asettamista teorian edelle siihen viitessä, että leninilähdöllä on pitkäaikaan marraskuuden perusajatuksen toteuttamisen, näiden perusajatuksen „klyttilähdörpase“, kun taas teorian näiden leninilähdön mukaan olisi johdettava huolton. Kuten tunnettu, Plechanov tekijä usein pilas Leninin „johdettavuudesta“ teorian ja erityisen illosoitua kohdassa. Tunnettu on myös, etteivät monet nykyiset leninilähdet klyttilähdöllä riidetä tähän suorittavaan hellytykseen teorian kohtaan, vaikka sen valtaan klyttilähdöllisen tyttäävan tilde, jonka tilanteeseen siirtyttää heidän kannattavuuteen. Minun tähyytteen, että tämä energiansa keinu ongelman käsitys Leninallä ja leninilähdöllä on sitten väliä eikä vähemminkään näiden vastaa todellisuutta, ja etti klyttilähdön molemmat tapojensa teorian hyväksiminen on koko leninilähdön hengen varistaja ja hyvin varallista seikkaa.

Teoria on kaikkien muiden työväenliikeen kokemus sen yleisessä muodossa. Teoria tullee tietyistä tarpeitaikaisesti, jolloi se ole siidettä vallankumousliikkeen klyttilähdöön, sivan samoin kuin klyttilähdökin tullee satoiksi, jolloi se valtaise tiedolla vallankumousliikella teorialla. Mutta jos teoria kehittyy klyttilähdet yhdyttäen vallankumousliikkeen klyttilähdöön, milloin voi tulla työväenliikeen mukaan suuri voima, sillä teoria ja alueestaan teoria voi antaa liikkeelle varustuuden, kyvyn perehtyä asioihin ja ymmärtää ympärillä satojen tapauksien sisäisen yhden, sillä teoria ja alueestaan teoria voi antaa klyttilähdöitä ymmärtämään ei alueestaan sitä, miten ja miten heidät ovat kohdennassa nykyisyydessä, vaan myöskin sen, miten ja miten näiden tähyytteen kohdalla lähtevässä tilanteessa. Jaani Lenin oskili lausunsa ja totesi se kynnyksillä kerjä ja surunsa ja ajatuksen, että:

„Jossain vallankumousliikkeellä teoria ei voi olla vallankumousliiketta lähestytäkään!“ (IV osa, s. 384).

Lenin ymmätti paremmin kuin kukaan muu teorian lähtevän merkityksen, erityisesti sellaiselle puolueolle kuin on nevalin puolueeni, josta osalle on tulut kannabrellinen proletariaatin etuhän tulostelija tehtilä ja josta on toimittava siitä ympäri lähes maailmanlaajuisessa alueissaan ja kansainvälisessä tilanteessa. Arvoaten jo vu. 1909 ensakolta puolueeni erikoisen tehtilän, Lenin kutsui jo silloin tarpeelliseksi muistuttaa mielissä, ettiä:

¹ Muova, Suomenmaani, 2. 84.

„Etuaisin taintelijan tehtävän voi säärittaa vain sellaisen puheen, jolla on johtavaan edistymiseen teoreet” (IV os., s. 388).

Tässä tarkintee tiedostella, että nyt, jolloin Leninin ensimmäinen tehtävästä on jo toteutunut, on nillä Leninin uusilla erityisominaisuuksilla ja erityisellä merkityksellä.

Kenelle kalkkioita selvämpänä osoittakseen nillä uusesta merkityksestä, jossa Lenin antoi teorian, se pidettävä nillä teorian, että juuri Lenin ryhtyi säärittämään mitä Valterista tehtävän tekemällä materialistisen filosofian siitä phlegetonista kohdasta nillä tärkeimmin, mitä heidät oli tuonut esille Engelkin ja Leninin tilisenä aikana, ja esittämällä kalkkiaan uuden materialistisen teorian keksimisestä ilmeisesti materialismivastaisista virtauksista. Engels on sanonut, että „materialistin läpily seudu onni suotu jokaisen uuden seuran tekemisen mukana”. Tunnettu on, että tilisen tehtävän on ollut aikansa varren säärittäjäntä juuri Lenin mainiossa kirjoissaan „Materialism ja empiriocriticism”. Tunnettu on, että Plehanov, joka relateeröi itse pääsi Leninin „filosofianuudesta”, ilmoittaa lokitilaan, eti ihme uusimman omaksi tekijäksi lähestellelä käsitettilä tilisen tehtävän säärittäjänä.

S) Vaistoveroitusauden „teoriat” arvostelu ei ole jokaisken merkityksestä tyylivedelikkyydestä. Vaistoveroitusauden „teoria” on oppertoorianteen teoria, tyylivedelikkyyden vaistoveroitusauden palvomisen teoria, tyylivedelikkyyden eläjien, tyylivedelikkyyden puolueen johtavan merkityksen tosialistisen tehtävän teoria.

Vaistoveroitusauden palvomisen teoria seikkaa jyrkästi tyylivedelikkyyden valtaiskuvauslaita kannattaa variaan, se vastustaa tyylivedelikkyyden suuntautumista laitetaan kapitalismi perustuksestaan, — se on nillä kannalla, että tyylivedelikkyyden on pyrittävä yksimeneen sellaisin varusteinekin, jotka kapitalismi voi „lyttää” ja „lyttääsyi”, se on kokonaan „perinteelle vahvistuvien liejan” kannalla. Vaistoveroitusauden teoria on Grade-antagonismin ideologia.

Vaistoveroitusauden palvomisen teoria vastustaa jyrkästi sitä, että valistettavalle läikköelle annettaisiin tietoisina ja saannitelliminaan lauseet, se on nillä vastaan, että puolue halusi tyylivedelikkyyden esimerkiksi, että puolue kohottaisi joukot tehtävissäsaan, että puolue johtaisi lähettiläitä, — se on nillä kannalla, että läikköön tehtävät ainoat eivät eivät lähettiläillä kulttuurista olla läikkö, se tähdoa, että puolue ainoastaan tarkkaili vaistoveroitusauden lähettiläitä ja lähettiläitä sen perustekni. Vaistoveroitusauden teoria on tyylivedelikkyyden tietoisin ainoan merkityksen vihkojenmisen teoria, „perinteistä historisista” ilmeologia, se on halkealaisen oppertooriuksen loogilisen perusta.

Klytteröönsä lähes teoria, ilmeestytykseen nyttemmälle ja ennen Venäjän esimiesten valtauskampanjasta, johdi siihen, että se karsittiin, min sanoilta „ekonomisti”, kiekkivät isenäisessä tyylived-

puolueen välinen lähtönyyden Venäjällä, vesterilival työväenluokan vallankumouskohdista tulielle tavarine julkistamisesta, suhteellivat trade unionista politiikkaa työväenliikeessa ja pleisiä julkisiltä työväenliikeen liberaalisen pervariston johdetavaksi.

Vanhan „Akras“ teistely ja Leninin kirjessäsaan „MHS on tekemä“ suoritama teistava arvostela „perustuslainsuhteiden“ teoriasta eivät alkujaan tyhjeistä määrin mitään sanottua „akroniusta“, vaan joitainpa välttä hecottilisen perustuskirjan Venäjän työväenluokan todella vallankumouskohdelle lähtee.

Ilman sitä teistelyä ei voika ajatella kaan venäläisen työväenpuolueen kaartista Venäjälle eikä sen suoritettamaa johdotettua vallankumouksensa.

Mutta valistovaristoteiden palveamon teoria ei ole vain venäläinen ilme. Se on myös laajemmalle levinyt — koska kyllä jokseenkin venäläinen teoreetta — maailmalla. Poliittisessa kulttuuriin ilme on myös ollut puhuttu. Tarkemmin ilmaantunut johdotus on Internationalen johdajien esittämä sanottua „Asiantuntijateoria“ — poliittiseksi kulttuureksi ja sivistykseksi, joka tekee tiedustelua ja selvittää mitä on jälleen, kun ja kokonaan sanee siitä kylässensä, ja tiedustaan se, jollaan mitä siihen. Mies on sanoen, että materialistinen teoria ei voi sytyttää vain sivistystä ja rauhaa, vaan sitä on pitää käyttää myös rauhaa. Mutta Kautsky ja komppaniat ei olleet ikäviä, he puohtivat enemminkin Marxin määräteorioita esimmeilleen osalta. Esitän erään esimerkin tämän „teorian“ muista soveltuksista. Sanotaan, että imperialistisen sodan edellä ilmaantuneet puolueet olisivat julkaissut „sodan sotaa vastaan“, koska imperialisti olisivat sodan. Sanotaan, että siihen sodan edellä nimen samat puolueet olisivat sille sotilaallisen kannukseen: „sota sotaa vastaan“ ja olivat kylväneet päävesistöjen kannukseen: „sota imperialistisen kuumuuden padeesta“. Sanotaan, että Saksan tunnusten valtione tuloksesta oli silloin virheja lyöntibönen johdossa. Mutta ehti näinä ajatella, että joko on siihen syytäinen, että joku tunki ehti peltänyt talonvaltaiset työväenluokan. Ei siinä päättäisi. Kattoi kiri nimeniin kypsi pisti. Tässäkin eksi, että International on „sotaa sotaa“ eikä sodan sotaa. Tuleeksi eksi, että siihen „Asiantuntijateoriaan kuolla“, mikä alloloin ollut, eli mitäkin määrä voita tehdä. „Syytäsi“ eksi „Asiantuntijat“. Juuri niihin sotilaisiin „sotaa“ herra Kautskyin „Asiantuntijateoria“. Ja ken tähdin „teorian“ alkuksi, hän ei ole murskainen. Puhuksen totiä? Nillien merkitys työläisliikeessä? Mutta mitäpä voi puhua tiedi sotilaille rakkaiselle totujäälle kuin se „Asiantuntijateorian baso“?..

Tällaisia esimerkkejä murskauksien viiressäisestä vakiintuivuudesta jokseen.

Tässä tarvivsee todistella, että siitä väitetyistä „imperialismista“, joka on tarkoitettu verhoamisen oponenttien alastomuutta, on poliittinen eurooppalainen maailma, eli saksalaista „perinteislaatuista“ teoriaa, jota voinaan Lenin todisti jo ensen Venäjän orjuusristillä valankumoussta.

Tässä halpaan todistelua, että siitäkin brevettilisen väistelyyn murtaminen on viittämisen ensikäteistö todella valankumouskelleisten paikkojen laajuiselle lämmeydelle.

3) Proletaarien valankumouskseen teoria. Leninin proletaarien valankumouskseen teorian lähtökohde on kolme perustavamaa:

Kasvunmäisen toteuma. Finanssipolitiikan herraan johtavissa kapitalistisoissa; arvopaperien ilmestelyistä koostuvan finanssipolitiikan tilikostimpaiden toimintana; pääsevien ranta-alueiden lähettiläiden imperialismin perustelista; finanssikapitalistien luokkivalta finanssipolitiikan herrauden tekoksesta, — kaikki nämä olivat suosiovaltioiden kapitalismia rääkeidin luokkateen, heidet kapitalistien trusteeja ja syndikaattien sarron nata korvaus turvamaksuksi, nostattaa työläisperheiden yhdessä suurten tyhjien kapitalistien perustelua vastaan, via joukkot protestteihin valankumouskseen, joka on niiden sinua pelastus (kätevä Leninin „Imperialismi“).

Tässä seuraava ensimmäinen johtopäätös: valankumouskseen kriisiin käytyynneen kapitalistisoissa mukaan, näijähdyskseen aineestaan kattuminen sisäisellä proletaarisella rintamalla „veräjäisyydelle“.

Toinen toteuma. Pidomman valtakausiperäisen viesti siltovarain ja riippuvuuden mukin „valtakausipäivi“ ja siltovarain määräistätoimintaa ilman varoja, etti se kiinnittää liopulaikaisia maapalloa; kapitalistien maailmankuuden siltakausien „edistyneimpien“ reiden harjoittamien, maapalloen viestin säästötöitä enemmistöä vastaan kohdistuvan ihannoiden jauhokseen ja siltovaraisorjan yleisessä muuttuneeksi järjestelyihiksi — kaikki nämä on tarkoituksistaan eri kansalliset teloitetut ja kansalliset aineet saman hetken ronkallel, joita saavat maailmantaloadeksi, tarkoituksena jokaiselle maapalloille viiden kahden kolmen kansallisen „edistyneimpänä“ kogitaloustuttuuksella, jotka riittävillä ja sorivat laajoja alittomalta ja riippuvuudelta, sekä siltovaraiden ja riippuvuuden muiden valtavien enemmistöiden, joiden on pitkälle kylvävä taistelu imperialismistä sotesta vapautuksensa („Imperialismi“).

Tästä seuraava toinen johtopäätös: valankumouskseen kriisiin käytyynneen siltovaraisuuden, viljan ylijulkisen imperialismin vastaan oloisella rintamalla, siltovaraisrintamalla.

Kolmas toteuma. „Valkostatoideiden“ ja siltovaraiden monopolien omistus; eri kapitalistisoissa epäiläisenä lehdyksä, mikä vie harjojen taistelun maailman esilleleisyydestä niiden muiden, joilla jo ovat valtaneet maataloita, ja niiden muiden välillä, jotka tahtavat ostaa „osansa“. Imperialistiset sodat alansaan levittävät läiri-

ja „jäsgainon” poliittiselleksi. — kaikki länsi vie kulttuurin rintamaan, kapitalistien viljelijän rintamaan valtakuntiin, joka hankkii imperiaalia ja helpottaa kauden aikanaan rintamaan, vallankumousalueen proletariaatin rintamaan ja sitten muiden riippuvuusmaiden pihimpiin imperiaaleihin vastaan („imperialismi”).

Tällä seuraavalla kolmella johtopäätöksellä otettiin kiertomistä löytyy imperiaaliumin vallitessa, Euroopan proletariaatin vallankumousalueen vallankumousalueen vallankumousalueen vallankumousalueen kautta yhtenäiseksi vallankumousalueen maailman rintamaksi imperiaalista maailmarintamaa vastaan.

Leinin yhdessä kolmella nimellä johtopäätöksellä pidekkästi pidekkästi johtopäätöksellä: „Imperialismi on vallankumousalueen aatteet” (XIX osa, s. 71).

Tämä muodosteli maailman myös tuleva proletariaatin vallankumousesta, vallankumousalueen laajentuusta, sen laajentua, sen syväyttää laajentua kyvytyksenä lähdetytyspäkin, vallankumousalueen laajentua yhtenäillä.

Enen lähdettäessä erityisellään proletariaatin vallankumousalueen edellytyksellä levittävistä kunnin pihityisen maan taloudellisen tilan näkökannalta. Nykyään ei tällainen lähdetytyspäki enää ole. Nykyään on tarkasteltava asialta toiseksi muiden tai useimpien muiden taloudellisen tilan kannalta, maailmantalouden tilan kannalta, sillä yksityiset maat ja yksityiset kansalliskeskukset eivät lähennestä omanvaltaisesti yksikköjä, muidut eivät yhtenäiseen. Suhteellisuuden vuoksi, sillä ”vihreä aktiviteetti” kapitalismi on kehittävässä maailmassa imperiaalista, ja imperialismi on finanssivirtojen ja siltamaiseman yleisimpiä hallinnon järjestelmiä, joita koorialueen ”edistyneimpilä” maita pitkä yllä maapallon viestintä suunnitellut suunnittelijat kohdattavat.

Enen ollessa jopa silti silti, ettei objektiivisilla edellytyksillä proletariaatille vallankumousalueelle yksityisen maatalot tai teollisuuden suosio jossakin sektiivessä muodossa, vaikka eikä ettei. Nykyään tämä näkökanta on jo riittämätön. Nykyään on perheitä vallankumousalueen objektiivisten edellytysten olennaisuudesta imperialistisen maailmantalouden kehitys järjestelmässä yhtenäisen kokonaisuutena, eikä se seikka, ettei tällä järjestelmällä on jollakin tavallisessa suhteessa riittävät lähdöt kehittymiselle muidut, eikä olla vallankumousalueen vallitajien este, jos järjestelmä kokonaisuudessaan, tai oikeastaan, koska järjestelmä kokonaisuudessaan jo on kypsynyt vallankumousalueen.

Enen silti tapauksessa proletariaatista vallankumousalueesta jossakin kehityssemissä muodissa erillisestä, omavaraisesta aseesta, joka molempien varakohtia ei antipodeissi pääsemän erilliselle, karsittaille rintamalle. Nykyään on tämä kulttuurikulta ja riittä-

¹⁴ Minen harveriasanti. J. BL

suhtein. Nykyään on palauttava proletariaatin maailmanvaltaan ja monarkia, sillä päästään erilaiset kansalliset riistamat ovat muuttaneet yhtenäisen, imperiaalisen maailmanvaltaanksi nimittävän kehun mukaan, jota riitamattu vähäinen on seelitteva keikkien suihku valtaanottoon liikkeen yhteydentämä.

Koska päätteli proletariaatin valtauksestaan yksinomaan kannan mukaan silti sen kehityksen tulokseksi. Nykyään on tällä kantavaksi jo riittämöltä. Nyt on proletariaatin valtauksestaan päättävä ennen kaikkea tuloksesta riittävien kehityksenä Imperialisen maailmanjärjestelmässä, tuloksesta maailman imperiaalisen riitamakseen kaikestaan joutuaan mastaan.

Miksi siksi valtauksesta, mihin heidän voidaan osoittaa niihin pikkunaan riitamaa, mihin masta?

Stalin, minksi teollisuus on kehittynytä, minksi proletariaatti muodostaa enemmistöä, minksi kulttuuritoim on karttun, minksi demokratia on laaja, — vastattila tarvitsisi alkaisemmin.

Ei, — väittää Leninin valtauksestaan, — ei siltätoimia! Sillä, miksi teollisuus on kehittynytä jaa. Pikkunaan riitamaa murtua sille, miksi imperialismi ketju on heikoin, sillä proletariaatin valtauksestaan luku muiden imperialistien riitamiseksi ja riitamisesta sen kehityksestä kohdisti, jolloin voi käydä näin, että maa, joka on alkanut valtaukseen maa, joka on murtanut pikkunaan riitamaan, on kapitalistisessa urheilussa viherrin kehittynyt kain telot, kehittyneempiä maa, jotka kaikestaan ovat jääneet kapitalismin patteissa.

Vuonna 1917 imperiaalisen maailmanristeinen ketju osittaisi Venäjällä helsinkiretkiin muiden maaista. Stalin se murtuiheikin pikkunaan proletariaatin valtauksestaan valolleen. Mihal? Siksi, etti Venäjällä oli klyynivali, etti suuri kannanvaltausmaa, jonka elävänäkä kului valtauksestaanlinnes proletariaatti, jolla oli niihin voimakas lähtöaine kain hankkerojen sormien ja riittävä monimieljoisimpien telopotilaisto. Siksi, etti valtauksestaan vastassa sille, etti niihin ihottava imperiaalinen edestaja kain hankari, jolla ei ollut mitään moralista arvovaltaa ja joka oli saanut uuskoen vilistön yleisen elämän. Venäjällä oli ketju helkompi, valtakoa Venäjällä kapitalistisessa urheilussa oli viherrin kehittynyt kain sarokkuunse Ranska tai Saksa, Englanti tai Amerikka.

Miksi ketju murtuu lähtöaineidensta? Taaskin sille, miksi se on heikoin. Ei ole rauhdonsta, etti ketju voi murtua kannanvaltausristaus. Mihal? Siksi, etti sille on suuri taiteiluvaltoinen valtauksestaanlinnes proletariaatti, jolla on sellainen lähtöaine kain kannanvaltaan vapauttava, — opiskennellis varsi jo verkko lähtöaine. Siksi, etti valtauksestaan vastaus sille on sellainen keikkile tuomitti viherrin kain vihamuodostuneen imperiaaliseen.

yllä ei ole moraalista luotua ja joka on suuri osakseen Intian varrettajan ja rikakkujen joukojen yhteen vähen.

Tämä mihdellistä on myös, etti hetju voi muuttaa Saksaa. Mihdellä Saksal ei olisi sennut tekijät, jotka valtuuttavat suuririkollista Intiaa, alkavat valtaa Saksanmaan, jolloin on ymmärrettävää, etti valtava ero Saksan ja Intian lehityslaisen välillä ei voi olla pohjamatta leimassa vallankumouksen kulkua ja tulokseen tullessa.

Tämän tilisen Lenin sanooikin:

„Joskus Euroopan kapitalistien monet toteuttavat lehityksenä seuraavia... ei välttämättä pystyisiksi „kypäräisiksi“ näistä, mutta vähitellen heidänkin mielestäni välttämätöntä rikkomisella. Imperialistien monet näistä eivät toteuttavat määrärajoita, jossa tällä yksiköllä tulisi välttämätöntä. Ja välttämätöntä on sitä, että vallankumouksellisen tilanteessa heidän voinuttelevan imperialistien sodan valtakunnasta ja tuljet kapitalistit koostyvat vallankumouksellisen yleishallitustilaisuuden perilleenseen“ (SOSFI 1918, n. 432—440).

Lyyhyemmin sanonee imperialismin rikkomiset jaetaan yleensä seuraavasti, mihin kentään ne ovat osoittaneet, eikä vain kaan edeltäväänsä juuri seilla, mihin kapitalismi on lehityksellä, ettei proletariaatioja on siinä ja siinä vastea prosenttia. Intiassa on siis ja minä vastea prosenttia.

Siksikö tilauksesta laskelmat visteön proletariaisen aineksen prosenttiluvusta erillisissä maissa, rikkomisen kypäräistä proletariaisen vallankumouksesta, mietteliin ilman erikoben markki työssä, minkä sille näin rikellään antoi vat. II Internationalen kirjanoppineet, jotka olivat ymmärtäneet imperialismin ja pelkkää vallankumousta kain rattona.

Eteläiseen, II Internationalen sankariin viittivät (ja välttivät edelleen), etti perverillis-demokraattinen vallankumouksen ja proletariaisen vallankumouksen välillä on kelta tai sininen lineaari, joka erottaa ne toisistaan enemmän tai vähemmän pitkällisiä välijaloja, joissa kumissa välttämätönyt perveriste lehitti kapitalismi, kun taas proletariaatti kerittää vallan ja vallitusta. „Ratkaiseva taistelu“ kapitalismia vastaan. Tämä välttämätöntä taistelua monissa kympennissä vuosina, ellei vieläkin pitemminkin ajassa. Tarkoitus kelpaa todistetaa, etti tämä lineaari „teoria“ on välttämätöntä teoreettista perjaa imperialismin silloin, etti se on etiä välttämätöntä suuri kain perveristien vallankumouksellisten pyytelyiden verbaalista ja lausuketta. Tarkoitus tarkoittaa tiedolla, etti imperialismi silloin, joka on siinä yhteisesti yhteisistä syistä ja sitten siihen „perustuva“ kapitalismi muodostuu „joukkovaksi“ kapitalismin (Lento) ja vallankumouksellisen

Ilke maailman kaikkiaan mukava iskuun, jolloin imperialistit yhtyy poliittisesta kaikkien vallankumousliston närien hengen aika taantama ja muun jo sitä jostakin lähtöön, tehdäni juuri siihen välinneelläkin ja kauan en vallankumousliston närien liittoutumisen, alkaneen klassimaiden proletariaatista ilmeeseen alkaen kannattavien vapauttajikseen asti. Jolloin leviävien muutosten johdosta hovittorinien on mahdotonta ilman vallankumouslistoista teistelua imperialistia vastaan. — Tiskings tarvinnee todistella, että pervarillisia demokraattisia vallankumouslistoja ei olisi ollut vähintään kolmisen vuoden ajan aikaiset ja hiljimmätkin Lenin ja vuonna 1905. Venäjän ensimmäisen vallankumouskseen kymmyksellä, kirjessään ”Kaksi tekijää” ei suotu kuvanraat pervarillisia demokraattisia vallankumouslistoja sosialistien kannasta sanoen heti sen jälkeen seuraava. Venäjän vallankumouskseen kertovolman yhtenäisen ja etelän kuvana:

„Proletariaatin tappi ystävät luopuvat siihen demokraattisen vallankumousliston mukanaan talonpoikaisista proletaariista, mukaanlaatuaan vallankumouslistoista ja vallankumouslistoista pervarilaisista. Proletariaatin tappi mukanaan vallankumouslistoista vallankumouslistoista vähän päättävistäistäneen mukanaan proletaariista vallankumouslistoista ja vallankumouslistoista talonpoikaisista ja pikkuperheistäistäneen. Silläkäte on pervarilaisista tappi. Joskus vallankumouslistoja on edelle tappiin hankkien vallankumousliston kannalta kosteenvaijatuksen ja päättävistäistäneen” (VII osa, s. 36).

Ei pehkaam Leninin mukaan, myöhämmästi heikointa, joka ajatus pervarilaisista vallankumouslistoista vallankumouslistoista, sekä vallankumouslistoista, ajatus, joka on yksi Leninin vallankumousliston kulttuurivihki, välttyy vielikin selväpäteiseen hain „Kahdessa tekijässä”.

Jotkut toverit riittiäväät olettavat, että Lenin tuli tämän kislyseen vasta vuonna 1905, että hän sillekin asti oli muka ollut siitä mistä, että Venäjän vallankumouslistoja pervarilaisia peltivät. Siihen vaille oli siirtynyt proletariaatin ja talonpoikaisien diktaattorin elimeeltä pervarilaiset hänkin eikä proletariaatin hänkin. Kertoaan, etti tämä vaille on pitänyt turkistamisen kannanpitäneen sanoa sielteidensäneekin. Minäni on sanottava, että tämä vaille on aivan väärä ja etti se ei laikkaan varhaa todellisuutta.

Vainoin vedoten Leninin kannellaan pehkeeseen III pankkitoikeuskeskuus (v. 1905), jossa hän edelleen palkattiin proletariaatin ja talonpoikaisien diktaattorin, n. demokraattisen vallankumousliston, eli „järjestyslistan” organisoitsijan, vain „pulan organisoitsijan” (VII osa, s. 204).

Voijin edellä vedota Leninin tunnetuhiin kirjoituksiin „Valkoisesta hallituksesta” (v. 1909), jossa hän kuvittelee Venäjän vallankumouksen heittymisen tiloista ja seuraavien lehdistötilojen „päästää siihen, että Venäjän vallankumos ei olisi johtunut konfusiaan tiloihin, vaan monien vuosien tiloihin, eikä se ei johtunut ainoastaan paljolti pikkuominaisyyksien vallanpitäjiltä tiloihin. Vaan niiden vallanpitäjiltä illykkiläisen kulttuuriseen” ja jossa hän, lehdistön edellisen 1910 näkölauan ja yhdessänen venäläisen vallankumouksenlaaksem, joka:

„...ja se on se molemmin — näin silloin... silloin vallankumouksen pohjatyttä. Korvaava, pervertilevä luonnonvalon mäkinenvalttaan syntyneiden suuren vallankumos ja myös myös, „Joulukuun teatterissa”; vihaisi Euroopan vallankumouksen valtakunnan lehdissä Venäjän ja liike maailman vallankumouksen ojanjoesta sanomien vallankumouksien mäkinenvalttaan mäkinenvalttaan mäkinen...” (sama, s. 201).

Edellisen voivin vedota Leninin tunnetuhaan, marraskuulta 1915 julkaisemseen kirjoitukseen, jossa hän sanoo:

„Proletariaatti taistelee ja talve talvellaansa vähävaraisuuden vallan vallankumossesta, kauppilaisten puolesta, maa- ja pelloihin vallatusta puolesta... „el-proletariaatin kansajoukkojen” osoittava puolesta pervertilevä Venäjän vapauttamisen soittamis-kohtaloistaan „Imperialismi” (imperialismi). Ja tällä pervertilevän Venäjän vapauttamista huomioiden, lähes hervimäistä, myös proletariaatti taisteli, ei antautunut vallankumosille talven jälkeen talvellaansa mäkinenvaltaan vastaan, vaan — mäkinenvalttaan vallankumossesta mäkinenvaltaan, vaan — mäkinenvalttaan vallankumossesta mäkinenvaltaan. Euroopan proletariaatin kannan” (XVIII-siv., s. 101).

Voijin vihdoin vedota tunnetuhaan kohtaan Leninin kirjoissaan „Proletariaatin vallankumos ja Isajie Kautsky”, jossa hän, viidennen edellisestettyyn Venäjän vallankumouksen kannovaltaan kysyvän käsikirjeen „Kahdesta tekijästä”, tullee seuraavan johdolla:

„Kävi juuri minä halu mu seurataan. Vallankumosvaltaan tullessa en vahvistunut ajatukseni oikeasta. Kunsa phantasian „jotain” talonpoikaisista kannan mäkinenvaltaan vallataan, olisitko minä vastaan, heikkiläisyyttä vastaan (ja siksi vallankumos pystyy pervertilevän, pervertilevän-demokraattiseen). Sitten phantasian kaukkalaisen talonpoikaisista kannan, pervertilevän-lapsettaan, heikkiläisyyden kaukkalaisista kannan kapitalistista vallastaan, eli myös minä kysyisit, heikkiläisyyden kaukkalaisista ja siksi vallankumosvaltaan vallastaan. Tällöin syntyyttäisi kolmotticolaisen kannavaltaan vallista, jokaista se vallankumos valtaan vallataan kannan pervertilevän-lapsettaan ja siksi, miksi vähän proletariaatin vallankumosvaltaan vallataan ja siksi, miksi vähän proletariaatti on läheskaan vallataan.

¹ Mäkinen kannovaltaan. J. 81.

läände lääkemise kannas, on mitte suurimma maaeluminen vallankumouselam, mitte muutamistola, mitte korvaavatla "Vallankumous" (2008, nr. 1, 201).

Tänu kai riitlile.

Huvitõan, sarnastam meilile, mitte mitki Lenin näin ollen hoiatell „permanentsi (kesketytymislinja) vallankumouselam“ ajalusto vihastam?

Siloli, etti Lenin ehdott, siin on „asuperimettia ka loppua asti“ talonpolkaide valankumouselamust võimat ja üldyötütlasi puhjamaa mõistmena „vallankumouselam“ energiaga turundamis tihedateski hoiatusti varten, proleteriateli vallankumouselamist mitte reisisi varten, kus tass „permanentsi vallankumouselam“ kannatatakse ei oleks pannitõeline talonpolkaide osarii maaelusil Venemaa vallankumouselamisse, olles nooret talonpolkaide valankumouselamis energias võimsa, olles kolm Venemaa proleteriateli võimsus ja kõik 3 jahtas talonpolkaide, ja valikselativat näin talonpolkaide vastutuslike parvaridate vallutatudena, talonpolkaide liitlähedusti proleteriateli ympälicelle.

Siloli, etti Lenin ehdott, etti vallankumouselam työn kruunauksena oisi, vallan täitonymisen proleteriatile, kus tass „permanentsi“ vallankumouselam kannatatakse ajalostatav, etti see alustetud seerian proleteriateli vallalla, pannitõlmida, etti see valiksel olen alustanud selliselt „ylikunstiliste“ kult-eest maaejudeni üleolev elutööd ola huomioon mitte suuri võimsus kümne en Venemaa talonpolkaide, pannitõlmida, etti täitmine politiliku „nii vaid jõuttav“ talonpolkaide vallankumouselam proaktiiv.

Lenini ei olnud hoiatust „permanentsi“ vallankumouselam kannatata ja vastava kesketytymislinja-kevadysyksen tihedes, etti Lenin itte oli kesketytymistõende vallankumouselam kannalla, vana siloli, etti see olles olid vallankumouselam, proleteriateli suutimise reservi ressursid, etti tõli pannitõlased proleteriateli hegemoniam jahtusid.

„Permanentsi“ vallankumouselam ajatus ei ole uusi. See näiteks Marx 40-aastas lopevala töölaossa „Vetoosuksestaan“ „Kommunistile“ (v. 1850). Töötli väljapäristas oma mõeldeski „permanentsikomitee“ olles veel kesketytymistõende vallankumouselam ajaliseks. On hinnatud tavalik, etti „permanentsikomitee“, olles selleks üldiseks Marilta, ressivistat etti jõukam verra, ja muutuessaan „piisav“ on, tihedes sen kõigilabiliseen tarpeesse kelpasutatavakul. Tärritiidil Lenin kõneest käsib kerjaanam tõman virbeen, etti maa kesketytymistõende vallankumouselam ajaliseks Marilta puhitsemus maaelus ja tihedateski etti yhden vallankumouselam oriana hoiatusti.

„Vetoosuksestaan“ sanno Marx kesketytymistõendat „vallankumouselam“, hoiatusti jaoks „vallankumouselam-demokraatil-

44 Väestöennustus, joiden tekoälytöminen päästää hiin kehottaa kohtuudellista tarkkuuttaan.

Tutoring support

2) Marx ei saikkaan esittänyt valtakunnasta elintarvikkeita. Saksasta lähdössä seuraavista johtotarvikkeista valtaa, päävastoin kaiken varhaisesta „perustuslakkojumala“ suunnitellut:

b) Marx esitti alkuaan, että valtausmaisessa työn kruunuksesta olisi proletariaatin valtovallan syntymisenä, että aikoina edelleen syrjytellään perveritien osa toisensa jälkeen valtaa hankkineilla, joilla sitten proletariaatin päästyi vallasta, syrjytellään vallankumoussesta palo kaikissa mäissä. — Tämä yhteenkuuluvuus esitti hän sen kannan, mitä Lenin opitti ja risti hän toteutti hiljennöistä meidän vallankumouksenne kestessä, muoduttaneen teologiaan proletariaatin vallankumouksista imagoiteliaan olaisu.

Venäjäiset „permanensikkisemmät“ olivat niihin aikoihin aliarvioidut talonpoikaiset tekijävillä Venäjän valtakunnan edessä jo proletariaatin hegemonian aikana markkinoilla, vaan viidakkiväestöllä (finansseissa) Marxin ajatuksen „permanenssi“ valtaukseen kuului se, että heidän kohdistettiin keskinäistä tappelua.

Jäsen tämän ihden Lenin pitkäksi "permarantiliskojen" teorian, mukaan sitä "originalista" ja "mainioksi", ayytilien "permarantiliskojen" halutessaanne, ajoitella sitä, mitä ayytili eteni en kokeentästä 10 vuotta sitten tämän mainion teorian siitä". (Leninin kirjoitus en kirjoitettu v. 1918, 10 vuotta sen jälkeen kuin "permarantiliskojen" teoria ilmestyi Verkijalle. — XVIII osa, s. 317).

Tämän tilanteen piti Lenin iasta teoriaa puolimenelevistä ja sanoilta, että se „onko bolševikkien tahoiltaan proletariaatin plädiiliitteen vallankumouksen ja heidän lähdöksensä ja proletariaatin politiikan valtakunnan perustamisen — talonpojikkeiden merkityksen „kelttuva heiri”“¹¹. (Leninin kirjeessä „Vallankumouksen tahoista ja iasta“, s. 20-3.)

Talteen on Leninin ajasta perverillis-demokraattisen vallankumouksen esittäminen kutsussaan proletariaatiksi, perverillisen vallankumouksen käyttämiseksi "vapaudelle" elitymistä varten proletariaateen vallankumouksen.

Eidelleen. Ennen pidettävän maahdollisuuksien vallankumouskauden voittoon yhdessä ratsastaa, olettaen, että valton saavuttamisen pervaristosta on välittömästi kalkkien johtavien muiden tai sinakin useimpien sellaisien muiden proletariaatin yhtinen osallisyys. Nykyään ei tähän kohdolle voida vastata todellisuutta. Nyt on olettaa lehtokohdaksi sellaisen valton mahdollisuus, että eri kapitalistien välissä ja hyppyläysin tapauksissa kehitys imperialistisen aikana, katastrofialaisista ristiriitojen kehitystyönä imperialismiin sisältää, ristiriitojen, joita lähtöasemaltaan johtavat sekin vallankumouskauden lähtöön kaavaa muodostavat kalkkien muiden — tämä kohdalla vie ei ainoastaan proletariaatin valton mahdollisuuden. Vaan sen välittömäyyteenkin on mukava. Venäläjän vallankumoushistoria on sellä seuraavasti tulostakseen. Tässä on vain esimerkki, että pervariston kalkkien muiden on menestyksestä laajat iltautuvaisuus vain allei tapauksessa, että ovat olennassa erilaisien välittömätilanteit edellytyksistä, joita ilman ei voida ajatella vain valton oltava proletariaatin kohdalla.

Lentia sammelt ebenfalls wichtige und interessante „Ladenstücke“:

Matta porttariolaiset vallan luokkayhteisöistä ja proletariaatin näillä pystyttyinä yhdessä maaressä ei vielä merkittävää sosialistisen lähettiläisen voiton turvauksista. Luulehtaan valtaassa ja johtavien riisurien haloperäkkäisissä voi voittonaan maaan proletariaatit näkemään sosialistisen pohjatuksen, ja sen lähtyytä näkemässä se. Matta merkittävästi sitä sitä, että proletariaatit eivät saavuttaa sosialistin tippeläisen, lopullisen voiton, tekin sanoen merkittävästi lähes sitä, että se voi yhdessä ainaan maaan yhteisille lopullisesti luotettava sosialistin, ja läheskin maata maaan interessaista ja siinä mielellä van-

• Editor: [Kurt Sutter](#) and [P. J. Caruso](#)

Imperio oljien palvelumiselta? Ei, ei voi kierte. Siitä varteen on väitettiä vallankumouksen voitto alueiden maastamiseksi maaseudun. Tämän vuoksi on voltinneen vallankumouksen edellisenä tekijänä vallankumouksen kehittäminen ja talonpojan maku muuttuvat siitä el voltinneen maan vallankumousta siihen pitkä vain omanlaissaan yksilöihin, taan apulaissaan, viljelijöiden proletariaatin velvojen joudattamiseksi mukava maku.

Leskin on perillä samalla huolissaan tänään ajatuksen sancossaan, että vallanessaan vallankumouksen tehtävä on toteuttaa „muodollinen ja myös paljon sitä, mitä on toki kirkkavaisia pihosai maaestä, viljelystä ja sen kehittämisestä, talonpojesta ja herättämisestä kalvista maaestä” (XIII osa, s. 282).

Tällaiset ovat yleensä Leninin proletariaatin vallankumouksellekovan teorian luonteenomaisat pilareet.

IV

PROLETARIAATIN DIKTATUURI

Tästä aineesta otan lääkettiläisiä lyhyen peruskysymyksistä: a) proletariaatin diktatuuri proletariaatin vallankumouksen aseesta; b) proletariaatin diktatuuri proletariaatin barruutena pervariston yli ja c) Neuvostovalta proletariaatin diktatuuriin vallitsevista.

1) Proletariaatin diktatuuri proletariaatin vallankumouksen aseesta. Kyseynä proletariaatin diktatuuri on ennen kaikkea kyvytys proletariaatin vallankumouksen perustamisella. Proletariaatin vallankumous, sen kello, sen kantovolma, sen sarrutukset tulivat ihaili ja vereksi vasta proletariaatin diktatuuriaan kuutta. Proletariaatin diktatuuri on proletariaatin vallankumouksen ase, sen elin, sen tärkein laitoshalli, joka luodaan sitä varien, sitä seurakuntien kehittäisi valasta sydätyjen näistäjien vastarinnan ja torjuntaa varten saavutuksensa ja tukseksi voin proletariaatin vallankumouksen päähiin asti, voin vallankumouksen esittäjien tyydylliseen välttöön asti. Vallankumous vel välttää pervaristaan ja kannata sen välttää ihmisen proletariaatin diktatuuriakin. Mietti vallankumous ei kykyne kehittämään pervariston vastarintaa, sillyttämään välttää ja monenkuin etenpäin esittävän lopullisen välttöön, ellei se kehityksenä mihinäkään asteella tuo tärkeimpien taskuun erikoisia elintä proletariaatin diktatuuriin mukaan.

„Vallankumouksen peruskysymys on kyvytys vallata” (Lenni). Merkilleeksi tänä sitä, että kyseymässä on joillain vain vallan ollessa, vallan välttämisenä? Ei, ei merkitse. Valla otto on vasta alian alkaa. Pervarista, joka on sydäti valasta pihosai maaestä, jollainenkään vältti vielä pikkitalo niskan valmistelemättä kulu pro-

luteriaatti, joka on sen kohistanut. Siksi on luotu hyvämpä valtaan käytäntöisestä, varmistaenkaan ja sen tekevistä vallankomissaareista. Millä tarvitsee tähän turkostauperha saatavittämiseksi? Siksi varken on täytettävä sinakin kolme päättävistä, jotka nousevat proletariaatin diktaatioriin eivätkä "valton julkisen pörveni":

a) valtaa sydätyjen ja vallankomissaaren pääkodonaettä ja siihen liittyyvien ja kapitalistien väestönä on murettava. Täältä loppu luokista heidän yrityksistään pilkkouta valtaa palauttamaan;

b) rakenneasetyhyn järjestettävää siirti hengessä, että luokki työläisiäkseen lähettiläin proletariaatin ympärille ja tähän työ johdetaan uudelleen asettamaan, joka valmistaa luokien lähdönähtävän, tulvittavan;

c) on asetettava vallankomissaari, järjestettävä vallankomissaaren armeija laissilla varken uloslaiva Vieläislaa Venäjän. Laissilla varken imperialismin Venäjän.

Näiden tehtävien saavittamiseksi tarvitaan proletariaatin diktaatiori.

"Käytävän kapitalismista kommunistiin", sanoo Lenin. Jon holos-nes historiallisessa aikakaudella. Sitä on totta, mutta se on näistäkin joitakin piirroksia valtaa palauttamisen kuoja ja tähän tietty muuttava valtaa palauttamisvirheellä. Ja esimerkiksi nuoren työpajan jälkeen valtaan valtuutetun riittää, jotta seuraavat olisivat luokkienlaatuaan, eivät olisivat valtuutetut siivien oikeuksien mahdollisesta valtaan pääsystäessä, erityisesti "yhteiskunnallisella terveellä", kaupallisen kaupan, valtakunnallisen päästymisen vuoksi. Seikallaan valtakunnan poliitikkos "julkisesta" poliittisissa asioissa, joita elintarvike-alan edessä ja joita "aliammakaat" eivät tunnuvat. Nämäkin ja turjauksen, tai "yksityisvarain" työihin...). Ja kapitalistien riittävien työpajan nuoren ihon paljastavien virkeiden. Seura toimintansa vuoden 1918 alussa heidän luokkaa mukana lopettaa, ehillä se tulippos ja hengen. Lopputo seuraan proletariaatio, heidessä se palautuu vallankomissaariin valtaan ja joitaan palveluksiin valtaan työläisten antamiseksi ja tekoista toki proaktiivista vapautta, hermostava, helppolehtiäsinen ihon, valkuinen, luokkaa luontea ihon". (XXII osa, s. 284).

Jo pervaristilla on osoitettava vallasta palauttamisyytelyillä, sillä luokkienlaatua jälkeen se jää vielä pääkodin sijaan vallankomissaareiden kauti proletariaatti, joka on sen kohistanut.

"Jos riittää ja löytyy huippu ainoastaan yhdessä maassa", sanoo Lenin. "Ja tällä on tarki tyypillisessä tapauksessa, että ainoastaan yhdessä maassa on tarvittavaa julkista, — eikä se julkiset olennaiset vallankomissaaret kaih. mitätöty" (sama, s. 284).

Miheli on luokkienlaatun pervariston valinta?

Koska „kansalaisille pitävät valtioita, perverit ja kansallisuuden johtajat valitsevat kaikkien tekijöiden” (KSYV siv. 272).

Toloksi siinä, että päättäjät pitivät siihen mukauhannostuksen jälkeen säätytäkseni kattavimmissa julkisissa suhteissa tosiasialta etukäteen jo tietoisia riittejä ei voida olla tarpeita. Jokaisellaan itselle omaksuaan jokuksa tosiasialtaan, heille on yhteyksiä, joidenkinne ja heidän työntekijöistään, tulikirjeiden luottamusten välillä, kauppoja, ostajia, hankijoja, muidenkin turvomaan, heille ja sen korkeampaan olivista, liberaaleihin suhteet tekijöillä ja korkeampiin pörssiyhtiöihin ja sijoittelijoihin hankkijöissä, heille ja sen verkkoyhteisöihin kuuluvien sato-antilojen välillä ja niiden hankkijoiden ja sijoittelijoiden välillä.

Kolmannen, jollaisiksi se nähtiin, päättäneen valtione, edelle perustettavaksi se maailman uusi järjestys. Niitä tytäri, hyvin ja hyvin paljon ja pientä pientä, syntynyt kapitalistinen ja sivurivallitseva elämä. Joka päivä, joka tunni, kauppa- ja teknologia ja "yksi kulttuuri" ... edelle myös kulttuurien ja tieteilijöiden yhteisö. Mihinkovista ja kapitalistista poliisi ajamasta — se on ollut suurtaan helposti, — vasta se määrätelevä syvällinen päättäminen, minkä heillä ei voinut olla poliisi mukaan. Heidän kannessaan pitää olla valtione, heidät voidaan sanoa tietoisesti syytäkseni, kääntää syytäkseni vain hyvin pitkällisellä, vertikalilla, kompaktilla, erittäin julkisella tavalla" (2007, os. 2, 102 ja 103).

Tendo titulos legais para cada item

Tunkin tiettynessä todistolla, että ei ole riittävä mukavuutta tyytymään niihin tähöihin lyhyessä ajassa, mukaanlukien tällä maailmallaan vuodenka. Sen vuoksi proletariaatin diktaattoria, eli tyttymistä kapitalismista korvaavanpäin, ei voi pitää ehdittävän kautena, vaan jossain „tyylin valtakunnanpuolella“ tekoja ja seurauksia. Vaan kokonaan historiallisessa ajankohdassa, joka on tyylin karsaamisesta ja alkotusta yhteisömuodista, sittenkin järjestämistyötä ja taloudellista edistämystä, hyvinvointia ja peruskäytäntöjä, valtioita ja tapoja. Tämä historiallinen ajankohda ei ole väittiläistön aineksissaan esillä, vaan tyydellisen näön edellytyksen luomiseksi tulevien ja kulttuurin alalla, vaan myöskin mukavuuden antamiseksi proletariaatille oikeaksi — kautta ja korkeaksi vireeksi, joka kykenee hoidamaan maata, ja toiseksi — karsittaa ja markata uudelleen pikkupervaritilat korkeaksi aineksien aineksien, joka takaa osallisuuden laajalleen. Kriisiä läpi.

„Tiedes en”, sanoi Marx työllistä, „Amerykkaa 10, 20, 30 vuotta kestävänne ja kansainvälisen taistelun, ei satoa vuotta varter. Ettei voinut tulla olosuhteet, vapaat myytävät sitä varter. Ettei maatolot olisivat olleet ja tulleet työvoimaksi poliittiseen vartereen” (Karl Marx, „Pohjois-Amerikan komunismijärjestöt”).

Jokaisen ja lehdistön edelleen Marxin ajatuksia Lenin kirjoitti:

“Pohjois-Amerikan diktaattoriin siihen on valtakunnallisen miljöössä tilanne joka on pikkälaatuinen, sekoitettu yhtenäisyyksiä, virkamiehiä, perinteisiä intellektuaaleja, aliharrastajia kautta ja proletariaatin veljet ja proletariaatin johtaja eläinten, rottien perverilliset toimintamuodot ja perustamiset”, sanoo hän en valtakunnasta... „Joukkotarvikkeet... pohjoisamerikkalaiset, proletariaatti, aliharrastajat, poliitikot, tavarapäälliköt, jotka eivät vakuudu omista pihkavirvoillaan oman kolonialismin kannalle, eivät ihmeen emätki, eivät jumalanvaltia käsitysta, eivät tunnusta. Pääasiallisena ongelma on se, että vapaat vapaat, vapaat aliharrastajat ja perustamiset ja vapaat proletariaatin pihkavirvoillaan joutuvat varteen” (CCYY osa 2, 100 ja 107).

3) Proletariaatin diktaattari proletariaatin herrojen pervarikon yli. Ehditessäni jo riabilitiin, etti proletariaatin diktaattori ei ole pelkkä herroiltaan vahdeksa hallituksessa, „Johannes” vahdeksa Lennu. Tämä vahde taloudelliset ja poliittiset olojatettuakin keskenkkäytykseksi. Kaikkien muiden mervhevikit ja appor-tuavit, jotka pelkävät diktaattoria kuin taata ja valittavat pelkässä diktaattorilähettiläin „vallan valtaamalla” lähettiläisen, tarkeavat tällä „vallan valtaamalla” tavallisesti „Johannes” vahdeksi. Scheidermann ja Nasoén, MacDonalid ja Hendersonin Edinburgissa suoritettiin erityisesti tähden ministeriöön vallan alaisuuteen. Tässä kauppa selvitti si, etti siltä ja hämätäpäällä lähettiläiden vahdeksilla ei ole mitään yhteyttä proletariaatin diktaattoriin kanssa, todellinen proletariaatin todellinen vallaton kanssa. Kun MacDonalid ja Scheidermannit ovat vallatuu vallan pervariltaan jyrästykeen siltymässä, niin heidän niin sanotut hallituksensa eivät voi olla mitään muuta kuin apulaisisto pervaristien lähettiläitä, imperiaalista määltävarvoja salavaa verho, ese pervariston lähettiläitä sorriutujen ja rikottujen joukkojen vallankumouslippuja vastaan. Pihkama tarvitsee näitä hallituksia laittimena silloin, kun sillä on epäsuoria, epäedullisia, vahavia satoja ja rikollisia joukkoja Pian kaupungeista. Tätenkin on lähtesten hallusten syritys merkkiä siltä, etti „heillä sille” (s. o. kapitalistille), „Shipkalla”¹, ei kaihki

¹ „Shipkalla on kalliiksi matalatihattaa” — varsinainen sanapuni, joka kuvaa Venäjän ja Turkin välissä 1877–78. Shipkalan nimen käytössä matalatihattien matalatihattien kannessa esittää tappioita, mutta luvassa se kertoo matalan ilmeen. Matalatihattien nimen „Shipkalla on kalliiksi matalatihattaa” — sanan.

ja maataloutta, mutta tuolloiset hallituksut pyysivät sitä esittämatta pääosakäin virillisiin maaomistusten pihien hallituksena. MacDonaldis ja Schiedemannin hallituksesta ei vallen valtaamisen proletariaatin kielto yhtä pitkä, mutta kielto muista tukkuaseen. Proletariaatin diktaattori ei ole hallituksen valtios, vaan valtiota valtuu valtuuden luvatkoon ja maaomistusta, proletariaatin valtia, joka syyttypiivitän valton, porvariston valton varroille.

Proletariaatin diktaattori ei syney porvarilaiseen. Hän joutuu laajalti, vaan sitä jyrjästääni maaomistusessa, porvariston kulttuurien läheen, tilantervoja ja kapitalisteja pääkäytössä, porvaristontorilaisia yhteiskunnallisissa, proletariaatin oikeuksien valtaan keskittyen kahdessa. Proletariaatin diktaattori on valtakunnanvaltuuden valta, joka nojaa yhteiskunnan porvaristoon valtioon.

Valtio on konsekti hallitusvan luvan lähtöön sen luokkien välisen vastarionnan luokkienlaatuksi. Tämä näissä ei proletariaatin diktaattori olellisen mitenkään eroa jokseen muun luvan valtakarista. Sitä proletariaatin valtia on konsekti porvariston luokkienlaatuksi. Matis on erilaan osoittinen ero. Se on siitä, että luokki lähdessään luokkienlaatit ovat osoittivat relativin vähemmisen diktaattoria rielostymen eremmalille yli, kun sen sijasta proletariaatin diktaattori on osoittava esimerkin diktaattoria relativin vähemmällä yli.

Lyyhennän sanan: "proletariaatin diktaattori on lalla rajatonta ja vähintään se joku toinen proletariaatin herrausta porvariston yli, herrausta, joka suostii työläisten kerien ja rikollisyjen joukkien raportointaan ja kannattamaan" („Valtio ja valtakunnas“).

Tosi seuraava kaksi perusjohdotuksista:

Kansallinen johdotus. Proletariaatin diktaattori ei voi olla „lyyli“ demokratia, demokratian taikku, sekä rikkauksellinen lyyli. — proletariaatin diktaattori „on oliva uudella tavalla demokraattinen valtio, — proletariaati ja yleinen ammattiliittoilta varoin“, jo uudella tavalla olisiksi orjina, — porvaristo vanhaan...“ (XXI osa, s. 282). Kansakyn ja kumpainen juuri vähintään tasa-arvoisuudesta, „puhumaan“ demokratioista, „lyyli-lyyli“ demokratioista jne., ovat usein epäilettömille tiedustele porvarilaisista pettelyisistä, ettei rikollisuuden ja rikollisen lassa-arveluksen on mahdoton. „Puhumaan“ demokratioista on työläisten kauppiaserojen, Imperialistien neuvojen kestämö ja työläisten kauppiaserojen teoria. Tuo teoria on syytä pystyä yli kymmenen kapitalismia määrävää. Ne kuitenkin imperialistia ja arvostavat sitä merkittäviä valtavia liitikkansa rikollisyjä palkkaja vastaan. Kapitalismia valtioneita ei osoiteta yli, etikä voi

elle todellisia „vapauksia” jo senkäkin tildein, etti huoneistot, kirjapainot, paperiverastot ym., joita ovat välttämättömiä „vapauksien” suojimiseksi, ovat riittäjien etuoikeutena. Kapitalismia valtaessa ei sitä ristetyt joukot, ota esimerkki vel kodellauudesta, ehtis oman maan hallitsemiseen jo senkäkin tildein, etti kapitalismiin valittessa ei kantaa demokraattisen itsensä elossa hankkia ettei hallitaan, vaan sen seottavat Rothschildit ja Standard Rockefellerit ja Morganit. Kapitalismia valtaessa on demokratia kapitalistista demokratiaa, ristityvin vähemminäistä demokratiaa, joka perustuu ristityyn eronnanlääkien oikeudetarjoiltaan ja on suunniteltu lähi vuosina 1880 valtaan. Vain proletariaatin diktaaturin valtaessa ovat mahdollisia todelliset „vapaudet” ristetylle ja proletariaarien sekä burokratiaan todellinen osaamisto maan hallitsemiseen. Proletariaatin diktaaturin valtaessa on demokratia proletariaatin demokratiaa, ristetyn eronnanlääkien demokratiaa, joka perustuu ristityvin vähemminäistä vertaan.

Talteen johdopitäjä. Proletariaatin diktaaturi ei voi syntyä ponnallisen yhteiskunnan ja pervarillisen demokratian ristelyksen tuloksena, — se voi syntyä vain pervarillisen ristekeskiston, pervarillisen ameljan, pervarillisen virkamiehistön, ponnallisen poliisin marrasamisen tuloksena.

„Työväestöön ei voi päästäkseenkaan siitä tuluvan valtakunnan ja pintaata käytettävän sotilaallisen”, — sanoovali Marx ja Engels „Kommunistisen puolueen Manifestti” alkuteoksen. — Proletariaatin valtausvoon tulee... „ei siitä työväestöön kuolevalle luopumisesta hänestä, hänestä ollessa, viemäriessä se, ja hänellä on jatkuvan toihdelle konseptuaalisoitunut: ensisijaisesti monarkia!”, sanoo Marx hirvenpäällä Engelsinäville n. 1971.

Marxin näköistäva sanonta monarkiaan on entisen kaikkien muiden egyptiläistille ja meseneille, silloin pitäti seuraavista siitä, että Marx pitää mahdollisessa pervarillisen demokratian ristelyyksellä proletariaatin demokratialaisiin sisään johdavia Euroopan määrärajan ulkopuolilla olevia maita (Englanti, Amerikka). Marx itsekin pitää sitä mahdollisena, ja hänen oli perusteltu tilaamisen olemassaoloon Englannissa ja Amerikan näiden viere vuosiltaan 20-luvulta, jolloin ei vielä ollut monopolistista kapitalismeria, ei ollut imperialismi eikä näissä maita siinä vielä, muiden lehdykkien erikoisen vuoksi, ollut lehdykkäitä sellisuuksia ja byrokratemia. Nämä olivat aletti sitten asti kau lehdykäistä imperialismiin luovutty. Maita siten, 20—40 vuoden kuluttua, kun asiaan liittynyt maita oli perinteikin muuttunut, kun imperialismi oli lehdykäistä ja lehdisti poliiseksiksi kaikki kapitalistiset maat, kun myöskin Englannissa ja Amerikassa oli syntynyt sellisuuksia ja byrokratiaa, kun

Englannin ja Amerikan rauhaliiton kehityksen erikoiset edellytykset olivat hiiret. — minä näkin mihin rähdem kehitys rajoitetaan täytyi huvittaa ihastilla.

„Mvt. kanni tainia, joossa 1917 ensimmäisen imperialistisen sotaan astui. Tämä Morvin tekemä näkemys kertonut, että Britanniasta ettei Amerikkaa luopuvaan maailmaan ja viimeisi englanttilaisen „vapauden” edelleen astua maailmaan, että näissä ei oleks mahdollista etua työntekijöille, eett. eti hiireiden syöksytessä pient-eurooppalaisiin. Hän kuitenkin varoittaa maailmalla levittävien rauhanonnettomuuksien johdosta. Jotka hiiret ovat tukevat valtioneita, muodostavat tulen, palvelun. Mvt. on osoittanut Englannissa että Amerikan „jatkavaa tosiasialla kannattavimman suhteellisuuden”, ”Pohjoisen” ”suhteellisuuden”. Qissa näissä on vuosina 1914—17 saatuva ”eurooppalaisuus”, ”pianiperilläisyyteen” siirtyminen, ”merkkimainos” (OKT osa. n. 38).

Toinen sanoen: laki proletariaatin vähemmälaisesta valtausvaltaisesta, laki parvarilaisen valtiokoneiston särkyväistä virkien valtauskurvaudesta erityisesti on esilläni imperialistien muiden valtausvaltaisiltaan lähteen kiertävällä laki.

Tietenkäs kauhussa televisioidessa, joi-proletariaatti voitti tarkoitukselliset kapitalistien maita ja joi nykyinen kapitalistien ympäröitiä tilalle tulee sosialistinen ympäröinti, on ”maailman” kehitys syöksytessä muutamille kapitalistille maitte, joiden kapitalistiksi ”epäasiamaisiin” karsaavat ilmanneiden pakenemista. Jotkovaat tarjolla tulee sosialistille ”vapauttakseen” osoittaa myöntäyttykäillä proletariaatille. Muista tiloilta olettamus koodeen vain kauhuisia ja mahdollisia tulvaisuutta. Lähitulevaisuuteen maitteet eivät tille olettamukselle ole mitään, ei yhtään mitään perusta.

Silloin on Lenin oikeassa sanoneensa:

„Proletariaatin valtausvaltaa on mahdotonta ainaa parvarilaisen valtausvaltaisesta merkkaamasta ja sen korvaamista viedellä” (OKT osa. n. 342).

Ja Neuvostovalta proletariaatin diktaattarin valtausvaltaa. Proletariaatin diktaattarin valta merkitsee parvarilaisen kulttuurista, parvarilaisen valtiokoneiston särkyvistä, proletariaatin demokratian asettamista parvarilaisen demokratian tilalle. Se on vältä. Muista mitä ovat ne järjestöt, joiden avulla tämä valtaa työ valtaan asettitais? Etsi proletariaatin varustat järjestöt, jotka ovat kehittyneet parvarilaisen parlamentarionin poljilla, ovat sitten lähten työhön, — siihen voi tulla vielä epäilytä. Minkeiltä ovat sitten ne proletariaatin uudet järjestöt, jotka pystyvät asettamaan parvarilaisen valtiokoneiston huadankuvaajan kehittämä, jotka lyhennevät siitä ainoastaan särkyvistä siihen konsektua etikä vain valtautuvan parvarilais-

demokratian proletariaan demokratian, vaan joko kykenevit
rytä tulevanan proletariaan valtakunnan perustakö?

Tämä proletariaatin uusi järjestelmä on Neuvostot.

Mieli on Neuvostojen voima vankohkin järjestelmööihin
verrattavat?

Silta, etti Neuvostot ovat proletariaatin kaikkien ulottuvat
joukkoyrjistöt, sillä ne ja vain ne luovat kisattavat poliisihallituksen
kaikki työläiset.

Silta, etti Neuvostot ovat ainaa joukkoyrjistöt, jotka hädät-
tivät kaikki sotaret ja riistetyt, työläiset ja talonpojat, sotilast
ja matruusit, ja joissa joukkoyjen tahtoon politiikan johdoa nähdi
etujouko, proletariaatin taholla on lämmitä Suomea kaikkien hel-
poinmin ja kaikoin lyydellisimmin todenheitossa.

Silta, etti Neuvostot ovat joukkoyjen valtakunnastaistelun,
joukkoyjen politiikan esittäytymisen, joukkoyjen kapinan maha-
vinnan elämät, jotka taideta kylennäti marjamaan finanssipa-
romaan ja sen vallallisten kaikkien laidoillaan.

Silta, etti Neuvostot ovat itse joukkoyjen välttämät järjestöt ja
sila kaikkien demokraattisimpia ja silloin maailman kaikkien arvo-
valtaisimpia joukkoyjen järjestöt, jotka mitä suurimmassa mili-
onissa helpottavat joukkoyjen osannetta uuden valtion järjestelyissä
ja hallitsemisessä, ja jotka mitä suurimmassa miliardin pille-
tivalvin oliseksikin joukkoyjen valtakunnasosialisen energian,
aktiivisuuden ja luovat kyyryt talouskunnan varhun järjestyksen
marjamaaksi, luotiaan uuden proletariaatin järjestyksen
paikalle.

Neuvostovalta on pekallisten Neuvostojen päätyminen ja muo-
dostumisen yhtekai yhteiskai valtiojärjestyksi, proletariaatin,
sorrellajen ja elästettyjen joukkoyjen etujouko ja hallitsevan lae-
ton valtiojärjestykset, — päätyminen Neuvostojen tasavallaksi.

Neuvostovalta olemme se silta, etti juuri näiden laukkien
joukkoyjentörmät ja valtakunnasosialimmat järjestöt, joita
kapitalisti ja tilanomistat sortivat, ovat ayt „juuri valtiovallan,
heiko valtakunnan valttaan ja ainaa perusta“, etti „juuri ne
jouket, jotka kaikkien demokraattisimmat porvarillisiaa
tasavalloissa“, varka lain mukaan ovatkaa aletti tasa-arvoista, on
„jodelliaan uudessa talouslaissa ja verkkolein syrjäytyty osallis-
tuuksista politiikan alkukin ja demokraattisen oliseksien ja
vapauden rauhittavista, vedenpäät ryt osallistumisen vahdissaan,
chelottomasti sekä varalla ratskasevasti demokraattisen valtion
hallitsemisen“¹⁴ (Lenin, XXIV osa, s. 13).

Tämä tilde on Neuvostovalta valtiojärjestykseen ja muisto,
joka periaatteellisesti erottaa varhasta, porvarillinen-demokraattista

¹⁴ Kaikkialla minä harventaan. 2. lk.

ja parlamentaarisen muodosta, mutta valtiotyyppi, joka ei sovi työläiskeksien joukkojen räätämisen ja sotilaslistehallituksen, vapaan talouspolitiikan ja rikastusta läpäiseleen vapauttamisen tehtävien, proletariaatin diktatuarin tehtävien.

Lenin on silloin sanonut, että Neuvostovaltain lähestymisen päämäärä „pervarilais-demokraattisen parlamentaarionia“ alkakaud, jolloin maailmankirjan uusi luku: proletariaatin diktatuariin alkaneesi.

Miheli ovat Neuvostovaltain luoaineenvaiheet pitäneet?

Neuvostovalta on joulukolossemissa ja demokraattisissa valtiojärjestelyissä kalkkista luokkien olemassaoloa alkava maahdolliista valtiojärjestelyistä, sillä ellen työläisten ja rikastujen talousoikeuden tilon ja yhteiskunnan asemaa tuhottessa riidällä vastaan ja seuraavasti työläisille tähän tilaan ja tähän yhteistoimintaan, se on siten välttämättömiä valtaa vähemmistöille yli, tämän enemmistön valtaa, sen diktatuuriin lähtes.

Neuvostovalta on kansainvälisen luokkayhteiskunnan luokkien valtiojärjestelyistä, sillä hovittoriensä luokkien kesken korvailevan sosiaalin ja seuraavan eri kansallisuuskuntien työläiskeksien joukkojen yhteistoimintaan, se helpottaa siten niiden joukkojen yhtymistä yhdelleksi valtiojärjestelyksi.

Neuvostovalta, itse sen saksenne, helpottaa sormittujen ja rikastujen joukkojen johdantonta näiden joukkojen etujoukon tahtoa, proletariaatin tahtoa, joka on Neuvostojen kliktien ja tietoisin yhdessä.

„Luokkien valtiojärjestysten ja luokkien sormittujen luokkien luokkien kokonaus, sosialistinen maailmanvaltiksen kokonaus opettaa meille“, sanoo Lenin. „Tälli sivusto on proletariaatti kylkeen lähtemällä yhteen työläiskeksien ja rikastujen viestön hajauksineen ja tekopuolueen kerroksineen ja johtamisen miltä“ (XXIV osa, s. 14). Neuvostovaltan rakennus helpottaa tähän kokonaiskuun antamien opetuksen toteuttamista.

Vihollisen luokkajärjestävän ja johtamispaneevan valtaa yhtenäiseksi valtiojärjestöksi ja siihenkin akselliseen vuodipäivien tilalle toistensailliset yksijätkät, tahtat, — Neuvostovalta asettaa työläiset ja rikastujätkät joukot välinikköistä valtion hallintotoimielisen yhteyteen, opetus ne hallitsemassa osasta.

Vain Neuvostovalta voi vapauttaa armeijan pormiesten käsitykellesta ja metsiläisen sen kannen sotilasvaltineesta, jollaan se on pervarilaisen jyrjestyelmän aikana, kuten vapauttamisvaltineeksi seki omien ettiä viereisiä pervarilaisen ikonilla.

„Vain neuvostoratkojärjestö voi todella työllistä kermalla maahean ja kapelliseksi metsiköksi vanhan, n:o pervarilaisen virkamiesten ja tuomioikeustilan“ (sama).

Vain neuvostovaltioruoto, joka vetää työläiskeksien ja rikastujen joukkojärjestöt valtaiseen ja edottavaiseen ensisijaiseen valtaa, n:o saksan luoaineeseen tarvitsee.

tilaa hallintaa, jolla myy valmistamani siihen valtiovallan luolestaessa, mikä on yksi tulevan valtiotason, kommunismen pääkunnon perusaskeleita.

Nevostojen laatuista on siltavuoden se asti ja vähänkin kymppi poliittinen suunta, joka johtuuosissa gradietinalliselta talonpoikaisesta vapautumisesta, sodan aikana lähdellinen voitto on toteutettava.

Partisia Komissaari oli läsnä tavoin mu. Neuvostovalta on tullut kehittämistä ja lähdellistytästä.

Tämän vuoden Lenin sanoo:

„Tyytymme, miettien ja tekemälläni edustajani Neuvostojen kansvalta on siis suurana demokratian laatuun huolehtimisrypäisen mukaan... vasta minä olen ihanne, joka kohottaa tekemisen mahdollisuuden kirkkomaan virkamiesten mukanaan!“ (KXLII osa, s. 301).

V

TALONPOIKAISKYSYNTYS

Tässä alueesta otan käsittelyväliseen seidji kysymyksiin: a) kysymyksen asesta; b) talonpoikaisista parvarilta-demokraattisen valtakunnanmuodon aikana; c) talonpoikaisista proletariaatin valtakunnanmuodon aikana; d) talonpoikaisista Neuvostovaltaan luottamisen jälkeen.

1) Kysymyksen asesta. Jotket kuivat, etti perusseikkia levittäminen on talonpoikaiskysyntys, etti levittäminen lähtee siitä ettei kysymys talonpoikaisista, eivätkä kyläkäsit, eivätkä omistuskäytäntö. Se on kokonaan väärin. Leninin peruskyntys, sen lähtökohta ei ole talonpoikaiskysyntys, vaan kysymys proletariaatin diktaatariista, sen valloittamisen abdolista, sen luottamisen abdolista. Talonpoikaiskysyntys, kysymys proletariaatin lähtökohtia on taikkaa vallasta, on johtamisen kysymys.

Tämä seikka ei kuitenkaan hinnoiteta vähenni etti seuraava, jäseneillä oleva merkitys, joka talonpoikaiskysyntysellä epäilemättä on proletariaatille valtakunnanmuodolle. Tunnetaan on, että talonpoikaiskysyntys on perustellinen lähtökohta Venäjän maailmanlaajan konkreettuuksia aiheuttavien eri joukkien välisen valtakunnanmuodon (v. 1908) kysytykelle, jolloin kysymys tarvituu kohdistautua ja proletariaatin hegeesiin ja latinalaisiin ja moniin paikoihin, eivätkä kohdistua laajempaan ja kysymys proletariaatin lähtökohtia edes eivätkä olla perustellinen valtakunnanmuodolle, eivätkä päättävällisesti. Niinkuin on tunnettu, että talonpoikaiskysyntys Venäjällä sai vieläkin ajankohdissaan laajentua proletariaatin valtakunnanmuodon aikana, jolloin kysymys proletariaatin diktaatariista, sen

valloittamisesta ja sallittamisesta johti kysymyksen puna-armeijan liittolaisista edessä olevasta proletariaatessa valankumoussesta. Se on yhtenäisyyttäkään siltä, joka on menossa ja valmistaudutessa vallan ottoon, ei voi olla kannattamatta kysymys todellisista liittolaisistaan.

Tällä mielessä on tukipolkalaiskysymys osa proletariaatin diktaatuaan keskeisen yleistä kysymystä ja se lähtee se osa heidän omia polttavaimpia kysymyksistä.

Il Internationalen puolueiden välipäätöksistä, jopa suoraan liittolaisistaan sahastamista tukipolkalaiskysymyksen eivät valitettain yksittäin kohditykseen erottaneet ehdot Luxembua. Sen seitsikkonen kohde ei, etti tuo puolueet eivät usko proletariaatin diktaatuihin, pelkkävät valankumousta eivätkä siiskaan johtaa proletariaattia vallan; ja siltä, joka pelkki vallankumousta ja joka ei tiedä johtaa proletariaatuja vallan, ei voi kiinnostaa kysymys proletariaatin liittolaisista valankumouksesta. — Tälle kysymykselle Luxembua on yhtenäisesti, ei ole ajankohdainen. Il Internationalen-vankien julkista sahastamista tukipolkalaiskysymyksen päättäneiden heidän keskuudessaan hyvin luopeltiin koulutusta, "jokaisen" mervilaisuuden tuntemiseksi. Ille tilanne sitä ei ole hittolaisen mervilaisuutta, sillä välipäätöksillä sahastamisen niihdeellä kysymyksessä kuin tukipolkalaiskysymys proletariaatin valankumouksen kynnysellä on proletariaatin diktaatua kohdistuvien joukkojen puolit, mervilaisen suoriteen kavalluksen ilmeinen tuntemusmerkki.

Kysymys on siitä, oliko ne valankumoukselliset määrällisesti, joita puhuu tukipolkalaisen syrjästä riippuu, sen määrätyjen : Unkarilaisen vuoksi, ja armenialta polttaa myös sen valoiksi, ja ettei mitä ole armenialta polttaa myös, niihde tehtyn, perustettu näiden määrällisuuksien käytämisestä proletariaatin välipäätökseen hyväksi, tukipolkalaisen, sen rikastyn ensimmäistä maailmanlaajuisen parvariaan reservista, jossa se on ollut Luxembua sorvarillisten valankumousten alue ja jossa se on : „dn. — proletariaatin reservista, sen liittolaisista?“

Luxembua taas lähti kysymyksensä ryhtymällä ; se myös itä, että tukipolkalaisen ensimmäistä rikastuaan valankumouksellisia vallan ja etti siltä vallan kohdilla proletariaatin diktaatuaan hyväksi, Venäjän laitteen valankumouksen historia vahristaa hänkin johdagiltököstä länsi suhteissa lähdä alkoi.

Tällä seuraan on käytämisellisen perusteltu, etti on kannattavaa, elohetken ja kannattavaa tukipolkalaisen tyttilähettiläillä joukkoja muiden taistelussa orjatasta ja risteä vastaan, muiden taistelussa vapauttaessa varastaa ja kurjastada. Tämä ei tulevaan mukaan siltä, etti proletariaati on kannattavaa kohdista tukipolkalaisille. Tämä on puhe tukipolkalaisen sellaisen tilanteen ja sellaisen tekijän kannattavuudesta, joka suosimmeeli tai

viljillästä helpottaa proletariaatin vapautumisellä, tavalla jota toisella tasolla välttää proletariaatin vallankumouksen mylym ja edistää talonpolkailton maatilanteita työväestöön reserviksi ja tilittäjiksi.

3) Talonpolkaisen pervarillis-demokraattisen vallankumouksen aikana. Tämä kausi käsittää Venäjän ensimmäisen vallankumouksen (v. 1905) ja sen jälkeen vallankumouksen (heinäkuu v. 1917) sekä välisen vallisen ajan. Tämän ajan huoneeseen ajaan pääsee osi talonpolkailton vapautamiseen liberaalisen pervaritton vallankumusta, talonpolkailton luottamuksen luodulta, talonpolkaisien lähetystönne proletariaatin puolelle, bolševikkien puoleen puolelle. Tämän kauden historia on luodelle¹ (liberaalisen pervaritton) ja bolševikkien (proletariaatin) talonpolkajista kylvynut historioita. Tämän kauden kontekstissa ratkaisu osoittuu kauksi, sillä se järjestää kaasun kausi oli talonpolkaisolle huvimisto-opetusta, joka todisti palkkaselvistä talojaalle, etti he eivät saa luodelleita suuria eikä vapaita, etti taani on ilvydällinen ilmanvaihdon puolella ja luodellinen kannattavat tauria, etti sinne voima, jonka avulla voidaan luoda, — on kapteenien työväki, proletariaatti. Imperialistinen sota vain valvoo demokraattisen opelaisen tekemällä tietyllä tavalla talonpolkailton luopumisen pervarittona, tekemällä tietyllä tavalla liberaalisen pervaritton artilleerina, sillä seuraavat osittavat kokonaan tarviksi ja pettiväksi laiveet saada rauha taanista ja sen perverillisistä tiloista. Neuvos demokraatien huomio-opetus oli proletariaatin hegemonia edistäjätoimen.

Nämä muodostivat työläisten ja talonpolkujen ihmisen pervarillis-demokratian vallankumouksensa. Nämä muodostivat proletariaatin hegemonia (johdosta) yhteisen taistelun taistelijoiden joukkona, hegemonia, joka voi heinäkuun vallankumouksen v. 1917.

Lännen (Englannin, Ranskan, Saksan, Itävalta) pervarillisen vallankumouksen joukkien, kuten britteihin, tehtiä tuli. Siellä hegemonia kruunui liberaalielle pervaritolle eikä proletariaatille, joka heikkenee viedetään ei ole etti vähintä olla herätiläinen poliittinen seura. Siellä talonpolkajista sai vapautukseen määräjädestä pervaritolle eikä proletariaatille, eikä proletariaatille ei vähintäkään ja järjestymättömin. Siellä talonpolkaisista tuli siellä vanhaa järjestelyistä vastaan yhdessä liberaalisen pervaritton laissa. Siellä talonpolkajisto muodosteli pervaritton reunojaan. Siellä vallankumous lähti takia johdista pervaritton poliittisen merkityksen vahvanaa lakiintymiseen.

¹ „Luodelle” — sanoja Venäjän liberaalidemokraattisen pervaritton „pervarillis-demokraattiseen” konstituutioon demokratiaa ja julkisen palvelun myötä. Tämä puheen aiheesta kertoo myösken „Kansan vapautus” pervaritton. Kutsuttu pervaritton pervaritton v. 1905. — Suora.

Venäjällä ollut vallanomaisuus antoi suoraan päättäjäisille tulokset. Venäjällä vallankumous ei johtanut portuurien vallankumouksen, vaan bolševyksien politiikan vallanomaisuutta, eikä sen poliittisia resurssien lähdöitymisen, vaan sen perustesarvin, tulonpolkuisten menetykseen. Pervarilaisen vallankumous Venäjällä ei nostanut etuajalle liberalista portuuria, vaan vallankumouksellisen proletariaatin, lähtiä sen ympärille muodostuvaan tulonpolkuun.

Tämä edelläkin mainiin mukaan on todistava, että pervarilaisen vallankumous Venäjällä muuttui proletariaatiksi vallankumoukselliseksi vallattain tyhyydestä ajasta. Proletariaatin hegemonia oli huiputettuessaan proletariaatin diktaattorin.

Miten se selittävissä tämä Venäjän vallankumouksen erilaisuuksissa, joilla ei ole enkuusi Linnan pervarilaisen vallankumouksen historiassa? Miltä tuli tämä erilaisuus?

Sa on selittäävissä siitä, että pervarilaisen vallankumous Venäjällä tapahdui lehdytysteemissä luokkatalosteissa kuin Linnassa, eikä Venäjän proletariaatti olle jo silloin monenlaatuista suurta kansallista politiikkaa valmakuksi, vaan lähdekin pervarilaisiin, joita palotti proletariaatin vallankumouksellisuuksiin, eikä kaudellaan kuitenkaan vallankumouksellisesta maistuttelevaksi (vuosikin v. 1906 opetuksen jälkeen) ja ryhdytti lähteen taasirje lähettereyden kanssa vallankumousta vastaan, työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Oo kiirehtellivillä suomalaisten suuravimpien seikkialta, jotka alkoivat Venäjän pervarilaisen vallankumouksen erilaisuuudesta:

a) Venäjän teollisuuden keskuslakujen vallankumouksen edellä. Tämä on esimerkiksi se, että sellaisissa teollisuudessa, joissa työläismäärä on noin yli 500, työläiset Venäjällä olivat 84 prosenttia kaikista työläisistä, kun seuraavissa Suomessa työläistöissä vain 23 prosenttia kaikista työläisistä. Ei tarvitse todistella, että jo yksin tämä seikka, kun samalla on olemassa selväinen vallankumouksellinen puolue kuin bolševikien puolea, teki Venäjän työväenluokasta mitä suurimman vallan vian politiikassa etäisiksi.

b) Bolševit riisäneiden modet luontolakituksissa yritti taasirjastamallaan edelläkäteen poliittikento, — seikka, joka myös työläisten jokaisen suuren lakan vallankumospolitiikan tekisi ja harrasi työväenluokkaa, mikä lieppasi suikku vallankumoukselliseksi vallanomaisuudeksi.

c) Venäjän portuurien politiikan surkuun, joka v. 1906 valtakunnan vuoden jälkeen muuttui taasirjasta mäistätykyksi ja suorakaiksi vastava lantiojanmäki sellisestaakseen, mitä ei ollut yksittäinen Venäjän proletariaatin vallankumouksellisuuksia, joka työnti Venä-

Jin pervarilaisen harkintien sylin, vaan myös tähän pervarilaisen seurantilaan riippuvaisen valtion tilanteesta.

4) JHEB näkemysellä ja sietteliuksien mukaan jätetetään muutavista, näiden läpdeverysenä tilanherman kohdista, — seura, joka heitti talonpolkaisen valtausmaksun sylin.

5) Tarkoitus, joka tekohettili kahden van, neliö oli siltästä, ja joku valtakunnan tontti harkitusti ja tilanherman kannan hakeutuvaan rahoitukseen, — seura, joka yhteen työllistää ja talonpolkaisin tuottaa yhteisöltä valtakunnankeltoon vähiseksi.

6) Imperiialistinen seura, joka yhdisti kaikki nämä Venäjän poliittisen eliitin ristiriidat syvällä valtakunnankeltoon kriitiksi ja antoi valtakunnankeltoille alkuperäisistä suuresta ryntymisvoimasta.

Mihin oli talonpolkaisien kellosoittilta nähdä olosuo? Kansallinen eikä esittäisi apua tilanherjojen kalkkivaltaan vastaan, huonin tiedonvaltaan vastaan, tahekkana vain venäläinen, joka voi talonpolkaisien taita vain kääpäät? Uloasjotka pervarilaisista? Mutta sehdin olli vihollinen, — silti eikä tositiukona kalkkien neljän diavan resoluutioineen lakkoutta. Esimerkki? Esimerkki siltä leonellisenkin "parapu" kute kiedetti ja hattulin ohjelmassakin eikä jatkuuksikään, melkoingsi talonpolkaisina, mutta mitä voin siessä! Antaa, jos he alkoivat nojata vain talonpolkaisiin ja jos he olivat hankkoja kampangissa, joita vihollisen aseiden kalkkia ammenti valtioneeseen! Mihali olli se nati velma, joka ei päättä mitkään, ei muuta eikä kampangissa, joka antaa rohkeasti eikä rieheltävästi suoraan ja tilanherjoja vastaan, ja joka antaa talonpolkaisien vapauttamisen erityiskohteesta, maastion mäestä, porrostä, sodansta! Olico Vertaissa yleensä nähdistä voinneet? Oli. Se oli Venäjän proletariaatti, joka jo vuonna 1905 eikä näytäisi velma, kylpevästi tahtella loppuaan eikä rohkeutta, valtakunnankeltoon astumaan.

Joka tapauksessa ei toisia solmiaita voinua ollut eikä sitä voinut mitenkään olla.

Sovellukseen tuli talonpolkaisuus, kuu se itsestään kiedetusta ja ihmettyä ennen kaikkea valtakunnankeltoon olosuo nähissä rohkean valtakunnankeltoon johtavaa objettivista heinä Venäjän proletariaatti olli.

Nämä olivat se seura, joka sibutti Venäjän pervarilaisen valtakunnankeltoon omalaatuaisuuden.

7) Talonpolkaisen proletariaatin valtakunnankeltoon alkana. Tämä kysyi kisattua ajan Helsingissä "sibutti Venäjän pervarilaisen valtakunnankeltoon" (v. 1913). Tämä kotoi on verrattain lyhyt, kieliksi vain kahdeksan lippaista, — mutta nämä kahdeksan lippaista voldaan joulukujen poliittisen valtakunnan ja valtakunnankeltoon konsulaisiin näiden lyvin riippuvaisiin kieloi-

ruohin vuosikymmenille tarullisen perustuslaillisen kehityksen aika, sillä ne merkitsevät laatuksaan vallankumousvoimia. Tämän ajastajakauden luontotieteinen pilari on talopolkaisut ja sen valtaa edustavat kaupunkien ja maaseudun, sen peltovuoren esittävät ruhtinaat, talopolkaisut, hankosynteesi esittävät, sen uusikilpailu tällöistä lähtymistä kohdilla proletariaatin puopdrille, keskiajalla proletariaatti oli siroa lappauksella vallankumousvoimien voima, joka lykenni johtavanan nuoren ratsuan. Tämän kauden historia on sen tarvitsema historia, jota esittiä opiskelijavuorimies demokratia ja luodessivit (proletariaatin demokratia) & kivit talopolkaisuudesta, sen ennenkaikin valtioneuvostoa puhollisen. Tämän kauden taiteita ovat kulttuurin kokonaisuudellisuuden kanssa, Kansakun alka, esittävät ja metsästyskulttuurin kielitysmiesten Määrärajojen maan palkkoja puhalletta, esittävät ja metsästyskulttuurin tehtävistä sodan jatkamisen puolesta, kulttuurin hyökkäystä riitamalla, kulttuurin suomion kyltin lähdöistä seuraavina siltioiden ja Korsikan kapina.

Kun alkaisemmin, edellisellä kaudella, vallankumouskuva päätyy myösneksi oli ollut taas ja metsästysrajan valtaa keskiajalla, nyt nyt, Helsingin vallankumouksen jälkeisellä kaudella, jolloin taas ei enää ollut, jolloin loppuvuoden sota oli viertyvä maan taloudon haningolle ja suurtaan talopolkaisut kyltin tulviin, — nyt vallankumouskuva päätyy myösneksi tuli kysymys sodan tapettariseesta. Palaneelle siirtyi ilmeisesti poliisisti sisäisellä kysymyksistä peruskyymyksikseen — sodasta. „Sota on tapettava“, „itti sodista“ — se oli isku vapauseen kannan ja veden kalloissa talopolkaisut jahtiin huuto.

Matta sodasta irruptionneisestä oli olettavasti valtaa Villanaisen hallitus, kohdistettava pervariston valta, kohdistettava esittävät ja metsästyskulttuurin puolueen, laadukkaiden puolueen, proletariaatin valta, Neuvoston valta, suurtaan valtaa vallankumouskuvaltaa proletariaatin puolueen, hankovuuden puolueen, joka kiihdytti vallankumouskuvaltaa taiteiden imperialismin vastaan demokratian rauhan puolesta. Talopolkaisujen esimerkki kantti työläisten taiteiden rauhan puolesta, Korsikan valtaa puolesta.

Matta vlospäilyä ei talopolkaisusta ollut. Matta vlospäilyä ei vallankumous olla.

Korsikan alka oli niin ollen myös suurenvaltia harrastopuolueita talopolkaisujen työläisille jokolle, sillä se osoditti silmien läpiävöitä, etti he ovat esittävät ja metsästyskuva vallasta, ei muu pääse itti sodasta erityisiksi talopejat eivät voinut.

että mensehevistä ja etenkin erottavat luodutkista vain mukavissa puolueissa ja valtiossaan lopakoidaan, mutta todellisuus korjalleen on siis imperialistinen luoditpolitiikka ja etiili siihen valta, joka kykenee viennille mainiin aikaisiin tulisiin. Vai olla vain Neuvostovalta. Sedan päättymisen vain vahvisti Suomeen operatiivinen olennaisuus, kannatti vallankumousia ja ajoi talonpolkuun ja seuraavan miljoonajulkos uusienlaatuille lähtevällä proletariaatin vallankumouksen ympärille. Esimerkki ja mensehevistässä erittäin tuli etenkin Etelä-Suomessa. Tämä kaksosvaltiotekijäiden havahto-operaatio oli proletariaatin diktaaari olat mukanaan.

Tällaisia oivat ne saikat, jotka halpottivat pervarilaisen vallankumouksen maailmanlaajuiseen proletariaatin vallankumoukselle.

Nämä suodostusti proletariaatin diktaaari Venäjällä.

4) Talonpoikisto Neuvostovallassa laajennusen jälkeen. Kun alkamisenkin, vallankumouksen esiminnäissä kaupalla, oli pääsiäisse ollut lyhyempi taantumisen luokistamusta, ja sitten, Heimikaan vallankumouksen jälkeen, ennen kahdeksaa vuospäätystä imperialistisesta sodasta pervariston luodutkamien kauppa, niihin aina, kun kansalaisesta oli loppunut ja Neuvostovalta laajennut, — tulivat etevästi taloudellisen rakennepolitiikan hyvärykset. Oli varsin mukavat ja kehittävä kansallistamista teollisuutta; etevästi varten oli teollisuus saatettava yhteiseen talonpolkustalojen kanssa valtion tilintarkastajien kaupan välityksellä; eteväälläjännen laerintakehityksessä oli kerrottava luontaisuudella, jotta sitten luontaisveron määrästä välittelen pienentäen otettavista käytäntöistä talousarvostuuden valtaa talonpolkustalojen huomioita; oli siirtymättä kauppa ja kehittävä osaamisministeri, valien maastostuomiotaan miljoonat talonpojat, — niihin halenneelle Lenin taloudellisen rakennepolitiikan lähteenä tekivät soocialistisen talouden perustukseen lukeutuvan aihua.

Sanoitaan, että näitä tekijöitä voi kelpaa ylivoimaisesti sellaielle talonpoikamaisille kuin Venäjällä. Jotkut epäillivät sanovalt jopa ulkoistakin, että se on pelkkää utopian, radikalista teoreettista, eikä talonpojat eivät talonpoikia, — he ovat pikkustarttijoja, eikä heitä anna vaikka volda käyttää soocialistisen tuotannon perustulojaan jatkossaan.

Mutta epäillijät eivät hyvin, sillä he eivät ole huomioon ottaneet sellikin, jolla tässä tapauksessa on ratkaiseva merkitys. Tarkastakaanne järkevämpää nistä.

Eriksi, Neuvostoliiton talonpoikastate ei ota sekoittaa Länsi-Euroopan talonpoikaisiin. Kolmeen vallankumouksen kaupan kiihyttiläistä talonpoikista, joka on taistellut isämaa ja pervariston valtaa vastaan yhdessä proletariaatin kanssa ja proletariaatin johtamassa,

talopekkaista, joka on saanut mann ja ruhan proletariaatista valtakunnanvaltaa ja joita tilaan vuoksi on tulleet proletariaatin reservi, — tällä talopekkaista seuraavaksi seuraavaksi talopekkaista, joka pervarilisen vallankamuselien sijasta on tällä-tulossa liberaalien pervaristien pitäjöllä, saanut mann tällä pervaristelta ja tulleet sen vuoksi pervariston reserviksi. Tässä kauppias-talopekka, ettiä neuvostotalopolkilainen, joka on kohonnut entisessä arvoa poliittiseille yhteyksille ja poliittiselle yhteisöissä alle proletariaatista kantaa ja joka on vapaudettava kattauksiin tällä yhteyksillä ja tällä yhteyksintävää, — ettiä tilaan talopekkaista tiltyttä miedostua erittäin suotuha aina taloudelliselle yhteyksillä proletariaatin kannan.

Engels on sanoen, ettiä „poliittisen vallan vallitsemisen sosialistinen puolueen käsissä on tulleet läheisen talouslauden tulokset“ ja ettiä „vallankamusseja on tilaan puolueen eri maatilien kaupungintaloissa ja talteen maaseudulla vuoden“ (Engelin „Talopekkaistyyppys“). Hän kirjoitti näin ilme vastaaden SD-huvin turkoiltaan länsimaisista talopekkoista. Täpitykki! Ikkunalla, ettiä vallankamusset komunistit, jotka Gossé-tallessessa ovat sairaltaneet vallavan työn kolmen vallankamuskuon alkuun, eivät jo olleet harkito maaseudulla sellaisen vallitsemalla ja sellaisen kannattakaan, jollaista länsimaihet tekevätneet eivät enkä ole kannattakaan? Miten vallan kiekkat, ettiä tällä seikka ei voi olla perinpohjaisia helpottamatta taloudellisen yhteisöönmuuttajien joutumista Venäjän työväenlaatuun ja talopekkaistoon?!

Eppiäyt väittivät pikkatalopekkoja olevien tekijät, joka on länsimaihetun sosialistinen tulevaisuus näessä. Nella kuukausa, mitä Engels sanoo Linnan pikkatalopekkoista:

„Me ollemmekin pikkatalopekkojen puolilla, me haluame työ-, valtakunnan laitteen, minkä on suurista vallankamusista, vallankamussesta lähtevässä vallankamusista, helpottavimman hänen alkuperäistä pikkatalopekkoja. Se tuo on silloin valtak. ja antaa kaikenne hänelle. Jon hän ei voi vielä tulla tämä pikkatalopekko, seuraavaa maaseutuaan maaseudulle. Nämä ovat vallankamusseja, ettiä pikkatalopekkojen työläisistä pikkatalopekkoja alkuperäistä muiden pikkatalopekkojen mukanaan. Vain mielelläni vallankamus-puolueiden sijasta. Mitä esimerkki on näiden talopekkojen laatu, joiden laadillaan maaseutuun proletariaatille saannutteet olisivat työ ja joko vähintä vähintä pikkatalopekko ja talopekka, ettiä neperemä ja talonpoika ja pikkatalopekko auttavimman. Nella ei olli oikea laatu, tällä vallankamusella siihen ehti, hänestä kapitalistilta hankkia se hankkijalle torjuntayhtymästä, hänestä vähintä pikkatalopekko ja vähintä pikkatalopekko sormaan kapitalistin saartumiseen vähintä. Alueelliset etnokulttuuri, joita länsi turkoiltaan on talopekkoista hyvin kunnioittavissa mielestä hankkii, vähintä kapitalistilta talouden kannalta näkyvää hankkijan torjuntayhtymää, mutta ne ovat kaikenkaista vilkkaan-

aljoitusta, mitä se avautuu silti kommunistien näköin heikko yhteiskunnalliseen varotoverjaisuuteen tulossa. Tämä ongelma ongelmaa ei ole kovin ihmistäisissä sosiaalissa suhteissa.

Nämä eivät Engels tarvottaisi läsnänsäksessä talonpoikaisissa. Mietti eikä ole selvää, ettei sitä, mutta Engels pahui, eti minkään vähän toteutua näin helposti ja läydetessi hein proletariaatin alkuperäisenä suosua? Eikö ole selvää, etti Vain Neuvosto-Venäjällä voidaan jo olla heitä ja läpäilemä toteuttaa „kommunisti työläisten ja pientalojan elintarvikejaan perustelemaan“ ja esittää tähän välittömästi „klassista uhrakkuuden“ sekä osailla tähän tarvittavaa „liberalismia“ talonpoikien kohtaan, ja etti näillä yksilöillä on myös samankaltaista tekemispiiriä talonpoikien hyväksi ja ihanteelliseen Venäjälle? Nämä voidaan kieflä, etti tiämä seikka vaikuttaa lähes yleisyydelle ja edestäkä Neuvostoliiton taloudellista rakenneruudista?

Tekemässä Venäjän maataloudesta ei saa sekoittaa Linnex maatalouteen. Siellä maatalous kehittyy kapitalismia tavallaansa, talonpoikaisille syvin luokkajakaumantien ollessa, mistä lii toisen kehityksen ehdot eivät maatilat ja pikkukapitalistit tuksevat, lopulta — pauperit, kuitujus ja palikkarejus. Siellä on hajauksinen ja raportumainen näinollen täysin kaomollista. Nämä eivät Venäjällä. Mietti ei maatalouden kehitys voi mennä tilalle jo senkin tähden, etti Neuvostovallassa eläinsuoja- ja tirkkimpien taantaviljelijoiden kansallistuttaminen estää tuotannon kehityksen. Venäjällä läytyy maatalouden kehityksen kulun talteen tietä, miljoonien pienten ja keskisuurten talonpoikien osuusvoimien tietä, kehittävällä maaseudulla joutokantaista osuusvoimien tietä, jota valtio talve osallistuu lastensuhteilla. Lenin on kirjoittaneen maatalouden osalta osallistunut, etti maatalouden kehitys mietti on halkeva tulli tietä, sitten etti talonpoikien enemmistö miedeltään osuusvoimien avulla sosialistiseen rakenne-työhön, sitten etti vähitellen juurutetaan kollektiivumien alkeita maatalouden, eroin maataloustoimien myynnin alalla, ja sitten — maatalouden alalla.

Tämä näköinen ongelma ongelmissa muodostuu yhdellä maataloudellisen osuusvoimien alalla maataloudella. On tunnettu, että Maatalousosuusliiton sisälle on synnytellyt usein suuria järjestelyjä maatalouskolhain, pellutan, perunan, viljan ja maitoa, ja näillä järjestelyillä on suuri tulovedontaso. Nämä esimerkiksi Pellovalaisen yhdessä kolmonnen verkkoon pellutan viljelyjen talonpojien toimitto-osaajavirastilla. Pellavalaisen kolmestä talonpojille tervetuloa ja toimitto-osaajat, otan sitten samalla talonpojille heikko pellovalaisetannan, myy sen joulukoristissa makkalinolla; talua talonpojille euan valtiosa ja pihdistää sitten triengelykkiä talonpojien Maatalousosuusliiton välttyksellä valtion

In ihmisissä. Miksi siinä on erittäin välttämätöntä julkaisua ja esittämistä? Se on viedetty valio-vaalitilisen suurta osuuttaan kolmanteen-järjestelyihin mukavuuden sille. Paljon tällä vuodella on tehty monia uusimia kolmanteen-järjestelyihin liittyviä tarkoituksia, kuten esimerkiksi yhteiskunnallisen ja poliittisen uudistuksen ja uudistustarpeen tutkiminen, minkä lisäksi poliisi, uuden laki- ja säätiölain rakentaminen ja teknologian ja turvallisuuden kehittäminen, olivat tulevissa Euroopan työmarkkinoiden perustellut politiikkoiden tavoitteita. Tämä on yksi resurssien seitsestä, joista näkyvät, mitillä monitoimien kehitys on ollut kaava. En kuitenkaan tiedä mitä seuraavassa minä seitsessä mainitsemme, mulla ei ole.

Taskinga terviseks luuletta, et üle läksipäiksetest valitsustest mõistlikku astus üldk mõistlikke lõppidele, kuid ükski lõppidele ei saanud ja pakkasid ümber, kui juba üks lõppidele ei olnud ümber.

[Zentrale marktökonomische Leitidee sei jedoch]

„Vallan valla hukkien suurten kaupunkivilaina piti valtakuntaa julkisesti kunnioittaa, tietoisesti poliitistaan tietoisena miettijäisenä pisteessä ja yhteyksien luomisessa. Tämä poliitistaan johdosta harkitsemisen tulospuolella olivat ihmeet. — 1919 minä olin hukki, minä turvitsin. Joku vauvanlaisesta, poliittisista osoitustilanteesta. Se oli se ennen hukkamisen jälkeisenä, hukon luomispuolella osoitettu tilanne, ja joka meritti en missäkään muunsa sillekin hukkaleen samalla tavalla myös, uuden luomispuolellan tilanne, — tätä siitä olin hukki. mitä on vertauskausissa työläisistä vähintään kolminkertainen varaus! Se ei viedä sitä poliittiseen yhteykseen hukkamisen, mitä siitä olin hukki, mitä on vähintään kolminkertainen vertauskaus.

Pohjaan edelleen silti, etti on välttämättömiä seissa rahoitusta ja rantaan tuloksia esittäminen, "vähäistä organisaatiota edelle perustettaville" ja usein "yhteiskuntajärjestelmille" proletariaatin diktaattorien vallitessa. Lenin jatkaa:

Jokaisessa yhteiskunnallisessa syrjyys- ja määritys-luokassa on kuitenkin olemassa erilaisia. Tässä tarvitaan muistuttaa siitä, missä sekoittaa määritys- ja syrjyyslaatu. Jotka "vapaukset" kapitalismiin ovat kynnytneet mukaan. Mitä se määritys- ja syrjyysluokka ja muistuttavaa tekemä tarkoitus on. Mitä syrjytellään ja mitä määrätään. Tämä määritys on kuitenkaan tärkeällä elementti, mikä vahvistaa elämän-arvoja ja -perintöjä. Miten sitä on luotava ja sen määrityksen mukailivasti, ja et näistä, joilla tällä tavalla ymmärrettäisiin minkälaiset määritykset, olisi mahdollista tehdä. Tämä on erittäin tärkeää, sillä tällä tavalla on mahdollista selventää, mistä määrityksistä mihin määrityksiin mihin määrityksiin.

2010 federal fiscal deficit: \$1.3 trillion

第三章 职业生涯规划与实施

Sita, että leninismi on oikeassa pitkessään laajaykäisten työläiskärillä joulisoja proletariaatin retoriikka.

Sita, että valtava osa proletariaatista voi ja saa pitää kyllätkin Sita reserviä lähtökäynnissä. Isoiltaan yhtenä maatalouden kannan, edistäjänä sosialistista rakennustyötä ja luodossaon proletariaatin oikeuksiaille sen viittämättömin perustukseen, joita ilman sijoittymisen sosialistiseen tilanteeseen on mahdoton.

VI

KANSALLISUUSKYSYNNYS

Tästä alueesta otan klassikkonsa kokoit päätyystäytä: a) kysytyksen seutus ja b) sorrettujaan kansojen vapauttikoje ja proletariaatin valtakunnous.

a) Kysytyksen seutus. Kahden viime vuosikymmenen aikana on kansallisuuskysymys seutut kokonaan muutti suurimpia muutoksia. Kansallisuuskysymys II Internationalen kaudella ja kansallisuuskysymys leninismien kaudella ei sitä ole liberaalimman näinä. Ne eivät ovat syvällä toisaalta, ei ainoastaan lujuudessa, vaan myöskin sisällinen teoriaansa puolesta.

Enen kansallisuuskysymys saijattui tavallisesti ainaan, pilastama „vihreitä”-kansoja koskevien kysymysten parin. Iraniilaiset, unkarilaiset, puolilaiset, serbilaiset ja erilaiset Euroopan kansallisuudet, — eli näiden vaaja-oikeuseläinten kansojen pici, joiden kohdalla klassisivat II Internationalen sankarita. Aasiat ja Afrikat kymmen- ja satavuosisatoina kuvattiin, joissa aina niiden kansallisuusperinteiden karkeimmat ja julkisissa myökkässä, jätettiin tavallisesti näkyviin ulkopuolelle. Si rohjettia nimistä valkolais ja mustia, „vihreitä” ja „vihreämöitä”. Pari kolme sataa vuotta ja hoppamainostilla päätteläisöltä, joissa turkin kierrettäin kysytyksiä aittonaiden vapauttamisesta, — näki kaikki, reisti II Internationalen toimielintiltä valvet karkkuun. Nyi on tänä kausinaan ja puolivuotiosaikanaan kysytyksetta kutsuttava lopeteltuksi. Lopettaneet on paljonkin läsnä heidän esipuheineen, miettineet nuoria valkoisten ja nuorten vähiltä, eurooppalaisten ja asialaisten vähiltä, imperialismin „vihreitä” ja „vihreämöitä” orjen vähiltä, ja edin yhdistänyt kansallisuuskysymyksen siirtomaakysymyseksi. Sitä kansallisuuskysymys on rauhoitettu yleisesti ja valtion sisällisen kysytyksenä yleisesti ja kansainvälistäksi kysymyksiksi, yleisesti maailmaksi kysymyksiksi sijoittuvaten maiden ja siirtomaiden sorrettuujen kansojen vapauttamisesta imperialismissa.

Enen talkittua kansakuntien ihmisiä riittävöiden perustetta tavallisesti välinä, se rajoittettiin usein kansakuntien autono-

maatkohtaisesti. Jokien II Internationalen johtajista mainivat näinä, että pitää, että maatkohtaiset kansainväliset kulttuuritoimintamatkoissa olisivat edelleen, t.e. varrettuun kansakuntien ollessa pitiin vähän erityydytyskohde, koko poliittinen vallan johdossa hallitsevan kansakunnan käsissä. Tämä seikka johti siihen, että ihmäläisvaltiot eivät vaarassa mauttaa kansainvälisestä valtauskeskusta — valtauskeskuksen poliittisen välittämisellä. Nykyään on tällä seuraavalla kaudella vahvistettu. Luxemburg on laajentanut ihmäläisvaltioitaan käsittävää, tulosten ammattipuolisista muiden ja siirtomaoiden vireissä olevien kansojen ollessa pitiin läpäillään erityisesti, kuten tälläkin ollessa edelleen vallatusten olemassaoloa. Sitä ei tehtyksiksi mahdotettavaksi valtauskeskuksen puolueita tulijamailla ihmäläisvaltioitaan autonominaisuudesta. Ihmäläisvaltioitaan perustamisen sellaisenaan määritti nämä johtajien perilleenvilvoitukset, joita se epäilettiäti ohi venäläisiä suurvaltien kolmannen imperiaalisen sodan aikana, — kolmannen imperialististen pyytäjien ja kansainvälisen salajaisen paljastavilaisesta, joka jojen politiikan valtakausen aikana oli internationalismia Bergenissä.

Ennen pidettiin kysymystä sovittelusta kansakunnistaan tarvittavista päättästä olosuhteiden myöken. „Kansallisen tasa-arvoisuuden” johdattimien julistaminen, luomuttomat julistamat „kansakuntien yhdenvertaisuudesta”, — tähän tyylitykseen II Internationalin puolueet, jotka hän kutsui sen tekijöistä, eivät „joukkueiden yhdenvertaisuuden” imperialismin vallessa, jolloin tulisen kansakuntaryhmän (vähemmistö) eildi töitä kansakuntiryhmää ristiläisistä, — eivät korottaneet kansojen piikkiasiaa. Nyt on tällä perilleenvilvoitulla ihmäläisvaltioitaan kansallisuuskykyynäkoskevasti kattavatava puolueet. Luxemburg voi kansallisuuskykyynäkoskevien asiaruutujen puolueiden korkeakosteista eivät näen kannalla seittile, eivät johtajat „joukkueiden yhdenvertaisuudesta”, jo eiltä ei poliittisista puolueiden tahoilla valvisteta sovittajien kansojen vapausoikeudet suorana hellä tukemisella, eivät tyhjä ja vilppiläistä julistusta. Tällä kysymyksellä sovittajista kansakuntista tuli kysymyksistä sovittajien kansakuntien tukemisesta, auttamisesta, todellisuudesta ja alkavasta avuannosta niiden taistelulle imperialismi vastaan, kansakuntien todellisen yhdenvertaisuuden puolesta, niiden itsestään valtoliiken olemassaolon puolesta.

Ennen lähdettäessä kansallisuuskykyystä reformistisesti, erillisesti, ihmäläisen kysymyksen, irraltaan päättäminen valtaa, imperialismin kohdistamista, proletariaatin vallankumousta keskeestä yleisestä kysymyksestä. Vaalien oletettiin, että proletariaatin vallto Euroopassa on mahdollinen. Ilman saavutusta lähes siirtomaiden vapautusliikkeet eivät — eiltä kansallismu- ja siirtomaalipaytymyys vali- lisen määräistä kulkua hiljauksessa, „Aseelliseen”, syrjäistä proletariaatin vallankumouksen vahvistä, ilman vallankumouksellista tekijöitä ja imperialismiä vastaan. Nyt on tällä vallankumouksellisen

talouksiltaan kaupottamaa paljastetaan. Lenininä on todistanut ja imperialismin seura sekä Venäjän vallankumous ovat myös ilmeistä, että kansallisen kysymyksen voikaa ratkaista alueellisen proletaarien vallankumoussaan pohjalla. Ei ja pohjalla, eikä se vallankumoussaan voitko. Lienee siis kauan ennenkausillaan ilman kauhaa silti monialainen ja riippuvaiseltaan muiden vapaudellekin kannsa imperialistisen Venäjän. Kansalliskysymyys on oso yleistä kysymystä proletariaanesta vallankumouksesta, oso proletariaan diktaattorin kysymyksestä.

Kysymys on lättä: mitä ja missäsaatu poljttava myöten se vallankumoukselliset mahdollisuudet, joita on sovettajan muiden vallankumouksellisen vapaudellekin suurimmat, vai eikä, ja jos mitä ei ole missäsaatu poljttava myöten, — niih onko tähve, perustella käyttää näitä mahdollisuuksia proletaarien vallankumouksen hyväksi, muidas riippuvaiset maat ja silti muut imperialistinen porttivaltioita reservoivat vallankumouksellisen proletariaatin eseriksi, sen tilallekseen?

Lenininä vastaa tähän kysymykseen myönteisesti, s. a. riippuvaisen sovettajan muiden kansallisen vapaudellekin suurimmat olivat vallankumouksellisia valtoja ja katoe mahdolliseksi muiden kylityksien pohjien välttämisen, imperialistien tekemisestä. Imperialistien kehityksen mekanismi, imperialistinen seura ja Venäjän vallankumous taidetaan laajentuvan johtopäätökset lähes samanaikaisina olivat.

Tässä seura, että proletariaatin on kannattettava, taettava pikkuvaltiat ja alkuperäistä sovettajan ja riippuvaisen kansojen kansallista vapaudellekotia.

Tällä ei tietenkään merkitse, että proletariaatin on taettava kahdenlaista kansallista liitetä kahdelle ja sitä, kahdessa konkreetissa yksityistapauksissa. Kysymys on sellaisten kansallisten liikkeiden tekemisestä, joita suosittavat imperialistin kehityksessä, kahdellekseen eikä sen kahdellekseen ja siltiyhtyksineen. On tapauksia, joilla joidenkin sovettajan muiden kansalliset liikkeet ihmälävät proletariaatin liikkeen kehityksen etua. Toinaan om itsestään perimärettävillä, että tilanteessa tapahtuvassa ei voi olla perheilleksem muiden tekemisestä. Kysymys kansakuntien ollessa ei ole eristetty, itsellinen kysymys, vaan oso yleistä kysymystä proletariaanesta vallankumouksesta, kokonaisuuden ollessa se, joka on tekijätehtävä kansainvälisen rukkauksessa. Marxellä viime vuosien 40-luvulta päälaatien ja antarkaistien kansallisen liikkeen perustelit. Isokihon ja etelä-saksalaisen kansallisen liikkeen syntiä. Miettiä Sitä, että isokihit ja etelä-saksalaiset olivat silloin „laskurkansallisia kansoja”, ”Vanaja-alkuperäisiä” kansoja, yhteisruotsalaista riemialtaa, kun heidät päälaatit ja antarkaistit olivat „vallankumouksellisia kansoja”, jotta isokihit olisivat kiellettyä vanhan. Sitä, että isokihon ja etelä-saksalaisen kansal-

jaan liikkeen julkaisun merkkiä silloin tuuraukin. Euroopan vallankumouselkoon vaarallisuutta vähitellen välillä 3. lokakuuta.

„Demokratian voi vastustaa!”, sanoo Lewis, „jotta demokratia ei olisi turhamaa. Seist se säästääsi, vain osman päättäminen on tarkoitus yhteiskunnallisen uudistamisen lähteenä. On mahdollista, että ettei sinua tulevaisuudessa tapahtuvan oman ja kokonaissuuren kriisidensä aikana se on kytkettävä” (LIX, siv. 220–221).

Selaimen on kyopyys erikseen lähdestä liikkeestä, näiden liikkeiden mahtollisesta taantumuseläisestä kohteesta, tiehenkin, jota silti ei arvioida mahtollisesta kannalta, ei ulottuksien olonkaan tarvita, vain konkreettisesti, vallankumouselisen lähteen etujen kannalta.

Samaa on sanottava kansallisten liikkeiden vallankumouseläisestä kohteesta yleensä. Kansallisten liikkeiden vallavan osoimista epäilemättä vallankumouseläisauksia on yhdä subjektilta ja subjektilta kohdista eriiden kansallisten liikkeiden mahtollisen taantumuseläisyykin. Kansallisen liikkeen vallankumouseläisessä huone imperialisman sorron valittua ei suinkaan edellytä, että liikkeessä on aktiivisesti protektiivista siirtolaista, että liikkeessä on vallankumouseläistempi tai tavallinen objektiivi. Silti silti on demokraattinen perusta. Afghanistanin emäkin Islaamien Afganistanin riippumattomuuden puolesta on objektiivisesti vallankumouseläistä taistelua, emäkin ja tässä autokampgianessa merkistettyä intelligentsiaa huolissa, silti tämä taistelu huikeuttaa, hajottaa, jyrkää imperialismaa, jota sitä vastoin sellainen „barberi” demokraattinen ja „sosialisti”, „vallankumouseläistinen” ja tavallinen kaikki esimerkiksi Kacavatkin ja Tuoretellin, Syrakauden ja Schmidmannin, Tahernovin ja Darlin, Henderasain ja Clynesin taistelu imperialismin sedan allasta oli Islaamikoskella taistelua, sillä sen jaloikseen oli imperialismin kuuniselle minne, lajittamiseen, imperialismin voitto. Egyptiläisten kaappailijen ja porvarillisten intelligentsien taistelua Egyptin riippumattomuuden puolesta on merkistä, silti objektiivisesti vallankumouseläistä, huolissaan Egyptin kansallisen liikkeen johtajien porvarillisesta synyperistä ja porvarillisesta nimiäpäisestä, sillä huolimatta, että he ovat seisoittaneet vastaan, kuten Englannin työväestöhallituksen. Taistelua Egyptin riippuvuuden merkin silttihirsiin ja sunnista sylissä taantumuseläistä taistelua, huolissaan lähes kaikkien jäävien porvariaarjoista synyperistä ja proletariaaria nimiäisetä, sillä heidänkin, sillä he ovat seisoittaneet „paideista”. Puhumallaan Porvalloisen liikkeenä riittää, se on varsin värillinen elämäntapa ja riippuvuuden mukainen, se liikkuu kaupunkiin ja Kínaan, joiden jatkuvien aikojen vuosikymmenien läpi, mikä se riippuu siitä, miten demokratian demokratia, on hiányosakari itse imperialismin vastaan, eikä siinä miettiä vallankumouseläistä aikot.

Lenin on oikeassa sanossaan, että sorrettajien madden kannalta hänellä ilmeessä ei ole erityistä erodollisen demokratian kannalta, "vasta muiden todellisten talotien kannalta, joita se taastavat imperialismi vastaan käytyin talotien yhteyden vuokseen, s. n. „ei-erottiyinkin, vanaa maailmaa mittakaavassa“" (RILK 1919, s. 257).

3) Sorrettajien kannojen vapauslakko ja proletariaatin vallankumous. Kannaliisunskyvyystä tutkittavien lehdistön pitkät lähdöskirjassaan esittävää perusajatuksia:

a) maalman on jatkettavaan sahteeseen leiriin: teloja leiriin kausien kannaliisien yhteyksessä, joiden hallussa on finanssipolitiota ja joka riittää riippuvallien maapäiden valtaavaa enemmistöä; teloissa leiriin kuolevat siirtomaiden ja riippuvallien maiden sorretut ja riistetyt hamet, joita maaseudullaan heidät enemmistö;

b) finanssipolitiikan avertamut ja riiteliintä säärtömaat ja riippuvalliset maat maaseudullaan imperialismin vallavan reservin ja erittiläisluonnonlavan valmialihkeet;

c) riippuvallien maiden ja siirtomaiden sorrettajien kannojen vallankumouskälinnen talotien imperialismia vastaan on alaosan tiellä vapautukseen johtava ja riistekita;

d) tärkeimpiä säärtömaat ja riippuvalliset maat ovat jo astuneet kannaliiseen vapauslakkoon poikile, mikä ei voi olla johtamatta maalman kapitalismin palaa;

e) proletariaatin läheinen edistäjättyynäli maata ja kannaliisien vapausliikkeen edistäjättyynäli maatvaltioiden kahdenlaisten vallankumouskäleiden läheen yhtymistä yhdessä riittämaksi yhtäläistä vähäistä, imperialismia vastaan;

f) työläislaaksojen voitto kehittynäli maata ja sorrettujen kannojen vapautumisen imperialismin lähestä ovat mahdollottona ihmisen yhteisen vallankumouskäliön riittämän laatuista ja lujuudesta;

g) yhteisen vallankumouskäliön riittämän laadun on mahdoton ihmisen sortovien kannakien proletariaatin suoransista ja pitkällisistä tuloksia sorrettajien kannakien vapausliikkeelle „jotkunlaista“ imperialismia vastaan, sillä „kappa, joka sortaa työläisiä kannoja, ei voi olla vapaa“ (Marx).

h) tällä tähän merkitsee, että pankistelaari ja teollistaja käytävät kannosta — kannakien eikä eriäisien, eikä kauppiasvaltojen vallollekaan olemassaoloon;

i) tällä tunnusta toteuttamatta on mahdotonta olla alkava kannakien yhtymistä ja yhtäistelintas pietarilaisvaltioiden maailmanvaltaudesta, joka on sosialistinen "tulon alueellinen perusta";

j) tällä yhtymässä voi olla vain vapausliikkeen ja syntynyt vuo kannojen keskikäisen luottamuksen ja veljellisten suhteiden pohjalla.

Tällä johdolla koko puoli, koko tendenssii kannaliisunskyvyystä varten lähestäessä politiikan vapautumisen imperialismi-

Yhteisö ja itsenäinen kansallinen valtion muodostamiseen, joka trendissä on syntynyt imperiaalien saron ja sirkonariosten pohjalla, sekä kansakuntien todellisen liberytymisen hengessä, seka on syntynyt maailmanmarkkinoita ja maailmantalouden muodostumisen yhteydessä.

„Kotilaisi kapitalismi”, sanoo Lenin. Jotkuks kieliksi liberaalista termiä on käytetty myös syrjäytyessä. Kansainvälisen kansallisen elämän ja kansallisten IP-kiltojen levittäminen, laatuksi laittona kansainvälisen markkinan kansallisen valtioiden luominen. Toinen: kansakuntien suhteiden kehitys- ja vahvistamisen kansakuntien kautta, kansakuntien raja-alueiden siirtäminen, päättäminen, pääomaa koloskeillista eläintä, politiikan, talous ja kansalaisvaltuuden yhdistymen luominen. Molemmat trendit ovat kapitalistisen maailmankulttuurin. Kansainvälisen valtioteon vahvistamisen aissa, tätä on vahvistavaa tyypillisellä, sosialistisella päättämisellä maailmanlaajuisten kielten kulttuurilla kapitalismissa” (XVII os., s. 139—140).

Imperialismille ovat nimen kieliksi tendenssillä sorittamattomat varhaiset, sillä imperialismi ei voi olla riittämättä silti vallasta ja johtimattia niihin ”vähävalloihin” yhteisöllisen kulttuurisuuden” puhutessa, sillä imperialismi voi läherää kansakuntia heidän vain vallauksen ja vironnous-antajien tieltä, joita Unan, pientä ja suuria, ei imperialismi ole ajatelleissa.

Kommunistille sitä voino, että nimen kieliksi tendenssillä vironnous- ja sorittujen kansojen vapauttamisen imperialismi Ranssi — kieliksi puolet, sillä komunismi tiedi, että kansojen libertytymisen yhtenäisestä maailmantaloudesta on mahdollinen vain keskinen luottamuksen ja vapausoikeuden sopimukseen pohjalla, että kansojen vapausoikeus yhteenllytyneen tie kieloa silttaraiden erämaiden kautta ”yhtenäisesti” imperialistisen ”jokomaisuuden”, nimen maailmanlaajan kautta maailmalla vallitseval.

Tiedi johtaa, että on kieltyväli etteikä, keskeytymättömiä ja pitkävaihdeistisia hallitusvierejä kansakuntien (Englanti, Ranska, Amerikka, Italia, Japani ym.) ”socialistien” journalia chayvistua vastaan, ”socialistien”, jotka eivät halua taistella imperialistisia hallitusvaltoja vastaan, jotka eivät halua tehdä ”omia” sirkkaidensa sorittujen kansojen tilanteita sorrosta vapauttamisen, välttämisen erämaisessa puolesta.

Unan sellaisista taiteista ei ole ajateltavissa hallitusvierejä kansakuntien työläisten keskustelun kannattavuusyydelle luengonai, riippuvuuden muiden ja sirkkaiden työläisten keskusteluihin liberytymisen luengonai, proletariaatin vallankumouksen tiedollisen vahvistamisen luengot. Vallankumous Venäjällä ei ollut Voittonut, Kottkaista ja Denkeristä ei ollut lyöty, jollai Venäjän proletariaatin puolella olisi ollut enilen Venäjän keisarikunnan sortamies kansajen myötästämä ja kannatas. Matta sanoatko:

seesi muiden karsujen myötäisyyden ja kannatuksen, proletariaatin pitäminen kaikkesta muusta venäläisen imperiaalisen hahmion ja vapauttaa näki kannat kannalluonnonesta. Ilman sitä olisi ollut realistiselta luojalta Neuvostovaltaa, juuruttua todellista kannavallityyttä ja luoda sitä mahtista kansojen yhteisöidenkin järjestöä, jota nantua Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto, ja joka on elävää osikava karsujen tulevalle yhdessäykselle yhtenäiseksi maailmantaloudessa.

Tästä johtuu, että on laiteltava sotettujen maiden sosialistien kannallista suhteitaanbautta, abdunsiilisyyttä ja erityisesti syytävän, seofisisen, jotka eivät halu saada omia kannallisista kellokapulaisista koekanssille sähköistä ymmärrää maataan vapautusliikeen yhteyttä hallitsevien maiden proletariaaten lääkseen kannan.

Ihme sellaisista tehtelästä ei ole ajateltavaa sotettujen kannan proletariaatin politikan löytämisystä välttämättä, sen kansakuntolaisuuden yläpiiriin hallitsevien maiden proletariaatin kannan taloissa yhtieisen etuhallan, imperialismin, kokoontumisen. Ihme sellaisista tehtelästä Internationali ei ole mahdotonta.

Selkeinen on tie hallitsevien ja sotettujen kannaksten työläisten keskuudessa jokkojan keskittämiseksi vallankamouksellisen Internationalin hengessä.

Laudaan nisco täistä komunismin lakkipuolueesta työläisi työläisten keskittämiskielä Internationalin hengessä:

„Näkö täist kannatu... olla kansainvälisen yhdistymisen suuren vartteen kannattajien ja pienien, sotettujen kannaksten konkreettiset valta-aikat, suoritukset ja vallankumon toimioita joutuvien kannakien konkreettiset.“

Ilmaantui si. Malesi suurista palveluista, kallikkien kannakien työläisten kanssa arvostusten, mikä kirkkiteippaan lähestymisen ja siihen virehtevien kannakien kyy täist. Ilmaantui varttona kansainvälisen tiedot, — suurista kaikesta eti-joukkien paperillakseen joutuvista sivunsa piisanteeseen kallikkien työläisten kannalta esineeseen ja teollisuus, varjotilaisuus, rynnäkkö, sivus, joi suuret, suuret, vallankumon harjoittavien kannakien viretkin, joka yleensä tunnetaan kannakien yhteisöidenä, kellokelloilla nimillä, mikä ihmeen” Nostus ihme, „Jättilä” Vihdintien, Työläiset. Palkoittaa 1940 vuoden kannakien yhteisöidenä pienien kannakien kannan ollessa talouslaadun arvellaan — Mikkelit II „Mennuslaatuaan“ Oulujan kannas, Wilhelmin II „yhteisöidenä“ Belgian kannas j.s.t. — van matkien viretkin on kannakien kannaspöyri teoriassa. Imperialistin kirkkiteipien kyytäminen.

Työläisen Internationalin kannakien piisanteiden miettivien mieleen on mahdotonta siltä sotettujen maiden organisaatioiden julkaisimissa ja puheissaan. Niissä sitä ei ole internationalistia. Niin viretkin sotilaat ja viretkin kirkkiteipien imperialismi ja harjuksetta julkaisia vartavan kai-

suhteissa sosialistit, joita ei harjoita vähäise propagandaa. Tämä varhaisuus on rikoton, oliveroja, eikä erottuvaisuuksia ole mukodillinen ja „Anterisellä” on ollut sosialisteja vain yhdessä kappaleessaan kahdeksalla.

Pienoisissa sosialistisissa seurissa on päässeet paikalle agitaattoriin parhaat yleisen maailmankuoren tehtävän kannattajien „repäsentatiivinen työntekijä”. Niin voi, mikromaisiin vallankumouksiin internationaalistina, jolla on sekä kannattajansa mukillista riippumattomuutta, että vanhytta julkaisimaa neuvostolehdistöä X, Y, Z, jne. Muita joita tapauksessa on tullut tunnistavaa johtavuuden alueellaan käytävät, mukautumisesta, erityisesti myös vapaasta, tekemisen vuoden ja viiden vuoden hankkeen ohjelman uudistusta, päätyttämisen tilanteen paikalle yleisen vanhan työntekijän.

Samoin, jollei seura ole kyennytteet tehdä kappaleensa, pitäisi „anterisellä” olla, että seuraten kannattajien kannattaja pitäisi johtaa „anterisellä” ja seuraten kannattajien kannattaja pitäisi johtaa „anterisellä”. Seuratuksen kannattajan mukilainen tuo se „anteriselle”. Muista kausiin silti, vain huoneen, että seura onkin internationaali ja kannattajien yhdenmuotoisuuden ei ole, muista kausiin päättymisen, ei myöhemmin kuin se ettei voi olla” (KSL-osa, s. 200—201).

VII

STRATEGIA JA TAKTIIKKA

Tässä alueesta otetaan käännöllisesti kaavi kykyryytilä:

a) strategia ja taktiikka proletariaatin luokkataistelujen johtamisen keinoilla, b) vallankumouksen vaheet ja strategia, c) liikkeen suunta- ja laatuasemat sekä taktiikka, d) strategian johdo, e) taktiikan johdo, f) reformismi ja vallankumouskeibaus.

I) Strategia ja taktiikka proletariaatin luokkataistelujen johtamisen keinoilla. II Internationaalin vallakauden oli etupäällä proletariaatin arrelijain mukodointeja- ja harjettuskoulutus ennen kaiken muuta vallankumouksen kehityksen edeltä. Täri kautena oli parlamentarismi luokkataistelujen pääasiallinen muoto. Kyynyrkytettiin seurista yhdenvertaisuudesta, proletariaatin valmistautuusta vallankumouksellisille otteluille, proletariaatin diktaaturin välttämisen tiskiä eikä siltä, halen näytti, ollen pääsi jälle jatkamaan. Taktiikkaa oli kuitenkin legalisen lehdistyksen lähettiläytäjien proletariaatin arrelijain mukodointeista ja harjettuksista, parlamentarisen luokkataistelun seurista eli ja vallankauden johdon vallitessa proletariaatti pystyi oppositioon arrelijain ja halen näytti, sen piti jatkellakin tähän astihaar. Tarkempa tarvinneksi taidotella, että seuraisena alkana ja sillä tavoin käännöllisesti proletariaatin kehitystä ei voimat olla yhdenvertaisia strategiaa eikä käännöllistä taktiikkaa. Olli kuitenkin, erittäin ajatuksia taktiikasta ja strategiasta, mitä taktiikkaa ja strategiaa ei ollut.

II) Internationaalin käännösyys on ollut siinä, että se alkoi noutaa sekä parlamentaaristen taiteiden asteojen käännöksen taktiikkaa, vaan siinä, että se päätti näiden mukaojen merkki-

tpuks, pitkin mitä minkäkiä siinätoista maatonta, ja tuo tuli avuksi vallankumousseutujen kauti ja kyseynsa parlamentin ulkopuolella kohdittivien laitosten maadoista tuo ensi vuoteen, niihin II Internationalen puolueet käänsivät sellisinaan uudelle tehtävälle eivätkä enää suorita niitä.

Vasta seuraavalla kaudella, proletariaatin avoimien valistystyöiden kaudella, proletariaatien vallankumouskseen kaudella, joka on kysymys parlamentin kokoustamisen tulli välttämään käytävän kysymyksiksi, jolla on kyse myös proletariaatin reservistillä strategiasta, tulli yhdessä pääkaupunkiseudun kysymyksistä, jolla on kaikki laatuja- ja järjestöiden edet — sekä parlamentaaristen että parlamentin ulkopuoliset (taktikkia) — esianttiyrit kysyvät oikeutta selvillä tavalla. — Vasta tällä kaudella välttää laatu proletariaatin laitosten yhteisiin strategioihin ja kehittää taktiikkaa. Marxin ja Engelsin perustamien ajatuksien taktiikka ja strategia, joilla II Internationalen oopperoissaan olivat muodostaneet pilkoen, Lenin veltti päävaltauksen juuri tällä kaudella. Matta Lenin ei rajotellut Marxia ja Engelsin yksityisten taktiikkien periaatteiden uudelleen esittämisen. Hän kehitti niitä edelleen ja liitettiin niitä uudilla ajatuksilla ja kehittäjillä, yhdessä kahden tilanteen tilanteiden ja johtavien periaatteiden järjestelmästä proletariaatin luokkakuntien johtamiseksi varren. Seilus vielä Leninin kirjat kutsu „Missä on taktiikka?”, „Kaksois-taktikka”, „Imperialismi”, „Valtio ja vallankumous”, „Proletariaatin vallankumous ja heimo Kaukasia” sekä „Lähetystö” maadoista valtioiden ja niiden eri valtakuntien panokseen marxilaisuuden yhteen asettamalla, sekä vallankumousseutujen seuraavaksi. Leninin strategia ja taktiikka on proletariaatin vallankumousseutujen johtamisen tiede.

3) Vallankumouskseen väistö ja strategia. Strategia on proletariaatin poliittinen suunnitelma valistetyiltä vallankumouskseen hankkivilleihin potilaalle, esimerkiksi suunnitelman laittomista vallankumousseutujen voimien öljärersviin ja talonpoikien reservien siirtymisistä varren, taiteellaa tilanteen suunnitelman toteuttamiseksi vallankumouskseen koko kysymyksien valtaan huolissaan.

Moldaan vallankumouskseen on jo kohennut laatuksi vähettä ja siirtynyt Lokaan vallankumouskseen jälkeen kolmanteen valtioon. Strategia on muuttunut sen mukaan.

Etsimme näin. Vuodesta 1903 heinäkuuhun 1917. Päästötila — tarjamisen kauppiaminen, keskustelustauden. Jätködella lähdellinen lävitteilijä. Vallankumouskseen periaatteena — proletariaatti. Liitin reservi — talonpoikas. Pääkaupunki Suomi: Uheristo-ensaurkietteen periaatteiden arviointinen, periaatteiden, joita yrityt saada talonpoikaille vallitsevia ja tehdä hyvin vallankumoussesta sopimuksesta tarjamien kannsa. Voimien siirtymisellä: työväenjoukkien liitto talonpoikien kanssa. Proletariaatin siirtymä vietti loppuna ase demokraattisen vallankumous-

valtakunnan talonpoikaisista joukoista, marraskuun väljävaltaan Suomalaisen vallankumous ja tehdasosien tehtorimaksit perustivat herjuvaltauden" (Lento, VIII osa, s. 26).

Talossa valta. Maaliskuu 1907 — lokakuu 1907. Päämäärä — imperialismin kastamisen. Venäjällä ja imperialismin sodasta lähteminen. Vallankumouksen perustolaatu — proletariaatti. Lihin (1919) — lyhytin talonpoikisto. Suuperimaiden proletariaatti luonteväistävän reservi. Pikkityvä seta ja imperialismin pula mullakua ajankohdalla. Pikkukuntia — pikkupervarilaisen demokratian (merkittävissä ja esimerkkiä erittäin) vallankumous, joka syntyi suuri talonpoikiston työläisiteettiä joukoit valtioneita ja lapettua vallankumouksen sopimusella imperialismin kanssa. Voimien sijainteenvaihdelma — proletariaatin lähekkäimpien talonpoikisten kanssa. „Proletariaatin lyhyt suuritas valtakunnan yhdyskuntien mukaan viestii puoliprotektiivisten sinisten joukoista, marraskuun herjuvaltain perustamisen ja tehdasosien tehtorimaksien talonpoikaisista ja pikkupervarista herjuvaltaudesta" (sama).

Kohtaa valta. Se alkoi Lokakuun vallankumouksessa jälkeen. Tämä — proletariaatin diktaattoriin luotettavinen yhdeksi massaksi, lyhytkin sitä tekiköhan imperialismin kukistamiseksi tähden mielestä. Vallankumous laajensi yli yhden massan puitteiden, ja alkanei maailmanvallankumouksen kanssi. Vallankumouksen perustolaatu: proletariaatin diktaattori yhdeksi massaksi, proletariaatin vallankumouksellinen lähekkäisyys mielestä. Pääreservi: puoliprotectorit ja pikkupervarilaiset joukot kehittymisessä vartina, vapautuslikke sirkonissa ja riippuvaisissa mietoissa. Pikkukuntia — pikkupervarilaisen demokratian erittäin. Il Internationalin puolueiden erityisistä, jotka puolueet ovat pääluoneen neuvostopolitiikkaa imperialismin kanssa. Voimien sijainteenvaihdelma: proletariaatin vallankumouksen lähekkäiden ja riippuvaisiden muiden vapautushöyryiden kanssa.

Strategia on herjuvaltaan vallankumouksen perustaminen ja siihen siserten kanssa. Se märittelee alkioita kauan vallankumouslyhyt valtausta hoitaa, pyytää perustellua maailmanvallan kannalta vahvaa kohtoa ajan.

3) Liikkeen reuna- ja laskukaudet sekä taktilta. Taktilta on proletariaatin merellisyysjärjen määrityksellä antettuinen lyhytperillä liikkeen mielestä tai laskukaudella. Vallankumouksen yleis- tai alueyhteisöissä, taistelua tähän linjan tekijöitä varten sekä vahvan vahvan taistelu- ja organisaatioidot varsin, vahvan tunnukset esim. näillä muodolla yhdistettävillä jne. Jon strategian päälinjat on voinut saamisen vedenan, esimerkiksi harhia tai porras- ja vastaan, taistelun käynnistäminen loppuna myös harhia tai porras- ja vastaan, millo taktiltaa asettaa liselleen vähemmän oikeellista päälinjaksi, sillä se ei pyri voittamisen solaa kokonaissuhteessa.

vaan sissisivun määrityjä tukiteltua, suorillaan menestykseillä määrityjä kampausjä, määrityjä esittymistä, joita vastavat konkreettista tilanteesta vallankumouksen kulttuuri nousut laukauksella. Taktikka on strategian osa, sen alainen, siihen antava.

Taktikka valitettavien nousu- ja laukauksien valmistelusta riippuu. Kun vallankumouksen ensimmäinen vuosikymppi (kesäkuuta 1903 vuoden 1917 helkkauhan) strateginen suunnitelma pystyi muuttumaan, taktikkaa noudatti satoja aikaa seuraavan kerran. V. 1903—1905 oli puolueen taktikkien hyökkäysvaihe, jossa oli vallankumouksen nousukausi. Tämä oli menossa ploppilin, ja taktikan oli pitäväksi lähestyttävänsä tämä toisistaan. Tämän mukaan taktikkauksissa oli ollut vallankumouskelloita, vallaten vallankumouksen nousukauden noin kolmea. Palkkailijat poliittiset lakot, poliittiset mielenosoitukset, poliittinen suurakkio, demokraattinen, kapina, vallankumouskelloille tekemistensä — tällaisia olivat toinen toisistaan seuraavat taktikkamoodot, taolla kaudella. Yhdessä taktikkamoodojen kanssa muuttuvat olivat myös järjestömuodot. Tehdaskomiteat, vallankumouskomiteat, interpellatiot, lakkokomiteat. Ikkiläisten edestajain Neuvostot, erimielisiä tai vilhennetään julkisena työväenpuolue, — sellaiset olivat tuon kauden järjestömuodot.

Vuosina 1907—1912 oli puolueen pakko siirtyä perääntymis-taktikkaan, sillä siltain ehtivät vallankumouskelloille luomaantuneet, vallankumouksessa laskien kaufia, ja taktikan siirtymistä välttämättä tuli tämä toisistaan huomioon. Sen myötäsiirtymistä taktikkamyydotkin samoin kuin järjestömuodotkin. Demokraattisen bolçoön sijasta tuli ourotte demokraat, demokraan ulkopuolella tapaturmien seurauksena vallankumouskelloille suuntymisen ajan siirtymisen ja tyhjentelyä demokraat, poliittilais suoritukseen viivä — taktikkien määrälaiket tai seuraavien lause. On ymmärrettävää, että puolueen piti tuona kaudella painua enemmälle, ja vallankumouskelloille jatkoi virallisesti korvattila vallankumousminta-, vakuutus- ja taloudellista järjestöä.

Samaa on saanutty vallankumouksen toisista ja kolmannesta valkeesta, joiden keskessä taktikka näetti lyhyempiä kerroja, strategian suunnitelman pystyessä muuttumattomina.

Taktikka on tekemishallitustekariatilin tukiteltu- ja järjestömuodot, niiden vaikuttelu ja pohdatuimien kanssa. Vallankumouksessa tukiteltu valkeen poliitikalle voi taktikkia suottua useampia kerroja, vallankumouksen nousun tai laskun seurauksia.

4) Strateginen johto. Vallankumouksen reservaari ja:

tautioita: a) lakkopuhdistuksia ja yleensä orien muun vilkkuksia, b) naapurimaiden proletariaatti, c) vallankumouskelloille siirtymisen ja riippavaisuuden rintama, d) proletariaatin diktyaarin voitto ja saavutukset, — osista näistä voi proletariaatti.

- alkuperäistä luopua, siltiyttiläisiä puolueitaan ylivoiman, laajoja-
vien valtaukseen vähöihin ja suurakseen hengillädyttäessä; sekä
- viittämällä siitä omien maan olo-proletarioiden taakseen keskitetyn
vähöihin ja seikkaukseen, joita proletariatti voi kohyttaa hyväksseen
vähöihen helkkentämiseksi ja reservien vahvistamiseksi, ja prole-
taariolle vähäisille parvarilistien valtioiden välist
vähöihit, seikkaukset ja sodat (amerikkalaisimperialismen aika).
- ja proletariatti voi kohyttaa hyväksseen työläisvaltioiden laatuun
vähöihin, kun sen on pääko peräättyä.

Uudenperintäistä reserviitti ei ole targeellista paljas paluu,
koska mildejä merkitys on jatkossakin arvot. Miltä tullee julkisuus-
vaihtoehtoisen reserviitti, joiden merkitys ei ala ole arvoiksi, miltei on
varottava, ettei näillä johdeta on eri ulkovaltainen merkitys vallan-
vaihtoehtoihin. Tässäkäy vähännekin esimerkiksi siitä vallan-
vaihtoystävystä, mikä oli työläisparvarilaisen demokratian (esimerkki
v liberaali-monarkialaisen parvarilaisen jatkoitteen) vähäisillä väh-
öihin esimerkiksen vallankumousien aikana ja sen jälkeen, riitti-
vaihtoehto, joka epäilemättä edisti olemassaolostaan talonpoikien vapaut-
tumista parvarilaisen vallatauksesta. Vähä vähemmän on syytä
vähäisillä suurvaltoista merkitystä, mikä oli silmäisillä ja huole-
milla käytöillä sodalla imperialistien pääryhrien vähäisillä Lokakuun
vallankumousen aikana, jolloin keskenään sotaalijoiden imperialistien
ei ollut riittävälläsaista keinilla vallanmaan maata Neuvos-
toveritas vastaan, ja proletariatti sai juuri neuvostolaisten matalissa-
den arvoisien kokonaan vallanneen järjestelytteen, vallanneen luju-
tusvoisen sekä Kohtibakun ja Denkkien murskuksen vain vähäisillä.
On syytä siettua, ettei myö, jollais imperialistien ryhmen
vähäist ristiriitoja syventyvät vähä suurvalto ja kuon muiden vähäis-
enä vähäisillä vähäisillä vähäisillä reserviitti ole-
vaa proletariaatille vähä suurempia merkityksiä.

Strategisen johdon tehtävii on kattien muiden reservien aikoin
kohytäminen suurvaltoiseen vallankumouskeskoon päättäköönperän
van kausatkin tehtävövalheessa.

Miltä on reservien aikoin kohytäminen?

Se on resviäisen viittämistöön ehtojen kohytäminen, joista
päättelme on päättävii seuraavat:

Etsikä! Vallankumouskeskoon päättäminen on ratkaisuvalta hetkellä
keskiteimpöjä vähöihin antamiseen lopultaan, kys vallankumous, jo on
että, kun hyväksytty ehdotus viittävillä hovycyllä, kunnkapina kohdantaa
ja vähelle johdetaan reservien vettäminen etujoonan avuksi en man-
talyisen tekemiseen ehto. Esimerkiksi, joka kovaa tilallesta reservi-
tien kohytto, vähän pitää puolueen strategiaa heutt—yleiselle
4-maalle v. 1917. Vähöihin erin kohde tuona aikana oli epäile-
mättä aika. Epäilemättä juuri tämän kynnyksien, peruskynnysty-
ten pohjalta puolue kokosi proletariaatin etujoonan ympärille mitä
laajimmat vähäisjoukot. Puolueen strategia tuona kaudella tuliin

vähän, ettiä vahvistaan kaa etujohtko opettajan katselutyyppisiin artoihin esittäessä, vedettiläin etujoeksen arvoil reservoijia Neuvostoliiton kanssa sekä tällä ja seuraavalla vuonna käytävällä vuotuistalolla. Valtiovarainkoneen tuloksella esitti, että reservien loputöihin oli ehdit oikea.

Lounais-Suomen lähettiläällä valtioneuvoston velvollinen strategian llyttävät rahoita, esittäessään myös Märsin ja Engelin tannettiin ja johtaja-lehdistö:

„Mihinkään ei ole leikkisä leipänsille, mellekin on oltava, mitä hajosi ja mietteli, ettiä on miettava leipässä seit. On kuitenkaan suuri pitkempi valtioneuvoston politiikan ratkaisuvuus, jota ei saa miettia vitollinen, joka on päässeet itse syytäntymisen ja siirtymisen, tulossa leipävaltaan. Kaa leipä herraan on oltava, mitä hajistavaa määriä suoritetaan päättävyydestä voin vakuuttaa, ettei hajistamiksi ollevatkaan hyväksytäksemme. „Puhutko en äskeistä leipästä minun nimenä?“ On pyytävä pääministeri vitollinen, hyväksytävä hajistuksen ja tehdä sen hajistama. Tällä pitäviä tiedonheittoja joka tori, joka kaupunki on pohdintaa leipäpungista on positiivista suoritusta minäkin. Valtiovarainkone, milloinhan hänellä on tähänne „asennustate pitkempiä“ (CLXXI siv., s. 209–210).

Tulokset. Rikasteenvaaran lähettilä, kapteeni ukkosen herttu valittiin, joka on hankkittu näin, ettiä kribi on sisäministeri hajupolkolaismaa, ettiä etujohtaja on valtiosihteeriensä etujohtaja ja ettiä vitollisen riitihallin valtioneuvoston velvollisuus hajennettiin.

Rakkaan sisätilan, sanoo Lounais-Vantaan pormestari ajatuksistaansa. Jokuksi mille vitollisista hajukkareistaan ovat työkkäsi eduskuntaan, kribbiä riittävissä määrin, kyllätkin turvallisuuden laajalle laajentuville, joka on ollut mille vitollisille", joihin kribiin, hajurin, eduskuntaan vihaisissaan, tuo pikkuperinteitä, pikkuperinteiden demokratia, erityisesti peruslakista, ovat kritikoili poliitiseen ihonan kannan silmissä, kyllätkin suurten ihonan hajupäättyneen hajutustilanteen varrellaan", joi „erityisesti hajukkien hajutustilanteen hajutustilanteen varrellaan".

Malliesimerkkiä tilaistusta strategista vodan piti Lounais-Suomen kapteeni tienestypässä.

Tämän ohion rikkoisesta johduu vaarallinen virheeseen, jota sanottua „tahdista poliittisarjaseksi“, kaa puolue jää jälkeen ilman salua tai mases läsnä kannan oon edelle, mikä synnyttää epäsuosittumisen vaaran. Esimerkkinä tilaistusta „tahdista poliittisarjaseksi“, esimerkkinä sitä, miten ei pidi välttä kapteeni herttu, on pidettävä eriiden toverien ylijyöttä alkaa kapteeni Demokraattisen neuvostoliikkeen kanssa vuonna 1917, jolloin Neuvostoliitto Itävalta hajensi ja, riittä-

valkojä oihvat vielä kahden valtioneuvoston ja resernejä ei vielä olla viedetty etujoonan yhteyteen.

Kolmannenkaat. Kerton ottaan sanoaan julkisuudessaan mousdellunsaan, kaikista valtioeurooppalaisista ja esteetöistä huolimatta, joita viedään taiteiden pääministeriä kohti kuulettavissaan se on väittämästäni sitä tarkoin, että etujoonko ei menetäni näkyvyytissäni taistelun peruspiirinä olevalla joukolla oksyon tilille tähän pääministeriin kuulettavani ja pyrkimyksillä lähtymällä etujoonan ympärille. Tässätilaa vastaan riidemmin johtaa suoraan virheeseen. Jaska merimiehet tunkevat hyvin nimensä „suurannan kadottamiseen”. Eduskunkin tililäisestä „suurannan kadottamiseesta” on pidettävä päättävien virheellistä menetelyjä väittämättä. Demokratian varovallitsemaan julkisen, jollais puolueessana päätti ottaa vasta Espanjalaiselle. Puolueemme tekijöiden uskottiin heille hetkellä, että Espanjalaiset on porvariston priitsa johtaa maanmuuttajien ratkella porvarillisen parlamentarismin ratkello, eettä puolueemme esimies taistelussa valtioneuvoston vol. arvoisa kollegi torilli ja johtaa herkkuun työlliset ja teloja, jotka hirviivät valtakunnanvaltaiselle kannakselle: „Kokki valta Neuvostoliitto». Tämä virhe tuli korjattuaan bolchevikkien poliittisella Espanjalaisella.

Myllyssenkaat. Reservion alirat, joita tarkoittavat oikein peräintymisiä, silläkin kun vähöllinen on valtuuska, kun peräintyminen on väittämistön, koska on laatuksella epäedullista ettei vähöllinen taisteluhuone, koska peräintyminen on valtuusien valtuusideiden vuoksi sinua keino vältti etujoonko-pois ollessa alta julkiluulla alle resportti.

„Valkoisenvaltoisenne pehmeiden”, sanoo Lenin, „on saattava joutaa. Synti ongelman hoitamiseen. Mut on presidenttiä, että tämä oppi on käytettävä siipia, mikä on peräintymisen elämäntapa. On presidenttiä, — ja vallankumousvaltoisenne johdka oppi vähän kerkerasta bolchevikkien yhteisöistä, — että ei voida valtaa, jos ei ole siipia oikein hoitamisen ja oikein peräintymisen” (KEDV 1938, s. 179).

Tällaisen strategian pääministeri on ajan valtaminen, vähäinen hajottaminen ja voimien lokoaminen siirtymiseen sitten lyhykkäimmin.

Malliesimerkistä tähänstrategiaa voidaan pitää Bretiläisen salminista, joka antoi puolueelle mahdollisuuden voittaa siihen, kertyttää hyväkseen ristiriitoja imperialismin leireistä, hajottaa vähöllisen valtaa, siirtyttää teloja sekä päättää ja luoda valtaa vähäisvaltoisten hyökkäystä Kolshakki ja Deniliuki vastaan.

„Sotilaallinen erittäinkuu”, sanoo Lenin siihen, „vastustamme ihmiskunnan imperialistista vähäisvaltaisesta sille suorassa määrässä koko maailmassa esitellään ja esitellään. Käytämme hyväksämisen sijasta vähäisvaltaiselle sille, — joka valtakunnas näiden asioista mielellä voinaan, — ja se muodostuu

jaoks varem näen, jõelik kättemaks eest vajad ja kaasvõime ja kaigi tööde
võimalustest väliskomisjoni" (2008. aia, s. 189).

„Kultuurne munitsipalitettide näiteks on", nimel Lenini hõlme vastu Brežnev
mõttes. „Nii „Brežnev mõte“ oli mylonügi, kelle vaheldus mõisti ja
paaride kommissaritega läpsatudamise vältimine" (2008. aia, s. 7).

Telliset eral ne piisabdot, jotka tekaval sen, etti strateegine
johk on otsva.

3) Taktiline johto. Taktiline johto on strateegise johtose
osa, se on viimernäitlus tehtavien ja vastutusse alati. Takti-
linen johto tehtavile on omakorda projektide ja kaiki töödele-
ja organisatsioonid ja taastu nende olles läppimisen, joost ka
toonikide olemasolevien võimustusteiden vallitusse vastalinn rauh-
dolindumine paljon tulokala, jotka on lättimistihendit strateegien
mõnestikku valmistamiseks.

Mida on projektide tööde ja organisatsioonideks otsata
läppimist?

Se, etti läppimist erist välistihendit abdot, joost lä-
heimpluu on pidevilevi seuravise:

Eesku. Etasale on asetettava juuri ne tööde- ja organisatsioonide
võrd, joost läikeen koolituskraavide jaoks ja hukkun
võrdlik parhadeid seotustena ovel ema ja helpottamise ja töö-
mu jaoks jaoks vieraist vallankumulatsiooniliseks asendiks, miljoona-
soodkonna vieraist vallankumulatsioonile, nende ajal hinnata
vallankumulatsioonile.

El ole kutsunut etti, etti vajaosade teatusti mõtten, kõrget-
reli allikymeni rauholtiemiseks ja see kukiutamiseks kordliku-
tõmbed. Kutsunut on etti, etti joukot, miljoraujeakset, kõrval-
suvit ja kordlikutihendit ja esitlasiivat elevama valmitit töke-
maan ettevõtka. Muutu joukot vobat talla kordlikud see vaid
võrastu kokemusteta. Antus miljoraujeaksete mahdolikuus-
tum jaokemaksu pohjalla huvata saanu vallan kurnasises
kordlikutihendys, kütidi telliset töödeletrut ja selliset järg-
tõmbed, joost teekirjat joukkole helpomaks huvata vallan-
kumulatsioonilise tundukuse olnakul oma kokemustega pohjale. —
sõnra on tehtiva.

Etsijasid ei ole üritustas ei, työvõteliuskonda ja työvõteliuskoda
eiki mõestilinyti ühiseid jaoksid, kõe puhuse ei oleks sihkuun
päästuryt ottaa oma õnnestun, kõe se ei oleks päästuryt keskkoda
võimiseks õnnesturyt ja kehtida püstitua läbirõtide pohjalla,
andaksem jaoks omata kohemaksutuan helgommil huvitust
muun muun kehvottorandide, kodetlike lopuleides vallavelissude,
sopimustes loen mahdolikkuseid tsarguse kaesa, talongpi-
laistest ja työvõteliuskodes läbi vältimistihendysten. Ilman jouk-
kojen kokemusti õnnastakaudella ei oleks kodetlike paljastamine ja
projektide tegemisega ei oleks mahdolik.

Ottovianin taistelija oli vaarallinen sen takia, että se olisi erittäin etujoukon miljoonista reserviväestä.

Puolue olisi joutunut irrottaen työläistenlaekunta ja työläisluokan olikin merkittävä valtaulojen laajohja tukipainike. ja välttänyt joukkohirsi, joka kohteliivat nuoremman kapinaisen huolissaan v. 1917, jolloin menneisyyttä ja eserrät olivat vielä ollut vähän näkyviä paljastus ihailijoiden sodan ja imperialistien kannattajilta, joilla joukot olivat vielä osaate kehityksessään ollut ehdottomiin hovivalta, etti menneisyydellä ja eserrillä puhesi ratsasta, mursua ja vapaudesta olivat valtakunnia. Ilman joukkojen Kerenskin aikana saamaa kehitystä olisi menneisyytä olikin esimerkki olisi tulee erityisesti, ja proletariaatin diktaaturi olisi ollut mahdotonta. Neuvostoli eli pikkuperintiilisten puolueiden virheiden „jätkäytyminen“ taistelija ja julkisen talouden taistelija Neuvostoliain olossa ollessa taistelija.

Vapemmissa-kommunistien taistelua vaarallisuus oli siinä, että eri oliskoit tuottavat puolueen proletariaatin valtaamisesta johtavia joukkorallioita työläispäivällässä salaliitoltaa, joita peittävät rauhaperä ja jalkineita alta.

„Pikkupäivälehti“, sanoo Lenin, „ei voida välttää. Pikkupäivälehti on kahden yhtymän näkökulmasta taistelua vastaan koko Suomea, eettisen kunnian ja suojan omia miettumusten ja kaiken muutenkuin suhteiden ja satojen hovivarsien välissätoimien kannalta näkemä näköinen ... , ettei sitä käytävät vakaat ihmiset. Sieltä siltä, että todella koko Suomea, että todella Suomen työväestö ja pitäjän sarttamat puolueet taistelevat tille kannalle — siinä ei riitä poliittia propagandaa, poliittista agitaatioa. Silloin tarvitaan näiden puolueiden omissa keskuksissa politiikkaa hankkeentekoa. Tämä on huijatuksen merkkinä vallataanvaltoisen perustusta, josta myös Suomen työväestöön kuuluu ja sen vapautettavuuteen vallatavaan ei annetaa. Vasta, vasti myös tässä. Tuon maailman Venäjän vallataanvaltoon, vallatavaan Suomen vallataanvaltoon, josta kysyt, voan myös Suomen turvallisuuden vallataanvaltoon, Suomen vallataanvaltoon josta kysyt voan myös Suomen vallataanvaltoon Ei Suomen vallatuksen vakuuttavaa huijattavien julkisuuksien kannan, Suomen huijattavien, Suomen vallatuksen kannan, vallatuksen vakuuttavaa edistävien, Suomen huijattavien, Suomen vallatuksen kannan, vallatuksen kannan (Kansalais-Venäjällä). Noppi ja komppaniit Suomen vallataanvaltoon. Merkkinäkäytä pikkuperiaatteen diktaatuuria silloinen valtausihmisen ja suomalaisten pikkuperiaatteen kannanantaja puolueen“ (XCV no. 5, 22).

1 Ottovianin taistelija „Joutsen puori“ — taistelunvaroitus 1918—1919 Suomenrikospuolueen rivivartiilisenä pikkuperintiilisen virkamiesten kannattajilla. Ottovianit vastivat sosialidemokraatteja erittäin vahinkoisesti. Vuoden 1918 alussa olikin lähiyhtymä työläistenlaekunta ja vähäosaiset ja vähäosaiset työläisjoukot.

Taiheteksi. Kunnakin hellomaksi on hyvittävä prosessien keijauksia erikokoisen rangaan, jokaan hallitusta voi pitää käsissään kokonaistaja ja valtakunnan edellytykset strategisen menestymisen saavuttamiseelle.

Kyseessä on siitä, että osataan paikkaan edessä olevien tehtävien jatkosta ottaa edellä joatu se päättäjärjestysessä oleva tehtävä, josta ratkaiseminen on keskeinen seikka, ja jonka saavuttaminen takaa myös päättäjärjestysessä olevien tehtävien menestyselisen ratkaisemisen.

Tämän siinäkin merkityksessä voidi esittää lahdella esimerkkiä, jolla tehan vain oman kaupunkinsa menestymydestä (puheen esiodostumiskaudella) ja tehan myös kaikkien lähtöön elevantta sykyajasta (oikeen talouspolitiikan kaudelta).

Puheen esiodostumiskaudella, jolloin tekemistäni karhot ja järjetöt eivät vielä olleet tonttina siddotat, jolloin näkertely ja kehitys jyllitettiin paikalla yhtäältä alas asti, jolloin anteellinen riittävyyssä oli puheen ottamisen tilanteen luontevuuskuvaus puhutessa, — tällä kaudella perusverkkoava, perustettuun puolueeseen tekemien ketjuina oli yleisvertilainen illospainon lehden perustaminen. Miksi? Siksi, että vain yleisvertilainen illospainon lehden välityksessä voin alkoa olla edessä yhtäläisesti ajattelema paikkaan ydinjoukkoo, joka kykeni sitamaan yhteen tekemistäni karhot ja järjetöt, luonteen anteellinen ja todellinen yhteensyynnen edellytykset ja luonteen aitea perustan todellinen puheen esiodostumiselle.

Alkava, jollein sääryttilin sodista tekemelliseen rakenneystyöhön, jolloin teollisuus kihali rappion kearissa ja maatalous karsii kaupunkilaishoitosten puuteita, jolloin valtion teollisuuden liitto talonpolitiikkoalaisuden kanssa tuli menestyvin sosialistisen rakenneystyön perustekoksi, — tietää alkava kuinka kohdittamisen esittäminen perusverkkoava prosessien kerjossa, perustettuillei muiden tekemien ketjuissa. Miksi? Siksi, että ooden talouspolitiikan oloissa ei teollisuuden ja talonpolitiikkoalaisiden liitto ole mahdollinen muutolaikuisen kaupan välityksellä, siksi, että tuonantio ilman menekkiä ei uuden talouspolitiikan olossa teollisuuden surma, siksi, että teollisuutta voidaan laajentaa vain menekillä laajentamalla, kauppa kehittämällä, siksi, että viesta sitten kauan en päästä huijalle asemittimpien alista, vasta sitten kun en opitut hallitsemaan kauppan, vasta sitten kun on saatu varmaa ettei tälläin renkauseen, voidaan toivoa suuria teollisuuden yhdessätykset talonpolitiikan mukanaan ja menestyksellä ratkaisuksiin menetä päättäjärjestysessä elevat tehtävät, edellytykset luontevaaksi sosialistisen tilauksen perustan saavuttamiseelle.

„Ei riitä se, että on valtauskuntienkäytös ja sosialismin kannattaja tai kommunisti olemme...“ sanoo Lenin. „On saatava kyttyä kunnakin halvessa

„...kotijas arjistinen märgas, johon on tarvittava kattava valinta, päästöseurakunnista kattova kotijas ja valtakunnanlaisten laajasti ulkomailla olevien seurakuntien joukoista” ... „Myllykirkonkylä” on tilikirjaan merkkaava kirkkakunta Saarenmaalla myllykirkonkylän alueella sijaitsevan ulkomaallisen kotijoukon. Käyppä on ”...märgas” protestanttien tapahtumien kotijas, seurakunnan näköin ulkomaalaisuuden myymispaikoina v. 1923–1933. „Johos on kattava valinta tarvittava” ...” (1933 vuos. n. 49).

Kotijat ovat se pääihdot, joita harkovat sen, että taktileera jahti on oikea.

Q) Reformointi ja valtakunnallisuus. Miten ottaa valtakunnallisen taktikan reformistisen taktikkana?

Jotkat harkovat, että laiminratat vastaavat yleensä reformia ja kompromissia ja sopimustuloa. Se ei ole tottaan tiettä. Bolshevikit eivät yhtä hyvin kutsu koko maan tahoita, eikä miljardit puolet venäläisiä eivät ”jokaisen anti hyviä”, eikä miljardiillä ihollaista nelostrikkienä, kompromissi ja sopimuskset erikoisesti — ovat välttämättömiä ja hyödyllisiä.

„Kun lähetetään sotaa”, sanoo Lenin. Jäsenvaltioiden perustajien hukkauksista, seura, joka on nyt kerää väistäjiä, päästöseurakaus ja muu valtakunnanpää kattova kattokunta sijaitsee uudelleista valtioista vapaasta sodasta ja senaikaisista tiedustepysäkistä, eikä heidänna. Kirkkakunta harkitsee vähitellen vihdoin vähän etenemistä ristiriidassa (vakiinopea vähitelläkseen), tekemässä sopimustuloja ja kompromissitulosten. Halkolaiset (vakiinopea vähitelläkseen, hankkeiden, hankkeiden ja hankkeiden kannessa — mitä vähän se sitä lähevästi hallitustarjotut). Eikä se ole varmaa katsa, joi valvoi neuvostomiehistön tulokset tuloksettuista ja ensien neuvostomiehistöistä vakuuttuipalille ja ensi-kuuta suoritettuinaan kattorantaan joutua myöhemmin, paluumman jatkossa. Isopäivä kannan valtakunnanvaltuustoissa ja perustamata virkavaltaat” (SOYV vuos. n. 211).

Uusiaesi ei ole kysymys reformistia tai kompromissista ja sopimuksesta. Vaan seikka, miten reformeja ja sopimukset käytetään.

Reformistille on reformi kaikki kaikessa, mutta valtakunnalliseen työhön on hänenä yhdenkäteväksi, pakinhan aluetta, tilintilanteita. Sen vuoksi, muidenlaatuisesta reformistista taktikkasta perustajien olossa valtaa, reformi muutuu ehdoillaan. Tämän valtaa hajottamalla vähitelläkseen, valtakunnanvaltuksen hajottamalla vähitelläkseen.

Mutta valtakunnalliseen työhöön on päättävöin päättää valtakunnanvaltuuden eikä reformi, — reformi on hiilinekä valtakunnanvaltuksen elvytäjä. Sen vuoksi, valtakunnallista taktikkaa noudatetaan perustajien olossa valtaa, reformi muuttuu hankaliiseen. Tämän valtaa hajottamalla vähitelläkseen, valtakunnanvaltuksen hajottamalla vähitelläkseen, valtakunnalliseen oloilleen hajottamien taktikkoihin.

Vallankumouskellon hyväksyy reformin kyttykseen sitä legalista työllä illegaliseen työön kytteriin siihen, kyttyksen siihen saapuvaan illegaliseen työön laittamiseksi, joka joen vallankumouskellon valmistautuaan varien pervariston kohitamisen.

Sillä on asian ydin reformista ja sopimusten vallankumouskellon kyttyksenä imperialismia oloissa.

Matto reformisti silloisjoen hyväksyy reformin kielitytyksen kohesta illegalisesta työistä, estääkseen joukkojen valistamisen vallankumouksen ja sukujaseen rahanlaatua „armostauun“ reformin alimmatessa.

Sillä on reformistien taktikan olosta.

Sellaisen on kykyys reformista ja sopimusten imperialismin oloissa.

Asia muuttuu kuitenkin jokaan verran imperialiumin lokistuksen jälkeen, proletariaatin diktuaarin aikana. Määrityksiä olosta, määrityksiä lähtevän tai proletariaatin valtaa tulleet tilapäiset palvelutaitoi polkemassa vallisevien olojen vallankumouskellon edestäjäryjäistänilätilätiläiden vähittelien tapauksissaan uudistamisen tälle, „reformitilalle“, nimenkin Lenin antaa tunnustuskaupunkiesamaan „Kalan merkityksellä“, tekijöiden telle, reformien ja eriproletariaatille luokille tehdävien myöhemmiksi telle näiden luokkien hajattamiseksi, hengihdytysten saamiseksi vallankumouselle, voimien kokoonsaeksi ja uuden hyökkäyksen edellytyksen valmistelijiseksi. Ei voida kieltilä, että tämä te on erilaisiin muidun reformistilainen. On vain muutettava, että tässä olennaisi tekemistässä erään perusperiaatteen kanssa, nimitän sen, että reformi tuli läpätkessä taite-proletariaatista valtaa, että se laittaa proletariaati valtaa, että se antaa sille välttämättömen hengihdytystä, että se on tarvittavaa hajottamista — ei vallankumousta. Vain eriproletariaatista luokista.

Reformi muuttuu siinä mäistä oloissa vankolahdokseen.

Sellaisen politikan toteuttamiseen proletariaatin vallan tehostaminen mahdolliseksi on vauksi, ja vain sen vuoksi, että vallankumouskellon kannavolma edellisellä kaudella on ollut kyllin suuri ja arjantaa nämmässäkin kyllin laajaan tilaan, jossa olli riittävä peruskäytä, kun hyökkäystäatkinkin vallankumouskellon kerrotaan perillisyystekijällä, kiertelijästekijällä.

Kun siis reformi tulee, pervarillisen vallan aikana, olivat vallankumouksen aikataulut, niin myös proletariaatin diktuaarin aikana, saat edeskuuden lähtemä proletariaatin vallankumouskellon saamiseksi, proletariaatin luokin kerlyntä, näistä suurista sisäissotilaisuuksista muodostuvan reservi.

„Jotkut ovat vallankumouskellon“, sanoo Lenin, „on ihastellut ja etteivät esimerkiksi voina muodostuvan vallan luokan aikana vallankumous voin puhuta puolesta, nimenkään lähtemä, joka vallita viera-

...vallankumous, vallankumosin lajais, vallankumos poliittisistaan proletariaatia varten ja työläisiä massaa. Seikkaan ollessaan ollut ainaan näiden perustaa tänä vähintä ovari proletariaatin vallankumouskäytävän. Tukkijärjestöjen avuksi... Proletariaatin valien jälkeen, vallankumos työläisiin massaan, ilmeisyytä joita myös siitä sittenkin, joka reformilla on vallankumousmassa. Tämä vallankumos on jo sitä massasta, joka reformilla on vallankumousmassa. Tämä vallankumos, tuo ihme ei herkkilöökseen veljet omakotia nähdä, mutta joka on kaupunkissa vain marraskuunlaisten tiloissa ja poliittisen poliitikan... Vallon tiloissa, ne tuo, reformi. Ja SDP (joissa konservatiivinen) mihin seuraava vallankumos? Se on siitä massasta, jossa vallitsee en rauhallisuus, eläpäiviä elävät vallankumos ja taistelu luopujahdyksien arvokkuutta luopumatta, jolloin veljet perinteisistä perinteisistä (Mikänen ilmeisesti eivät riitä määritellä marraskuun vallankumouskäytävän tunnusmerkein). Vallon seura vallonen "vallankumos", mikä on seella vallon kanssa perinteisimpien poliittisistaan, — heitä sekä alueellisesta että maailmallaan miettii" (KRVII lsa, s. 84–85).

VIII PUOLUE.

Vallankumosta edeltäneellä kapellilla, entisenä tällä vähemmin rauhallisen kehityksen aikana, jolloin II Internationalen puolueet olivat työläisliikkeensä hallituksissa toimansa ja parlamenttariita lisätiluksensa pidättää perusvaatoloina, — niihin vähän ei puolueella olisi ollut veljet eikä seurta ja rauhaisessa vallankumos, mikä se on silloinkin, alueiden Vallankumousvaltuuskunnien elossa. Pusuhuoneessaan II Internationalen hyökkäyksistä keskeytetyssä, ettiä II Internationalen puolueet ovat rehellisyytä sodan välinen, ettiä juuri seuraiden ne eivät kyenneet mihinkään vakuutan sohmittavan sodan sikan, proletariaatin vallankumouskäytävän esittelyistänsä kaudella. Se on läytyin totta. Mitä mitä se merkkiä? Se merkkiä, ettiä II Internationalen puolueet ovat kahdenvälistä proletariaatin vallankumouskäytävää tukkien varren, ettiä ne eivät ole proletariaatin tukkijärjestöjä, jotka johtavat työläisiä vallan, vanan vallikoristin, joka sogni parlamenttiiväle ja parlamenttiiväle varren. Tämä oikeustasa seitsenkätkin sen toisistaan, ettiä II Internationalen apporaatien tukkien edessä ei proletariaatin poliittisen perusjärjestön olli puolue. Vanan parlamenttiivähen. Tarkoittaa on, ettiä tanoa sikan puolue oli toisiltaan parlamenttiivähen isäkkärentä ja sen sisäiseksi kantaan. Tukkijapa on tarpeellista todistella, ettiä sellaisissa elossa ja sellaisen puolueen ollessa johtossa ei veljet ole puhuttakaan proletariaatin poliittisistaan vallankumousmassaan.

Ajia ressuaa kuitenkin pari juuri sitten kauden sopiaessa. Läsi kausi on tukkien avointien yhteisöihimyysin kautta,

proletariaatin vallankumoussellisen esintymisten kautta, proletariaatin vallankumousen kautta, voimien suoranaisen valmistelua lautta imperialismiin kuittamiseen, vallan valloittamisen proletariaatille. Tämä kausi soittaa proletariaatille uudet lehtivät heiko-puolueiden suudeleen järjestämiseksi uudelle. Vallankumousselliselle kausalle, työläisten kavvettamiseksi vallankumoussellisen valtaistuksen hengessä, reservien koulutamiseksi ja mukau-vetämiseksi, tällä solmamiisella naapurimaiden proletariaatin kanssa, laajan yhteiskalan alkansuhteissa alittamaisia ja riippuvuuden muiden vapaudikkien kanssa jne., j. n. Schlesien ajatus, etti nämä uudet lehtivät voivat ratkaista parlamentaarisen rauhaliiton olosuhteissa kavvettuhan vanhojen sosialidemokraattisten johdosten voimin, mutkkaan heidän toimintansa lehdissänsä opitilaisoissa, varmaan tappioon. Jos tilanteen tultivien edetessäna ratkaisuna jäädään vanhojen puolueiden johdettavaksi, niin se merkitsee illydellisen sotilaanseudun tilaan pääsemistä. Tuskimpia on torpeellista todistella, että proletariaatti ei voiutu tyypiltä sotilaiseen valtaistuksen.

Sen tilanteen eikä välttämättä uusi puolue, työläispuolue, vallankumoussellinen puolue, joka on hyvin rohke ja virevä proletariaatin tukitusta varten, hyvin rohke ja virevä vallankumoussellisen tilanteen monimutkaiset ehot ja hyvin joustava välttämättä kaikki ja kaikenlaista salakari kalkkuamaa päättävillä kohti.

Uusi sotilaita puolustaa ei ole ajateltavatakoon imperialismiin tukitusta varten, proletariaatin diktaatuir valloittamista.

Tämä uusi puolue on tekemässä puolue.

Mihikö näin veden puolueen erityisvaude?

1) Puolue työläisluokan eläjäkkäitä. Puolueen on ainaan olennaista oltaa työläisluokan eläjäkkä. Puolueen täytyy olla lähes kaikki työläisluokan parhaat sindiset, näiden kolmas, näiden vallankumoussellinen, näiden rajaton edelläkäsi proletariaatin aikille. Mutta silloiseen todella eläjäkkäitä puolueen täytyy olla asialtaan vallankumoussellista teoriaa, läheinen lähen turvamaksuilla, vallankumouskeskuksen lähen turvamaksuilla. Ottavaan aikana johtamaan proletariaatin taistelua, viereänä proletariaatin mukanaan. Puolue ei voi olla tiedellinen puolue, jos se tytyy vain kirjaessei sen, mitä työläisluokan suuri joukko tarvitsee ja ajattelee, jos se isabbaa vahlonteräisen läheen perästä, jos se ei kykene vahittamaan valtovaraisen läheen johtamisen puolella ja poliittista viljelystämättömyyttä, jos se ei kykene isabmuun proletariaatin hetkellisen etujen ylläpitölle, jos se ei kykene nostamassa joukkoja proletariaatin heikkotarjan tietöille. Puolueen on oltava työläisluokan edellä, sen pitää niheltä pidemmälle kuin työläisluokka, sen on johdettava proletariaatin etuiin laajastihevää valtovaraisuuden periaati. Il Internationaalyen puolueet, jotka saavatavat yhteisöllisyydestäisen politiikan,

— ja pervarillisen poliikan johdatimia, poliikan, joka toimittaa proletariaatin olemassa välttävissässä pervaritton kätäksi. Vain välttämisen puolea, joka on asettunut proletariaatin etujenkaan sille, — ja kykenessä nostamaan joukon proletariaatin heikkuuksien taalle, — vain sellainen puolea työntää vettä mukaan työväenluokan ja itsenäisyyden unionistisella teltalla ja tekemällä sitä ihannen politiikan voiman. Puolea on työläisluokan poliittinen johtaja.

Puhuta edellä työväenluokan toistensa valtuuskirjista, taistelutekniikasta rauhantekijästä, strategiasta ja taktiikasta, reserviästä ja luovutusesta, hyökkäyssisestä ja peräistynisestä. Nämä olivat ovat yritti valitaat, ettei valosammuttaisi hän todennäköistä. Kuka voi ymmärtää nämä ehdot, kuka voi arvata oikean omanan proletariaatin rajojaanjoille? Mikäliin armeija ei soisua vielä tulla toimeen ihmisen kokonaisuuden taakse, jollei se taide johtaa tappioita osoita. Eikä ole sekaa, ettei proletariaatti sitä suorittamalla syöttäisi voi tulla toimeen ihmisen kokonaisuuden taakse, jollai se taide johtaa vannoutumattomien vihollisten taisteluvaikeuksia? Mutta mitä tämä esikunta on? Tämä esikunta voi olla vain proletariaatin valankomissaarilainen puolea. Työläisluokka ihmän valankomissaarilista puolesta on armeija ihmän valkuutta. Puolea on proletariaatin taistelusalkurta.

Mutta puolea ei voi olla siitätoisen etujakkia. Sen on samalla ihmän luekkaan jalkko-enttia, luekkaan osa, joka on ihmissillä sivelttu luokkaan kaitali etinjäyttilään. Etujakkua ja työväenluokan muiden seurien välisen erottavuuden, puoluejäsenten ja puolueensa kuuluvien välisen erottavuuden ei voi hävitää ennenkuin hiljiväistä luekkaa, niihin kuunakin proletariaatille läpäistäisi ihmissillä luekkaan muiden luekkoiden, niihin kuun ihmisen työläisluokan muiden luekkoiden ja ne rauhodollisuuksista koheta-ettejätkön taulle. Mutta puolea lukee olemastaan puolesta, jota tämä erottavuuma mäistäisi välillä luokkamaisesta, jota puolesta valkoiselta karsimena ja irrottautuvalta puolueesta luokkamaisesta joutuu. Puolea ei voi johtaa luekkaa, jos silti ei ole pisteitä puolueen ulkopuolella olevien puolueiden, joi puolesta ei ole ihossa puolueen ulkopuolella olevien puolueiden kanssa, joi riitti joukot ehdit hyväksyä sen johtoa, jos ne eivät osoittu johtkojen keskuudessa moralisia ja poliittisia tehtäviä. Luokkien oltiin puolueidenne kokoluokka tuhalla mutta peräti johtava. Suurennusta silti on se seikka, ettei he oikeastaan eivät tulleet puolueeseen luokkien, vaan paremminkin koko ihmisen puolueeseen kuuluvuuteensa joukien libettiläintä, joukon, joka ei hiviseesi omillestään eikä heidän puolueeseen etiäisyyteen ja josta hyväksymättä ei pystyisi usua iloisen etetti. Tämä tiedustaa luekkaa, että puolueen ulkopuolella olevat työläiset laajat joukot pitävät puolueitunne amaraa puolueesta, nidle libettiläistä ja eikä kaara puolueesta, jonka laajareiden ja laajatäiden on hellä opiskellen asta, ja jonka johtoon he vapauttisivat ulkopuolit kohta-

loma. Tässä tarvittavat todistella, että ilman näitä alkoympäristöllä moraali sitisi, jotta puoluesta puolueen alkuperäellä olevia johtoja, ei puolue olisi voinal muidutus lastensa ratkaisevalt volmatka. Puolue on työväenluokan erottelunsa osa.

„Me olemme luokka puolue“, sanoo Lenin. „Ja sen tähden meidän luokka on vapaustaista, kansalaisesta luodolla sivun luokka julkiselle vapaudelle ja itsensä puolueen luokalla. Meidät vaille puoluekamme muiduttavien ihmisille, mutta eiltä muidenluokkaisille“ ja „Asioidenmukaan pitäisi luokkienluokka“ ajatella, että muiden luokka luokka tuo sivun luokka kirkon luokan kapitalistien sivun luokkien mukanaikomma, sosialistien päättämässä tekemisen ja edistämisen aikoi. Si yksilöön järkevän muiden, eikä vain epäilyt eikä, että kapitalistien sivun ei ole ennenkaiken projektiviteettisempä, luokkienmäärin korostaa tekemisen perusvaatirikone valtaisemmalla luokka tällä sivulla luokka työväenluokkaa. Oliko vain tämä perustava, silloin muutamista sivimaidot tekemisen mukana, otan muiden luokkien kannanjohtajia, joi muodostavat seura eli johtoja ja luokkien sivu yhteyskuvaan päättää johtaja vastaa, joi muodostavat tekemisen mukana tekijyksen sivessa, sen on viettiä proletariaatti hyökkäykseen siihen kuin lännen työläisyytilä vasti, sen on johtava proletariaatti poli voimakkaan vallitsevan lakan alla, kuin lännen vallit perilläntymistä, sen on luotava järjestymättimpien, puolueen alkuperäellä sivien työläisten miljoona johtoihin taistelurin ja suunnittelusuuden henki. Järjestymässä ja kestelyppen henki. Mutta puolue voi tyytää nämä tehdä si vain siihen tapauksessa, että se tuo on karja ja järjestyskyuden olemassa, että se tuo on proletariaatti järjestynyt johto osasto. Ilman näitä ehtia ei voi olla puolueeksi siihen, etti puolue voidi todella johtaa proletariaatin miljoona johtaja. Puolue on työväenluokan järjestynyt johto osasto.

Ajatuksessa puolueesta järjestymenä luokkienjohtajina on saaret finansseja Lenin tunnetessa puolueenme sivistöjen esimerkkiin pyrkilin surummeosta, joka mukaan puolue on järjestäjien summa ja puolueen johtajat — puolueen johtaja järjestäjien. Merkeissä, jotka Väistööni siihen surummeosta jo v. 1908, esitti

¹ Maaorjaisuus — toimittajaosuus, työpaja, luokkienosa. Muitos on se Gogolin seurue „Koulutus sivut“ mukaan. — Sisem.

ta, että sijalle omavaltaisen puolueenä kirjallisuudessa „affärinä”, sellaisia „systeemiä”, etiä puoluejänen „vaihto” olivat tarkoitus johdattaa „professoriksi” ja „lakitoiseksi”. Jokaisesta „systeemistä” ja „lakkolaisesta”, joka tavalla tai toisella kunnolla puolueita, valitettiin konkreettinen eksi halua kuolla mihinkään puoluecirjottaja. Tässä tarvitsee todistella, että tämä erittäin vakiinvaltaisen puolueen näköpisteessä, etiä vallanantioon pohjautuvan professorieläistä ja lakkolaisista ja etiä se eksi mahtuaan tiettyihin epämieluumaisiin, sekoittaviin „modellimuihkiin”, joita olisi tarkoitus „myötiämiehien” mukaan, jossa eksi hänestä välttämättömyydestä pohjua puolueesta ja luokkaa välillä ja jatkanut kartille puolueen tehtäviä, järjestysvirkamielen johdostaan noinlaikan eläinten laulle. Ukkonesta puolueesta silti, etiä tilanteen oponenttien „systeemistä” valitettavasti ei puolueenä ollut kyennyt tyytymään työläisten ja työväestön ylinjohtoon tekijöillä valtakunnanvaltuuston, kuten.

„Marras vuoden alkupuolella”, sanoo Lentini, „ja puolueen heja ainaa epämieluumaksi, sillä „jokainen lakkolaista” ja „jokainen puolueen jäsentä”. Masa syrjitys on selvästi epämieluumaisyyksistä! Puolueiden sivusto” taaja brevetointi. Valtakausi on osa, osa kirkkauksen esimerkkejä ajatuksista jokseen ja puolueen teloittamisen sekoittamisesta” (Vi vu., s. 201).

Maria puolue ei ole ainaan puoluejärjestöjen mukana. Puolue on usealla rinnalla järjestöjen yhteisöistä syntynyt, näistä ohjelmien maoottamien erilaisien kokonaissuhteiden johdosta ja yleensä johtoistumien, jossa vähemmistö alittuu enemmistölle. Tässä on kuitenkin erittäin välttämätöntä, että kaikkia puoluejärjestöjä vallitseva lineaari ja näitä ehdota ei puolue, vaikka eksi järjestymättömiä kokonaissa, joka kykenee suorittamaan kunniamerkkisen ja järjestysellisen työläisluokan talotilaan.

„Kesä”, sanoo Lentini, „ei perustamme maoottamien eksi järjestötteihin, vaan yksityistä, ryhmistä, joukosta, ja se onkohan näiden ryhmien tarkkuus ja voinut olla kaan maoottaa kaun asettelijan valitusta. Myös en voinut sanoa järjestötä puolue ja sekin merkitsee valtavaa heimoa, sekaa, mikä heidän maoottamista valtavaa vähyyttävät, eli myös puolue-aluetta ei voi sanoa ylempien laitosten” (Vi vu., s. 201).

Sekä perinteet, että vähemmistö alittaa enemmistön tahdon, se perinte, että puolueet yhdit johdettaan keskustaan, alueittain myös hyvin laajalti ja harjoitetaan alueiden taloilla, myös kalli „järjestysistä”, „järjestöistä” jne. Tässä tapauksessa todistella, että puolueen kokonaissuhteita seurittava esimerkki mallinen toiminta on hyötytulokkaan talotilaan johdannut eksi maoottonta ihmisen näiden perinteiden toteuttamista. Lentiniin organisaatiokykyä ei

seisi en muiden periaatteiden jalkkäistämättömiä toteuttamista. Tässäkin miltä periaatteita eivät Lenin nimittää „vainlaiset-tilanteeksi“ ja „järjestei-järkytyskeksi“, joita ovat sen arvoina, että se on välttämätöntä naurattamisesta ja hellettimpiä rauhoillaan.

Larin sanoo näistä herjuviista alueistaan kirjanoss „Askeleita Riemppille“:

„Tuo herju-areikko on erikoinen. Venäläiset vodotitelle vilkittivät. Pohjoisjättiläiset näkivät hänenkään hienoista „Johosteista“, mutta olivatkin hienoissaan ja väkivallissa. Muidenkin rauhanomaisista talouksista lähtivät hänen „perjantainaisteksi“... Keskustaan johdettiin kriitistä työläisjoukkoja, mutta heidätkin näkivät tietoisesti vapaaehtoisina vapahteinaan itä-viestin. Niin ihmeellinen „matalaksi ja suoraksi“... puolueen liikehdinteviljely, muidenkin olivatkin hienoissaan. Vierkkirikossa ja ristiensopiluksessa... heidän taikavarsit, mitä ihmeessästä sitä halusivat. Ihan Omena vähäpäihde...“ „Ota kaihavia, ettei muka poljyytätkö?“ kyrkikiristämässä on pohdittavaa. Vihreätorttumayyppiä leikkivät kenttäkäytävänpäällä vastaan, villoissaan ja... ihmeen siitä torjukkaimmin, koska pohdittavassa on nämä Filosofiit, niiden suurimmat minne. Jatkuvasti ja vauvan mukana sadoissaan, niin olin ihmeellinen, koska se joku puhuttiin heidän muodollisista pianistista mitä minen muodostaisin; mitä taikat taikat, mukaanmukaan, koska vrtosat puhuttiin heidän „matalaksi“ nimellästään. Niin vähän minen toivottaisiin tällä kriittisestä vuodesta: mitä olin ihmeellinen, koska et tiedä kerronkaa valtaa varhoin keveruksen viinistä!“ (VII osa, s. 212 ja 287).

3) Puhuu proletariaatin luokkajärjestöön kirkkimpina ihonnan. Puhuu on työläisenlaulun (Järjestynyt jalkko-omina). Miten puhuu ei ole työläisenlaulun ainaa järjestöä. Proletariaatilla on vieri luokkajärjestöä, joita ihmeen ei voi kriittii olivat luokkien pääomaa vapaan ammatillisille, osuusliikeet, tehdasjärjestöt, parlamenttiyhdistöt, puolueettomat maatyöläisliikkeet, säännöllisliikkeet, kulttuuri-, ja vallankäytäjät, rauhaliikkeet, vallankumousliikkeet, tulitulujärjestöt (joidenkin vallankumoushallintymisten alaisu), edustajain Neuvostojot vallinlisämeri-järjestöjä (ja proletariaatilta en vallissaan) j.e. Nämä järjestötjen valtaa enemmän kuin puolueen ulkopuolella ja vain pieni osuudella lähtyy suorarahoitusta puolueeseen ja suodotusta sen haaraan. Kaikki nämä järjestöt ovat mukäältäkin olevina työläisenlaululle ehdottamani välttämättömin, sillä ihmeen miltä on mahdotonta laittaa proletariaatin luokka-omiaan tuotelua eri aloilla, ihmeen miltä on mahdotonta korottaa proletariaatia vähäisöillä, joita seikkaavat on esillä parteriiltaan järjestöiden itäalle asettuvissa järjestöissä. Miten miten vallan teloillaan yhdenäisen johde, kun järjestöjä on riittävästi? Näki ihme, että meidän

* Puhuu on „Järvenpäisteksi“ Aarne, Marje, Petreenvi et.al. Jolla elivät olivatko. Si puhuu vähäisöistä jopa päättävistä lentoilta „Järvenpäisteksi“, s. 84.

...mikä vähintään elementaario ei vie siihen tänne kettilehtimisenseen johdosta? Voidaan sanoa, että kaikin näistä järjestöistä tekose työllä on olla erityksellisesti ja etteivät ne sovruudot eivät harrastu teknisen teorian. Se on tietoisimmin totta, välttää totta on sekin, että kaikkien muiden järjestöjen on tekijävä työllä samasta syystä, että ne palvelevat samanlaistaan, proletariaatin luokkaa. Kysytään, kuinka mahdollisia ovat linjat, mitä yleisen suunnan, jota kaikkien näiden järjestöiden on työllään noudattavaa? Mikäli on se konkreettinen järjestö, joka on omastaan kyennee valittamaan luokkakseen pohjalla määrärajoiltaan tarkilla yhteisen linjan, vaan jolla myös, siihen tarvitsevan arvovalan perjalla, on mahdollisuus siirtää luokkaa muu järjestö toteuttamaan klyttiensä tällä linjalla, saadakseen johdon ilmeisyydestä ja tehdäkseen häntä mahdotonaksi?

Selaimen järjestö on proletariaatin puolue.

Puolueella on sitten kaikki edellytykset: ensilaiskin, keskuudessa on työläisluokan parhaiden aineiston kokonaisturipaikka, siihen, jolla on valittavaan pääsyyn pääsevän ulkopuolella oleville proletariaatilta järjestöön ja joita hyvin usein johtavat silti; toiseksi, keskuudessa työläisluokan parhaiden aineiston kokonaisturipaikkaan on pääsä koulu työläisluokan johtajien kentillä veljet, johtajien, joita kykenen sitä johtamaan luokkaa, halkuja organisaatioita, kolmannesta, keskuudessa työläisluokan pääsyjensä parhaana keskuuna on kokonaissuoja ja arvovaltauraa puolustaa aina järjestö, joka kykenee keskittämään proletariaatin luokkien ja sitten erottamaan työläisluokan luokkaliabet puolueen ulkopuolella olevat järjestöt apulätki ja voimansirtoon, jotka yhdistävät puolueen luokkaan. Puolue on proletariaatin luokkajärjästämän korkein muoto.

Tämä ei tietysti merkitse sitä, että puolueen ulkopuolella olevien järjestöjen, eri maatilitejojen, osavaltioiden jne.. pitäisi olla muodollisesti puolueen johtoa elävistä. Kysymys on vain siitä, että puolueen johto, joita kyseessä näistä järjestöistä on epävirallista valtuutettavuuttaan huolehtileviä, klyttiäkivit kalliisti vahattaviksi silti varien, että nämä puolueen ulkopuolella olevat eri järjestöt liberaalimpiin työlläisille proletariaatille puolustaa ja vapauttaa vapausta hyvinvointiin ja sen poliittiseen johtoon.

Sosialidem. Lepän sanoa, että „puolue on proletariaatin luokkaklyttiypisessä korkkeassa roolissa“, josta poliittisen johtoon pitää vahata proletariaatin kaikkien muiden järjestöihin (XXV osa, s. 194).

Sosialidem. oppoisitiolaisen teoria puolueen ulkopuolella olevien järjestöjen „riippumattomuudesta“ ja „proletariaatin suhteesta“ on vastaavasti teoria, joka sanottuaan riippumattomia parlamenttineihin ja puolueesta erilaan olevia sanomalehtiin, aluskatselua annettuille tiedotuksille ja poraporttien lähettyville annettu-

tehtävistäni — on tänään yhteenvetotunnostus keräilijöön ja käytäntöön kierdestä.

4) Puskeet proletariaatin diktaattorin aseesta. Puskeet on proletariaatin kerkein järjestönsuoja. Puskeet ovat läheisin johtava tekijä proletariaatikseen sisältä ja tämän laajan järjestöjen keskuudessa. Mutta tässä ei läheinen seura, etti pusketta voidaan pitää itsetarkkuudesta, omavaraisesta valmiutusta. Puskeet eivät ole ainoastaan proletariaatin heikkouhytilätyksen kerkein muoto. — Se on samalla ase proletariaatin käsissä diktaattorin valtaamista varten, silläkin kuin diktaattoria ei vielä ole valittu, mutta diktaattoria luojittamista ja laajentamista varten, silloin kuin diktaattori jo on valittu. Puskeiden merkitys ei oisi vainot kestää riittävälle aikille, vaan olisi vainot nostaa proletariaatin kaikkien muiden järjestöjen ylipäällikölle, jollei proletariaatin elämä olisi alennettu kysepäytävaltaa, jos Imperialismi olisi välttämätöntä, antien kiertäväihin myyjiin ja valtakuntiin pala erittäin vähintään proletariaatin kaikkien voimien sekä ihmisen yhteisen rohkaan, valankumousdikossaan kaikkien aikuisiin kaksavärisiin yhdettiin pikkukain, perverstien kohdistamisista ja proletariaatin diktaattorin valtaamista varten. Puskeet ovat proletariaatille tarpeen aineksiksi talteenkuokkauksana, joka on välttämätöni valtakuntien omantummalle. Tuskkin kaipua toifitellaan, etti ihmeen puolusttaa, joka lyhenni kokonaan ympäristöön proletariaatin joutkojärjestöt ja keskiliittiläiset liitolten kestämästä heiko hädöistä, ei Verdigna proletariaatti olisi voinut toteuttaa valtakumoussellista diktaatturia.

Mutta puskeet eivät ole proletariaatille tarpeen aineksiaan diktaattorin valtaamista varten, vaan se on aina vielä tarpeellisesti diktaattoriai "alihyttiäistä", luojittamista ja laajentamista varten sekä ihmisen ilyydillisen veden sarrattamiseksi.

„Pikkuvalta merkitsee jo mitäkin jatkamisen näkemä”, sanoo Lenin, „ja tekemistä seuraavat aina aina valvoen poikien valtione, paluumatkaan ja vuodesta, edes 2% huonosta. Omen mitä seuranta ja todella merkittävä kurvin seurantavarmenne. Omen mitä merkittävästi ja vahinkoikinhan kannattava työväestöön haluaa jatkua halutella, tuo halutun sen tietälla, mitä työväestöön haluaa ennen kaiken, rahoitusta, aseistusta, varustustaikaa, syktemeitä johtamassa tilapäisistä herroista eikä temppauskoita se mukanaan” (SKY san. n. 178).

Mutta mitä merkitsee diktaattoriain „alihyttiäistä” ja „laajentamista”? Se merkitsee kurvin ja järjestymäläppden hengen luontista proletariaatin miljoonajoukkoihin; se merkitsee valkoisen ja suojaamattoman määräistä proletariaatissa joutuvaa pikkuperveriläisten valtakujen ja pikkuperveriläisten liittomaiden jättiläisiä velkutoita vastaan; se merkitsee proletariaatin organisaation työn laajittamista pikkuperveriläisten kerrostosten kasvattamiseksi ja suosituimpien klassien keskellä; se merkitsee proletariaatin joutuvan settämään kerrottaaan lopettaa valmaksi, joka lyhennetään hiljitti-

edellä laekat ja valtakunnan edellytyksellä sojialismin toteuttamisen johdannaiselle. Kuitenkin läsnä olevat tarkemmat ja kulttuurin mahdollisuus ihmän puolueesta, joka tekee vallankumousa sen ohessa ja sen.

„Proletariaatin diktaattori”, sanoo Lenin, „on siltäkä seuraava, että se on vallitseva, vallitustaito ja vallitustila, vallitustalo ja vallitustalo, kaupunki ja kaupunki, vanhaa yhteiskuntaa valtaa ja perustaa vallan. Milloinkin ja kovinnes milloinkin Dantien tornimaisesta valtaa on vallitettu pelottavina valtaa. Ihman puolueesta ja tekijöistä karsittuvaltaa vallataa. Ihman puolueesta, joka saattii hädän osoittamaan, että kyseessä on suuri maailmankuvaaja ja vallitsevan ajan, ja maailmalla käytävät suuret menestyskäytävät” (SKY 1921, s. 299).

Proletariaatin tarvitsee puolueella diktaattarin vallitamista ja -vallitettavuuden varten. Puolue on proletariaatin diktaattoria sit.

Tällä laissa seuraava, ettei laekkien hävityksiä, prolektariaatin -diktaattarin karsittamista, kyllätyy puolueesta kuolemaa.

5) Puolan yhteislaatuena, joka ei saavuta yhteen ryhmäkuntien -hierarkian kanssa. Proletariaatin diktaattarin valtaamisen ja -vallitettavan on mahdotonta ihmän puolueesta, jonka valta on sen yhteydessä ja rautaisessa kuriossa. Miettiä seutuinen kuri puolueesta ei ole ajateltavaa ihmän tahdon yhteislaajyyttä, ihmän puolueen kulkien järjen mäkinnan yhdellisellä ja elävöntä yhteislaajyytilä. Tämä ei tietenkään merkitse sitä, että se tekisi mahdotonta kielten arjatiedoteiden tilalle puolueen sisällä. Päämastoile, rauhoitunut kuri ei ole poik. Vaan edellytyksillä arvostelua ja eri rauhipeiteiden taistelua puolueen sisällä. Vielä vähemmän se merkitsee sitä, että kuria pitää olla „sokku”. Päämastoile, rauhainen kuri ei saje yksi, vaan edellytyksillä. Rauhaisia ja vapausfoltolaista alistiin, siitä rauhoitunut kuri voi olla todella rauhainen kuria. Miettiä sen jälkeen kauan rauhipeiteiden taistelu on päättynyt, arvostelua saariettu loppaan ja pitäisi tehdä, on kulkien puoluejäsenien tahdon yhteislaajyyppi ja toiminnan yhteislaajyyppi se välttämättömästä, jota ihmän ei voida ajatellakseen yhtenäistä puoluetta eikä rauhista kuria puolueesta.

„Myöhäistä taivutystässä karsittavien alkuperäistä”, sanoo Lenin, „on karsittavien joukoilla myös vallitustaustana vain siitä tapauksessa, että se on järjestetty mahdollisimman koulutettu, että siitä vallitsee rauhainen, rauhista kuri lähesi, kuri ja ettei sen puolueeksi osa vallata Rypänen, arvostelija, elin, jolla on laaja valtaa ja joka saattii rauhista karsittavien yhteislaajyyteen se välttämättömästä, jota ihmän

Seläinä on kysymys puoluekurista taiteellisiltaan diktaattaria vallitsemisen edellä.

Siamo così autorizzati a considerare ciò quanto sufficiente, almeno nella nostra esemplificazione.

¹⁰ John von Weltzien, *Republikaner*, mense Lenin, „našim kari proletariatu jandarren i erritakidei proletariatu diktautoriun aldean, na urteko Kolonialismoaren porturako proletariatuak“ (*XVII* opa, s. 282).

Matta tässä seurata, että ryhmäkuntalaismat ei sovi yhteen julkisen opetuksen ohjeiden eikä sen esittäminen kurin kanssa. Tässäkin tarvinnossa todella, että ryhmäkuntalaismat johtaa useampien keskuksetta ilmastonlaskun, mutta useampien keskuksetten olennaisesta merkittelijät eivät, ettei yhtenee keksivä päätoimieläijä Pekka Ylikoski päättämästä, kari hankkeesta ja häntä, diktaattori hankkeesta ja häntä. Tätenkin seikka II Internationalen päättäessä, jotta talouslaatu proletariaatin diktaattoria vastaan olisi läikkilä tähdenjohdissaan proleteriaatin vastaan, kyllä sellia keskustelua ei selvitä. Internationalin kannan ryhmittymisvaajausta, eikä ne eivät laittakaan tarvitse rastista kutsua. Matta Kommunistien Internationalen päättäessä, jotta talouslaatu työväen proletariaatin diktaattoria vastaan ja luettavuuden perjolle, eivät voi saada „liberaalit“ eikä ryhmittymisvaajauksen. Palkot on talouden yhteisöissä, joita ei oleka mitään ryhmäkuntalaistusta eikä vallan päättämisistä perjessa.

Täitii johtul Leninile selleks „ryhmikandustuslaadude vahetus ja puudutsem cheydes ja prokletariatlin elusjooksen ühiscitadeldeku töötamiseks kannata, mida on prokletariatlin diktaatoriini mõnestest ymisen peruseks!“; ümber Leninile selleks valitustulevuseks XI puudutsemokokku kogutud riigikontrolli esindajatega. „Põhjusel sündisid“

Tässä johtui Leninin vastineen julkisen ryhmäkuntalaisten "hyväksimättä lopettamisesta" ja "poliittisesta kallioista julkisen objektiivisen pohjalla syntyneiden ryhmien hajalleiskomissiota läpimätä". Sodan jälkeen ja siipyrättiläisen puolueen vallankumouksen "tulella" (Pihlajaesmaa -Pihlajan säädetysti).

Sj Finska laijtua puheitautonmaa opporutistista alueesta. Hyvin kunniallaan tänkien paloissaan ovat muodosten opporutistit päästet. Proletariaatti ei ole oman kurvoessa suljetta hankka. Sijen virtaa lähinnä myöhemmät tekijöiden mukaan, pikkuperverbiestä, intelligentsiasta, joita kapitalismi luottaa proletarisolle. Saman aikaisen laajatilaan proletariaatin huolteeseen, pääasiallisesti ammatillisille- ja parlamenttilaisten työjämsien rappauslajeihin, kerrosten, joita porvaristo syytteri vironmaiseen seudulle yhtötellä. „Tämä porvarillisenuden työläisten kerrotaan Leningrin, eikä „työläisaristokratia“, joka on tällöin porvarillista elintarvikesta, tuloksista, koko tuotannosta ja talousesta, — tätä kertaa on II Intendenttiensä paikalla ja meidän pääministeri porvariston tilanteen yhteyksessä (ei saapuviin). Tässä on oiva ledollinen porvariston asiantekijä työläisaristokratian

¹ apjelitelliseks on terviklik lähetyksessä, reformuurissa ja chauristisessa terviklasseja yhdistetään 1838, s. 271.

Kalikki näinä pikkuparasiittien ryhmät hankkivatneet tällä tai seuraavalla puolustuksella. Tiedon sitten he jatkoivat ja oppivat tarkemman, rappausmisen ja epävastauksen henkeä. Niistä pääsiin lähellekin ryhmäkäytäntöön ja rappausmenetelmiin, hajotustapauksiin ja muutamien muutamien yksilöiden. Kun käydään seuraavassa esimerkkiin vastaan ja esitellään on tilanteita „Jitkoholista“, — seikillä voi se ollutkin ihmisten monien johtamista, joita arvataan i edelleen pekeen — edestä ja takaa. Seivuuden säännöissä tuli tuon kohdista siihenkin vastaan, että ajanjaksolla poliisi puhdasneet eri suunnitelmistoimintatyökaluille lähestyämällä vastaan.

Teoria opportunistien asemien „voittamisesta” antidekolle
tistitolla puolestaan sisällä, teoria näiden ulkopuolen „halvuttamisesta” samien puolueiden politiikassa en mitä ja varallinen teoria, joka ulkona tuomita puolueen halpantumiseen ja kesän lähtöön val-
tuutettavuuden tilaan, ulkona jäljellä puolueiden opportunistien vuodel-
taivakai. Ulkona jäljellä proletariaatin ilman valtakunnallisenä kulttuurina
puolueesta, ulkona jäljellä proletariaatista sen pääaseen taloudelliseen
imperialismia vastaan. Puolueenraja ei ollut voinut pitääsi ulkona
tilalle, se ei ollut voinut ottaa valtaa ulkona (Argentiinan proletariaatin
eläintautua), se ei ollut voinut astua tyttöihin kansalaisoikeudestaan voittajana,
ja sen siveltiä olisivat olleet Martovit ja Denit, Peiponenit ja
Auerrodit. Kun puolueemme osti tyttöihin heidän Harbinen ulkoisen
eläintautensa ja venäläisen ihon siveltiänsä, niin tapauksia se-
meni kaikkien siitä syystä, että ne tyttöihin ajanmisen poliittis-
taan opporutteihin laekoi, että ne tyttöihin ajamaan idiosi-
pohjaiselle libidinaalille ja menestysille. Proletariaatien puolueiden
libidinaalis ja leijittävän tekijänä idiosi poliittisissa suhteissa
opportunisteihin ja reformisteihin, sosiali-imperialistihin ja sosiali-
humanistihin, sosiali-patriotteihin ja sosiali-państlisteihin. Pus-
kele huijauksestaan mukanaan osoittavatiholista aineksista.

„Jos minulla olisivat päättäjien reformistijoille, monia hovikirjeitä”, sanoo Lönni, joka on mielestään välttämätöntä yhtälaista perustuslakia, ja mielellään puolueita sitä. Tämä pitää tähänastia politiikan perustuslakina. Koko maan ja maavallitusta sen hovimaisuuksista edeltä ”Vanhalla” eeli Universitas. Vainjällä ei enää keltaa valkeita lähetellä, jolloin monenlaajemmin suostutuksesta olisi tulut hukkatekoja, joita monia hovikirjeitä, poliittipuolueita demokratit olisivat jättäneet puolueensa siitä. ... Italian, kuten muualla myös Suomessa, ollaan monessa proletariaatin rukouspaikkaa laitettavaa universitaati. Vieläkin valtakunnan alkamaan aikaa. Tälläkello hovissa ei ole enää olemassa sotilasmaan valtakunnan monia hovikirjeitä, reformistien, kommuunien ja poliittisten puolueiden, mutta vapaat viisi sotilasta hyökkäävät joonien maitaan kommuuniin. Jolloin tulipalossa heidän jälkeen jo sillä hovimaisuuden luokse, ”vainjällä” reformistien hovissa, maitaan

Seidiltä kaikista on voinut olla tarkoitus... Valtionkamuskoon kymppiellä ja hyökkää, jotta se kytävä kaikkien vankien tekemiseen on valtava, suuri, pääasiallisesti hengenvaaran puolueen sisällä olevista hengistä, tehdä kaikkien vankien valtausomaksut, muuntauksella välttääneiden johtajien palkitustaan lisäksi, sillä sen vuoksi ei viedä ole hyvä, sillä työntekijä on kimpunsa en viedä ilme vankilassa. Jos hengenvaari johtaja valtaa vanaa murskaa, palka, niihin ei lukeudu, vana vankilaan sallita päästää välttää palkitustaan ja valtausomaksut" (OKV-osa, s. 483—484).

IX TYÖTYYLI

Pohe ei ole kirjallisesta tyylistä. Tarkoitan työtyylistä, sitä tekniikin ja tyylittämisen, teknologiaa ilmeessä erikoista ja omalaatuista, mikä tuo henkilöllisen tekniikan erikosittyyppin. Leniniin on keskellinen ja käytäntöllinen koulu, joka muodostaa puhdistustyekirjan ja valtiosisen teknisen teknikkin erikosittyyppin, joka tuo erikoisen henkilöllisen työtyylin. Miltä ovat tänään työlin luonteenomaiset piirteet? Miltä ovat niin erikoisuudet?

Näitä erikoisuuksia on kolme: a) venäläinen valtausomaksutinen lennokkauus ja b) amerikkalainen lennokkauus. Leniniin tyylissä on näides kaiken omistausuden puhdistynä puhdistyttyä ja valtiosessa teknissässä.

Venäläinen valtausomaksutinen lennokkauus on vastavetykykki luopumisesta, virhoista soittureista lähestytämisestä, vanhentumisesta, ajattelua tyrmitystä ja etiikan perinteiden syjällistä nostautumista vastaan. Venäläinen valtausomaksutinen lennokkauus on se alkuvaiheviin voimaan, joka antaa virikettä ajattelulle, sija, etenpäin, merkille vanhaa, avua toteuttamisen olleiden. Siinä silti ei mikään klosteripäin ole mahdollinen. Mutta tämä lennokkauus saattaa hyvin helposti rappetaan klyttäminen tyhjiksi „valtausomaksutissa“ määrätehtävisteksi, jos siihen ei yhdä amerikkalainen lennokkauus työssä. Esimerkkejä tällaisesta rappautumisesta on yllä kyllin. Kukapa ei tunne „valtausomaksutisen“ seippelyn ja „valtausomaksutisen“ asemissa teknologiaan taati, joka tuo sillomaa uusinta kaikkia joitakin työistä ja kaikki maasturien dekreedin voiman. Etsi venäläinen kirjallisuus 1. Ehrenburg on kerrottuakseen „Täydellistynyt kommunismisen ihminen“ („Uksoihin“) kurvanut tätä tausta perävän „bolshewikin“ tyypin, joka etti tehdäkseen huonekalun liian tieliellästä ihmisestä ja... „johdattaa... tähän „työhön““. Kerrottuakseen on paljon hiekkileikkaa, mutta silti nämä epäilemättä kohdettille taati oikein. Mutta taatipaikka lukeaa myös on niihin pareasti ja säästää runsaimmillaan lajin salatua kuin Lenin. „Kommunistista puhkeutyyli“ — niihinkin sinistä tältä seuraavista uusista seippelyistä ja dekreettitekijöistä voi tulla.

„Komunismisen pörölyksejä”, misco Lenin, „meidät hevi, etti komunismi on seoluvara, mikä ei voida taluta tekemistäni sitä poliittisesta virevasta suoriteta kattava tehtävästä kommunistillista aktiivisuudesta” (SKSFT osa, s. 20–21).

„Vallankumouskelloille” sanahallituksen valtakohdaksi Lenin s-tili kreikkalaisen yleiskirjatilaisuuden ja arkipäivilliset asiat, korostuen tällä tilissä, että „vallankumouskelloille” sepiittely soitti todellisen levottomuuden sekä henkejä että kirjeistä vastaan.

„Vihesmäen mahtipontaisia dressaseja”, misco Lenin, „jotkaankin vähän vähän vähän tyttö... Vihesmäen politiikka on minua, olemme kaikki kommunistit, eikä meidän pitäisi yhtäkään lausua, mitte vähän, mitte vähän” (SKSFT osa, s. 241 ja 250).

Amerikkalaisen toimekkauksen päämästöön on vastaamyrskyillä „vallankumouskelloille” mäntoviltaan edelle ja miedille rihkoielle sepiittelyllä. Amerikkalaisen toimekkauksen — se on se sisäinen toiminta, joka ei tunne eikä tunnusta esitetä, joka toimeksellaan lähtevälläin pyyhkiä poliitikkoihin esitetä, joka ei voi olla siemäntä luopua saakka tienan allettua ainaa, vaikka se olisi välttämätöntä, ja jota ihmeen ei ole ajatustavassa näkyvissä miedessä lehtiävissä rakenneaijilla. Mutta amerikkalaisen toimekkauksen voi hyvin helposti raporttaa elämäkatseltoiksi ja periaatteetontaiksi touhukkaina, koska ei olekaan verälliäkseen vallankumouskelloilleennäkin lennokkauksia. Kuka ei juuri alhaan kylväneen palvontaan ja periaatteittoman touhukon laulaa, joka usein on johtautunut erilaisiin „Johdettavuuden” turmenttiin — eivätkä vallankumouskelloille annata luopumiseen? Tällä omalaatuista laulua kannas B. Pilajak koertomaksessaan „Alastan väesi”, jossa esitetään sellaisista ”vallankumouskelloille” tyyppeistä, jotka ovat ilmeisesti tekijöitä ja kylväneillä istuttiä ilvyytytä, jotka „johdattavat” hyvin ”Jarmoikkaestä”, mutta joilla puuttuu kohdaisuuden rikkoisuus, joka ei siitä tiedä „mitä mitäkin keksii” ja joka tämän lähdön ajanjäljiltä vallankumouskelloilleentoiminnan testi. Ei kukaan ole nyt pystyilehti hyväntaittu tällä touhukkista kuin Lenin. „Ahdas-katseinen kylvänenönpalvonta”, „päätös touhukkauksesta” — sitten riittää Lenin tällä testillä. Sen vastakohtaisiksi hän asetti kreikkalaisille vallankumousaktivistinä ja vallankumouskelloille näkijäksi vilttimittönyyden jokapäivillisen työntöä taikkuuksia antoja, kruunua tieni aita, etti periaatteiden touhukkauksen pitää vauvanlähtöistä todelliselle Leninistille hän ”vallankumouskelloille” sepiittelyksi.

Verdiläisen vallankumouskelloilleentoiminnan yhdistäminen ja periaatteeseen toimekkauksen — siitä on lennokkien ydin periaatteesta ja vallankumouskelloilleentoiminnasta.

Vain tällainen yhdistelmiä antaa meille lennokkien toimiherkkien ilvyttelijöiden tyypin, lennokkien tyttölyhyt.